

**Sinun on meidän mielestämme turvallista tietää,
että autosi jokaisen osan tilalle voit hankkia
alkuperäistä vastaavan uuden edullisen varaosan.
Mikään autosi osa ei ole ikuinen.**

- LIIKKEET PALVELUKSESSASI

		Puhelin	Fax
Helsingissä	VARAOSAMAAILMA	(09) 777 4262	(09) 777 4274
Joensuussa	PIELISENSUUN AUTO VARAOSANURKKA	(013) 254 4144 (013) 254 4177	(013) 254 4191 (013) 254 4171
Inkeröisissä	INKEROISTEN VARAOSA	(05) 317 1192	(05) 363 4339
Kajaanissa	KAJAANIN VARAOSA	(08) 618 0180	(08) 612 1480
Kotkassa	KOTKAN VARAOSA	(05) 606 877	(05) 260 6895
Kouvolaissa	KOUVOLAN VARAOSA	(05) 311 6449	(05) 375 3162
Kuopiossa	PUIJON VARAOSA	(017) 261 4124	(017) 262 4220
Lappeenrannassa	LAPPEENRANNAN VARAOSA	(05) 453 1321	(05) 415 3248
Mikkelissä	MIKKELIN VARAOSA	(015) 367 530	(015) 366 582
Tampereella	VARAOSAMAAILMA	(03) 254 5737	(03) 254 5739
Jyväskylässä	VARAOSAMAAILMA	(014) 334 8733	(014) 334 8791

KORPISOTURI 2/97

Pohjois-Karjalan Prikaatin ja Killan lehti

Osoite: KORPISOTURI, PL 5, 80791 KONTIORANTA

KANSI:
Sotinpuro, marraskuu 1997.
Ryhmän puolustusammunnat.
Kuva: Ylil Heikki Rosenius

■
Päätoimittaja
everstiluutnantti
Tomi Nurminen
Puh. (013) 181 3205
Fax. (013) 181 3208

■
Toimitussihteeri
yliluutnantti
Heikki Rosenius
Puh. (013) 181 3221

■
Taloudenhoitaja
Jari Nousiainen
Puh. (013) 181 3242

■
Tilaukset, peruutukset ja
osoitteenmuutokset toimitettava
perille kirjallisena osoitteeseen:
Pohjois-Karjalan Prikaati
Korpisoturi-lehti
PL 5, 80791 KONTIORANTA

■
Ulkoasu
Leila Miinalainen
Puh. (013) 155 563

■
Painopaikka
PunaMusta, Joensuu

ISSN 0789-1474

SISÄLTÖ.....SMU

● PÄÄKIRJOITUS	4
● PUOLUSTUSMINISTERI	5
● KOMENTAJAN KYNÄSTÄ	6
● VIERASKYNÄ.....	7
● KENRAALIT TIUKOILLA	9
● PRIKAATISSA TAPAHTUU	10
● KORVEN KÄTKÖISTÄ	32
● KILTAPALSTA	37
● KUMMIKUNTAPALSTA	48
● URHEILU JA TEKNIikka	50
● SOSIAALIKURAATTORIN PALSTA.....	60
● VARUSMIEHEN PALSTA.....	61
● ROMULUU	65
● AUK:N KURSSIJULKAISU	67

HOTELLI KOLI
YLÄ KOLINTIE 39, 83960 KOLI
PUH. (013) 672 221, FAX (013) 672 240

MEILTÄ SAAT BONUSTA

PKO

Pääkirjoitus

Päätoimittaja, everstiluutnantti Tomi Nurminen

“Julkisuus lisää luottamusta”. Näin totesi suojelupoliisin

päällikkö Helsingin Sanomien haastattelussa ja jatkoi, että ”mikään viranomaisen ei enää voi toimia verhot ikkunoiden edessä”. Kyseessä ei tietenkään ole mikään uusi viisaus, mutta se ilmentää sen, ettei veronmaksajien varoilla ylläpidettävillä instituutioilla, olipa kyseessä vaikka valtion turvallisuuspoliisi, ole oikeutusta olla tuntematon, nimen, hajuton tai mauton vaan tunnistettavissa olevaa ”lihaa ja verta”. Toisaalta on muistettava, että julkista tiedottamista rajoittavat tietyt viranomaisia sitovat salassapitonäkökohdat, jotka asettavat omat rajoitteensa avoimuudelle. Sotilaat ovat oman alansa asiantuntijoita, joiden esiintyminen tiedotusvälineissä on lähes poikkeuksetta vaikuttanut myönteisesti puolustusvoimien julkisuuskuvaan. Tästä on olemassa monia esimerkkejä. Julkisuutta ei siis tarvitse pelätä, pikemminkin julkisuutta on mentävä vastaan. Aktiivisesti ja avoimesti.

Maanpuolustustahdon ylläpito on puolustusvoimien toiminta- ja taloussuunnitteluun liittyvä keskeinen avaintulos, joka pitää sisällään muun muassa sisäistä ja ulkoista tiedottamista, yhteistoimintasuhteiden hoitamista ja muuta PR-toimintaa. Pohjois-Karjalan Prikaatin budjettiin on tiedottamiseen varattu perusmenoja yhteensä 35 000 markkaa, josta KORPISOTURI-lehden sekä PR-toiminnan osuus on runsas kolmannes. Loput varoista on sidottu sanomalehtimaksuihin, messukuluihin sekä erilaisiin tiedotteisiin.

Tiedottaminen Pohjois-Karjalan Prikaatissa on muutakin kuin KORPISOTURIN toimittamista. Se on yhteydenpitoa sidosryhmiin, josta esimerkkinä mainitakoon lehtemme tukijoille järjestetty tilaisuus, joka huipentui useamman tun-

nin kestäneen sotilastaitokilpailun jälkeen Jaamankankaan Makkaraharjulle. Sinne oli pystytetty laavu, jossa syksyn pimenevässä illassa jätkän kynttilöiden loimussa herkuteltiin rosvopaistilla, loimulohella sekä räiskäleillä tarkoituksenmukaisten virvokkeiden kera. Yhteislaulukin raikui ammattitaitoisen hanuristin säestämänä. Se oli elämys ja meillä oli niin mukavaa, että eiköhän tehtäne tästä tapahtumasta perinne!

Yhteistoimintasuhteiden hoitamista ja PR-toimintaa on ollut pohjoiskarjalaisen median ja Höytiäisen Hirvirannan asukkaiden, maanomistajien sekä kesämökkiläisten vierailut prikaatissamme ja prikaatin esikunnan henkilöstön yritysvierailut: ensin keväällä tutustumisen PKO:n toimintaan Kolilla ja sitten alkusyksyllä tutustuminen Pohjois-Karjalan Kirjapaino Oy:n toimintaan Noljaassa. Näiden lisäksi valtioneuvoston ministeriöiden valmiussihteerit pitivät syyskokouksensa Pohjois-Karjalan Prikaatissa tutustuen samalla varuskuntaan sekä varusmieskoulutukseen. Tätä monella tavalla merkittävää vierailua johti puolustusneuvoston sihteeristö. Kaikki nämä tapahtumat kuuluvat kokonaisuutena maanpuolustustahdon ylläpitämiseen sekä tiedottamiseen ja siten prikaatimme suorituskyvyn esittelyyn ja tiedon leviättämiseen mahdollisimman laajalti yhteiskunnan eri sektoreille. Vierailujärjestelyt vaativat aina paljon työtä, mutta uskon, että ne maksavat vaivan moninkertaisesti takaisin. Henkilökuntamme on selvinnyt näiden tilaisuuksien järjestämisestä enemmän kuin kiitettävän arvoinen. Uskallan, jopa jäävinä, näin todeta.

Pohjois-Karjalan Prikaatin henkilöstölle teetätettiin loppusyksyllä työilmapiirikysely. Kyselyssä mitattiin muun muassa sisäistä tiedonvälitystä. Tulos tämän kysymyksen kohdalla ei ollut huono, mutta ajattelua ja pohdintaa herättävä. Vastauksista oli tulkittavissa tyytymättömyyttä sisäisen tiedottamisen tasoon ja tiedottamisen nopeuteen eli siihen, kuinka nopeasti asia tuli oman henkilökunnan tietoon prikaatin omin tiedotustoimenpitein, eikä julkisten tiedotusvälineiden

kautta. Aivan täydellistä viisasten kiveä ongelman ratkaisemiseksi tuskin löydetään, sillä isoissa, useamman sadan henkilön organisaatioissa tulee aina olemaan tietty prosenttiosuus henkilöstöstä, joita tieto ei tavoita ajoissa.

Avoimesta tiedottamisesta olkoon tässä konkreettisenä esimerkkinä se, että paljastan KORPISOTURI-lehden tukirenkaan kokouksessaan päättämistä uudistuksista, jotka on otettu huomioon tässä lehteä toimitettaessa. Ensinnäkin lehteä on painettu 500 kappaletta enemmän kuin tähän asti, painosmäärän noustessa näin 2500 kappaleeseen. Tämä johtuu siitä, että lehti tästä edes jaeetaan jokaiselle prikaatissamme varusmiespalvelusta suorittavalle asevelvolliselle. Toiseksi lehden varainhankintaorganisaatiota on laajennettu siten, että Aliupseerikoulun oppilaskunta on ottanut osaa hankintaan. Lisäksi lehden ulkoasua on uudistettu kansilehtien, värien käytön sekä vakiopalstojen luettavuuden ja havainnollisuuden osalta.

Tiedottamista koskevista hankkeista julkistettakoon, että Pohjois-Karjalan Prikaatia ja Pohjois-Karjalan Prikaatin Kilttaa esittelevä videohanke on käynnistetty. Suunnitelmassa on, että vuonna 1998 juhlistettaisiin prikaatimme 9. vuosipäivää noin 8 minuutin pituisen videon ensi-iltaanäytännöllä. Salaisuus ei ole sekään, että seuraava KORPISOTURI-lehti ilmestyy perjantaina 19.6.1998. Avoimesti ja julkisesti.

Rauhallista Joulua ja avoimin mielin uuteen vuoteen 1998!

Tomi Nurminen

Hyvät Karjalan jääkärit

Helsinki 2. joulukuuta 1997

Päättävä vuosi on ollut puolustushallinnon historiassa suurten muutosten aikaa. Olemme joutuneet tekemään raskaita päätöksiä lakkauttamalla kaksi vanhaa suomalaista varuskuntaa Oulusta ja Vaasasta sekä tekemään Sodankylässä toiminnallisia supistuksia. Vastavasti Kajaanin, Säkylän ja Valkealan varuskunnat tulevat olemaan saamapuolella. Pohjois-Karjalassa päättyi jo aikaisemmin tehtyjen päätösten perusteella Ylämyllyn varuskunnan toiminta lopullisesti. Puolustusministerinä tunnen syvästi sen huolen, jota lakkautettujen varuskuntien henkilökunta on viimeisen vuoden aikana kokenut. Puolustushallinto on myös tehnyt parhaansa, jotta lakkauttamisista olisi selvitty pienimmin mahdollisin vaikeuksin. Meidän on kuitenkin muistettava, että kaikki toimenpiteet on tehty yhteisen asiamme - Suomen itsenäisen kansallisen puolustuksen lujittamiseksi.

Kontiorannan varuskunnan tulevaisuus näyttää tänään valoisalta. Pohjois-Karjala tulee tarvitsemaan edelleen omat maakunnan olosuhteissa koulutetut jääkärijoukkonsa, jotka tarpeen tullen äärimmäisen vaativassa taistelumaastossa kykenevät puolustamaan yhteistä isänmaatamme. Tämä on teille "korpisoturit" kova haaste, mutta olen varma, että te pystytte kunnialla kantamaan Väinö Linnan sankarihahmojen - paloukkaan poikien - vel-

■ Puolustusministeri Anneli Taina vieraili Valkea -97 harjoituksessa.

voittavat perinteet. Kontiorannan ja Ylämyllyn parakkivaruskunnat rakennettiin talvisodan jälkeen, kun Suomi oli Moskovan rauhassa menettänyt luovutetun Karjalan kaikki varuskunnat. Nyt kun Ylämyllyä ja "paloaukeaa" ei enää ole, on konkreettinen vastuu parhaiden karjalaisten sotilasperinteiden säilymisestä siirtynyt Kontiorannan "korpisotureille".

Eduskunnassa käsitellään parhaillaan tulevan vuoden tulo- ja menoarvioita, joka pitää sisällään laajamittaisen 2000-luvun maavoimien kehitysohjelman. Hallituksen tavoitteena on saada puolustushallinnolle taloudelliset valtuudet kolmen valmiusryhmän konkreettisen kehittämissuunnitelmaan ja tarvittaville materiaalihankinnoille. Vaikka puolustusvoimien materiaallinen valmius tällä hetkellä luokien vahvan perustan uskottavalle itsenäiselle puolustukselle, on meidän pystyttävä vastaamaan myös uuden vuosituhatvuoden haasteisiin. Tämä on mahdol-

lista vain entistä tulivoimaisemmin ja liikkuvammin joukoin. Tästä syystä meillä on oltava käytössämme myös taistelukentän olosuhteisiin soveltuvia helikoptereita.

Tulevat uudistukset organisaatiossa ja aseistuksessa eivät missään tapauksessa merkitse sitä, että olisimme hylkäämässä alueellisen puolustusjärjestelmämme perusteet, vaan nyt alkava uudistustyö tähtää meillä käytävissä olevien niukkojen taloudellisten mahdollisuuksien puitteissa entistä tehokkaamman taisteluvoiman luomiseen alueellisen puolustuksen kärjeksi. Vaikka Pohjois-Karjalan Prikaati ei ole tulevien valmiusryhmien joukossa, ei se tarkoita, ettei joukko-osastoa ja varuskuntaa kehitettäisi edelleen entistä tehokkaammaksi karjalaisten nuorten kouluttajaksi ja taisteluvälivälillä ylläpitäjäksi.

Olen myös seurannut mielihyvällä sitä intoa, jolla Pohjois-Karjalassa on tartuttu vapaaehtoiseen maanpuolustustyöhön. Se on loistava esi-

merkki maakunnan maanpuolustustahdosta.

Uusi vuosi tuo mukanaan sekä henkilökunnalle että varusmiehille entistä vaativampia haasteita. Uudessa, aikaisempaa voimakkaammin porastetussa palvelusaikajärjestelmässä on saatava aikaan entistä laadukkaampia koulutustuloksia.

Meidän maanpuolustuksellamme on edelleen pitävä henkinen pohja. Tänään itenäisyytemme 80-vuotisjuhluvuonna haluamme muistaa mitä hartaimmin kiitoksin niitä miehiä ja naisia, jotka taistelivat todellisessa vapaussodassamme - talvisodassa - ja jatkosodan pitkinä vuosina itseään säästämättä. Vain heidän ansiostaan voimme viettää juhluvuottamme levollisin mielin.

Toivotan "Korpisoturin" lukijoille levollista ja rauhaista joulunaikaa ja menestystä tulevalle vuodelle 1998.

Anneli Taina
Anneli Taina

Kestävällä pohjalla

Pohjois-Karjalan Prikaatin komentaja, eversti Lauri Ruonansuu

Edellisessä Korpisoturissa kirjoitin käynnistyneestä puolustusvoimien rakenteen kehittämistä erittäin kohtuullisena toiveena, että joukko-osastomme toimintaedellytykset säilyisivät, että varusmiessaapumiserien vahvuudet eivät pienene ja että palkatun henkilöstön määrä ei merkittävästi supistuisi. Nyt kun suunnittelu on tehtävien, organisaation ja vakanssien osalta suoritettu, voimme todeta niiden vähimmäistoiveiden täytyvän.

Tehtävät

Prikaatimme keskeisenä päätehtävänä säilyy varusmieskoulutus, jonka tuloksena tuotetaan taistelukelpoisia yksilöitä tuotantovastuullamme oleviin sodan ajan joukkoihin. Varusmiessaapumiserävahvuus on 550 miestä, eli hiukan nykyistä suurempi.

Valmiuteen ja huoltoon liittyvät veloitteet säilyvät kutakuinkin ennallaan, samoin kertausharjoitusten toimeenpanoon ja vapaaehtoiseen

maanpuolustuskoulutuksen tukemiseen liittyvät tehtävät.

Prikaatin organisaatioon sisältyy:

- Prikaatin komentaja ja esikunta

- Karjalan Jääkäripataljoona (= pataljoonan komentaja ja esikunta. Neljä perusyksikköä: 1. ja 2. Jääkärikomppania, Kranaatinheitinkomppania ja Sissikomppania)

- Aliupseerikoulu

- Esikunta- ja huoltokomppania

- Karjalan Sotilassoittokunta sekä

- Huoltokeskus (= Kontiolahden korjaamo, ravitsemiskeskus, kuljetuskeskus, varuskuntasairaala ja varastot)

Vakanssit

Palkatun henkilöstön vakanssien määrä vähenee nykyisestä 268:sta 247:ään. Vähennykseen sisältyy kymmenen upseerin, viisi opistoupseerin ja kahdeksan siviilityöntekijän virkaa/tehtävää.

Oleellista on, että vähennys ei kohdistu liiaksi koulutajavoimaan (poistuvat sotilasvakanssit ovat pääosin jo vuosia täyttämättä olleita), ja tavoitteena ollut määrä, kaksi kouluttajaa joukkuetta kohti, säilyy.

Uuteen kokoonpanoon siirryttäneen ensi vuoden heinäkuun alussa. Samaan aikaan astunee voimaan varusmiespalvelusaikojen muutos 6-9-12 kuukauden järjestelmään.

Olemmeko nyt saavuttamassa kestävän pohjan? Kysymys tulee väistämättömänä mieleen, kun tarkastelee tapahtuneita muutoksia: Pioneerikomppanian lakkauttamista kesällä 1994 ja Ylämyllyn alavaruskunnan lakkauttamista vuonna 1996, sekä nyt tapahtuvaa supistamista, mikä merkitsee yhden pataljoonajohtoportaan ja yhden perusyksikön vähentymistä.

Vastaus on kyllä. Mutta edelleen tulee pitää mielessä se, että elämme ajassa muuttuvassa. Siihen kuuluu jatkuva kehittäminen ja kehittymisen. Puolustusvoimillamme

on realistinen pitkäjänteinen kehittämissuunnitelma, johon sisältyy rakenteiden muutoksia, koulutusjärjestelmän kehittämistä ja sotavarustuksen hankintoja. Painopiste on selvästi siirtymässä maavoimien kehittämiseen. Ohjelmaan sisältyy myös toimintamenorahoituksen lisääminen, mikä on välttämätöntä koulutuksen tehostamiseksi ja riittävän kertausharjoituskoulutuksen järjestämiseksi. Kokonaisohjelmalla on, rahoituskehitys mukaanlukien, valtion johdon tuki.

Pohjois-Karjalan Prikaatilla on edelleen oma tärkeä paikkansa kehittyvässä puolustusvoimissamme. Tiedämme omat vahvuutemme. Meillä on kunniaakaan veloittevat perinteet.

Meillä on ympäröivän yhteiskunnan varaukseton tuki. Hyvä varusmiesaines, ammattitaitoiset kouluttajat ja toimivat rakenteet mahdollistavat taloudellisen ja tuloksellisen toiminnan jatkossakin.

POHJOIS-KARJALAN PRIKAATIN KILTA
toivottaa jäsenilleen, tukijoilleen ja yhteistyökumppaneilleen
HYVÄÄ JA RAUHALLISTA JOULUNAIKAA JA
ONNELLISTA UUTTA VUOTTA 1998!

Muoto muuta - entinen tehtävä ilmoita

Tarkkaavainen lukija arvaa jo otsikosta, että jäljempänä on tarkoitus tarkastella ennen kaikkea maavoimiemme edessä olevaa mullistavaksi luonnehdittua rakenne- muutosta. Vielä tarkkaavai- sempi lukija saattaa arvella kirjoittajan tarkoittavan, ettei puolustusvoimien perustehtävään ole tarkoitus kajota. Tässä hän on aivan oikeassa. Keinovalikoima voi muuttua, mutta valtakunnan rajojen koskemattomuuden takaamisesta ei tingitä.

Onhan korpisoturikin muuttunut vuosien vieressä sarvikypäräisestä tai verikauhaisesta, kesäpusero ja pussihousuvarusteisesta pystykorvataistelijasta melkoisesti. Riveihin kokoontuu tänä päivänä kevlarkypäräinen, maastopukua kantava sotilas nykyaikainen rynnäkkökivääri aseenaan. Kummankin tyypin koulutus tähtää kuitenkin samaan: tuottaa tehokas inhimillinen panos osaksi uskotavaa puolustuskykyämme.

Tapahtunut ja odotettavissa oleva toimintaympäristön muutos sanelevat pitkälti kehityksen suunnan. Tämän päivän puolustusvoimien kehittämiskeskustelua hallitsevat sellaiset määreet kuin laatu, käytön joustavuus ja reaktiivisuus. Puolustukselliset puolustusvoimat, kuten omamme, joutuvat puntaroi- maan millä järjestelmällä ja millä välineillä se torjuu nopeasti kehittyvän uhan, josta saadaan vain lyhyt ennakkovaroitus, joka on raju ja johon on vastattava viipymättä. Strateginen isku ei ole tieteen

■ Pertti E. Nykänen

kään ainoa mahdollinen uhka, mutta kun siihen vastava torjuntakyky on rakennettu niin muutkin uhat hoituvat helpommin. Tarkoitan tällä sitä, että alueellinen puolustus, hyökkääjän hidastaminen ja kuluttaminen syvällä alueella valtakunnan rajoilta tulee säilymään ja varmasti kehittymäänkin. Se ei kuitenkaan ole yksinään toimiva ratkaisu nykyaikaisessa pikatilanteessa. Meidän tulee kyetä toimimaan nopeasti ja tehokkaasti niin maalla, merellä kuin ilmassakin missä päin valtakuntaa tahansa.

Tähän maavoimiemme reagointikykyyn parantamiseen tähtäävät hallituksen viimekevään turvallisuus- ja puolustuspoliittisen selonteon esille nostamat valmiusprikaatit.

Nämä yhtymät, joita tulee yksi kullekin maanpuolustusalueelle ovat valmistuttuaan erittäin liikkuvia ja omaavat erinomaisen tiedustelukyvyn. Niiden edustama kynnysarvo ulkopuolisen tarkkailijan silmissä tulee olemaan varsin korkea. Niiden mukana Suomen maavoimat siirtyy osaksi tietoyhteiskunnan mitat täyttäviä asevoimia, jonka vaatimuksia meri ja ilmavoimamme jo osittain vastaavatkin.

Julkinen keskustelu on otanut valmiusyhtymien kehittämisestä esille erityisesti helikopterihankinnan. Tämä on kuitenkin vain osa sitä kokonaisuutta, jolla muodostetaan kynnys selonteossa kuvattua strategisen iskun uhkaa vastaan. Valmiusprikaatien, operatiivisen liikkuvuu-

den on oltava korkea. Osia niistä on kyettävä siirtämään ilmoitse pysäyttämään isku. Koska maamme on suuri ja sitä puolustetaan kokonaisuudessaan, on mielestäni selvää, että helikopterin kaltainen siirtymäväline puolustaa erinomaisen hyvin paikkaansa osana prikaatien käyttöajatusta. Helikopterit tuovat mukanaan muunkinlaista lisäarvoa. Suomalainen jalkaväkisotilas ei ole juurikaan päässyt harjoittelemaan olosuhteissa, joissa helikopteri on lähes jokahetkinen vastustaja. Nyt tämäkin mahdollistuu ja tuo sen sekä nykypäivän että tulevaisuuden korpisoturin tuntumaan.

Uusi ja ennenkokematon tieteenkin puhuttaa eniten, mutta tällöin saattaa jäädä muita olennaisia asioita ottamatta huomioon. Kun valmiusyhtymistä ja helikoptereista käydään keskustelua, on samalla muistettava, ettei järjestelmää rakenneta tyhjän päälle. Pohjana ovat jo pitkälle rakennetut jääkäriprikaatit, jotka vain tehostuvat esitetyllä tavalla. Samaten on muistettava, ettei muitakaan yhtymiä jätetä oman onnensa nojaan. Puolustusvoimilla on selkeä kehittämisen suunnitelmakokonaisuus, jota tul- laan jatkossakin noudattamaan. Priorisointimuutos on lähes kaikessa inhimillisessä toiminnassa tavallista, jos tilanteen arvostelu toteaa sen kokonaisuuden kannalta tarpeelliseksi.

Rakennemuutos on tietenkin paljon muutakin kuin vain prikaateja ja helikoptereita. Operatiiviset vaatimukset

VIERASKYNÄ

asettavat omat paineensa johtamis- ja hallintojärjestelmän kehittämiseksi. Maanpuolustusalueiden merkitys kasvaa, rauhanajan organisaatio muuttuu, teknisen henkilökunnan tarve lisääntyy, kouluttajia tarvitaan lisää ja niin edelleen. Erityisesti henkilöstön asemaan liittyvät kysymykset ovat olleet puolustushallinnon johdon huolenaihe, kun edessä olevia muutoksia on suunniteltu. Niukat henkilöstöressurit, jotka selonteon hengessä tulevat laskemaan nykyisestä 17 000 henkilöstä noin 16 000 henkilöön eivät tarjoa kovin suurta keinovalikoimaa uuden tilanteen hallitsemiseksi. Henkilöstöä on välttämättä kohdennettava uudelleen ja tämä puolestaan merkitsee toimintojen lopettamista joissakin pisteissä. Laskelmien mukaan uusi varusmiesten kou-

lutusjärjestelmä olisi mahdollistanut tehtyjä laajemminkin lopettamispäätökset. Arvioitiin kuitenkin, ettei puolustusvoimien kosketus yhteiskuntaan saa ohentua liikaa, vaarantumisesta puhumatta. Rakennemuutoksen tyyppisissä ratkaisuissa harjoituksen piiriin tulevat asiat ovat siis varsin monivaihtaisia.

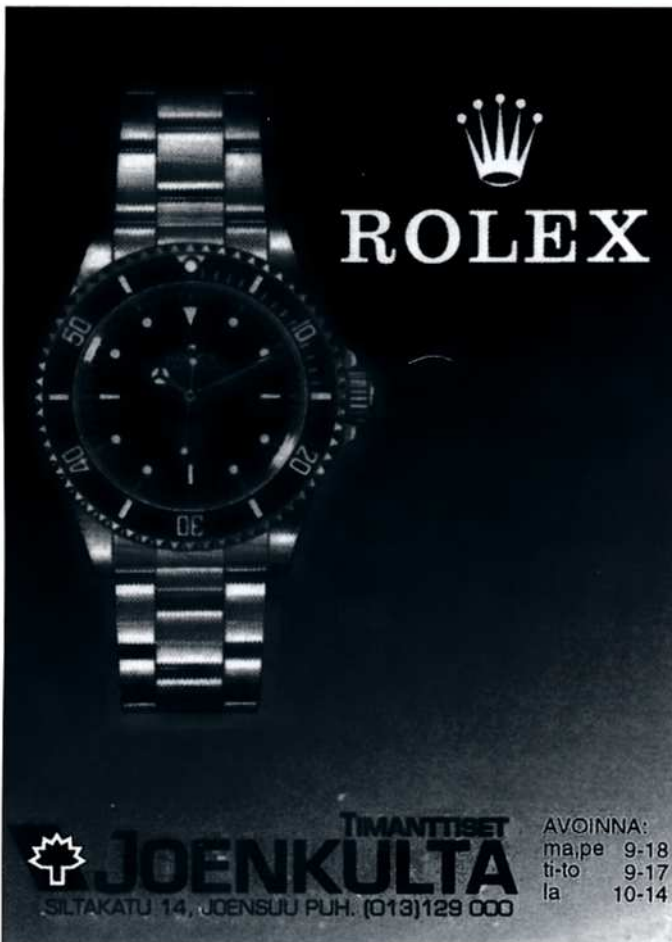
Henkilöstön siirtyminen uusiin toimipaikkoihin pyritään tekemään niin yksilöystävällisesti kuin suinkin mahdollista. Ihmisiä ja perhekokonaisuuksia käsiteltäessä suoraan viivainen käsitys saa antaa myöten silloin kun erityiset syyt sitä vaativat. Henkilöstömme on hyvin oivaltanut tehdyn ratkaisun tarpeellisuuden nyt, kun aikaa on ennättänyt kulua ja kun on havaittu pyrkimyksenä olevan haitta-vaikutusten minimointi.

Lopuksi haluan oikaista väärinkäsityksen, joka liittyy määrärahojen kohdentumiseen. On nimittäin epäilty rakennemuutoksen materiaalihankintoineen vievän varoja koulutukselta. Tarkoitus on toimia juuri päinvastoin. Vuoden 1998 budjetista käytetään materiaalihankintoihin noin 45 %. Toimintamenot ovat tällöin ja vielä seuraavanakin vuonna ankarassa puristuksessa. Vuodesta 2000 alkaen tapahtuu kuitenkin määrätietoinen muutos. Materiaali saa noin 30 %:n osuuden, jolloin toimintoihin siirtyy varovaisesti arvioiden noin miljardin lisäpanostus. Kertausharjoituksia lisätään, simulattorit valtaavat lisää asemia, maastopäivät lisääntyvät, laivat purjehtivat ja lentokoneet lentävät enemmän, eli suuntaus on selvä: materiaalista siirretään rahoja kou-

lutukseen. Realistin on kuitenkin hyvä lisätä tähän kohtaan varaus ennalta-arvaamattomasta häiriötekijästä, joka voi haitata suunnitelmia aikataulumielessä. Mutta toisaalta: jos selkänajana on hallituksen yksimielinen selonteko, jonka eduskunta on yksimielisesti hyväksynyt, niin eivät kai peruslinjat kovin herkästi voi järkkäytyä?

Ja vielä lopuksi otsikkoon. Puolustusvoimien tehtävää ei ole syytä rukata. Me valmistaudumme pahimpaan niin kuin ennenkin, mutta pidämme huolen siitä, että väline on vaatimusten mukainen. Rakennemuutos tähtää juuri tähän.

**Puolustusministeriön kansliapäällikkö,
kenraaliluutnantti Pertti E. Nykänen**

ROLEX

TIMANTTISET

JOENKULTA

SILTAKATU 14, JOENSUU PUH. (013)129 000

AVOINNA:
ma,pe 9-18
ti-to 9-17
la 10-14

Jotta suomalaiset voisivat puhua enemmän.

1992

Lähde: Liikenneministerio 4/97

Radiolinjan tultua markkinoille 1992 matkapuhelujen hinnat ovat laskeneet lähes 50 %.

GSM 050
RADIO LINJA

JOENSUUN PUHELIN
FINNET-YHTIÖT

KENRAALIT TIUKOILLA

Kenraaliluutnantti Ilkka Hollo

1. Mikä sai Teidät valitsemaan sotilasuran?

Varusmiesaikaiset kokemukset puolustusvoimista olivat kai sikäli myönteiset, että sotilasura tuntui haasteelliselta. Valinta kiteytyi päätökseksi "kesävenrikkiäikänä", jolloin nuori mies sai elää aika lailla täysin rinnoin vailla isompia vastuita paitsi tietysti itsensä...

2. Onko sotilasura sukuperinne?

Ei ole. Lähipiirissä ei ollut esimerkkejä.

3. Jos ette olisi sotilas, niin mikä olisi ollut toiveammattinne?

Vaikea kysymys. Joskus syyhyttää kirjoittamisviettä. Toimittajan ammatissa olisi varmasti voinut tyydyttää ehkä silloin tällöin liian kärkestäkin kommentointitarvettaan...

4. Ensimmäinen palveluspaikkanne ja mieleenjäänein muisto seltä?

Sekä varusmiesajan alkuvaiheen, "kesävenrikkiäjan" että heti kadettikoulun jälkeen palvelin Hämeen Jääkäripataljoonassa Hämeenlinnassa. Joukossamme palveli tuolloin runsaasti Pohjanmaan poikia - niin varusmiehinä kuin henkilökunnassakin. Heidän vakaan jäyhä mutta myönteinen suhtautumisensa maanpuolustukseen ja puolustusvoimiin teki minuun vahvan vaikutuksen.

5. Onko yhteyksiä säilynyt varusmiesaikaiseen tuttavapiiriinne?

Varusmiesajan viime jakson olin "santsarina" Reserviupseerikoulussa. Tässä joukossa olemme pitäneet yhteyksiä viime aikoihin asti. Muutoin tapaamiset ovat satunnaisia "ahaa-elämyksen" omaisia kohtaamisia, jolloin arvuutellaan nimiä ja kasvopiirteitä sekä koetetaan liittää niitä toisiinsa...

6. Kun saitte siirron Kontiorannasta muualle, jätte luonnollisesti (!) kalpaamaan Pohjois-Karjalaa ja pohjois-karjalaisia. Mainitkaa 2-3 seikkaa - miksi?

Pohjois-Karjalan jylhä luonto sekä ihmisten aitous ja avoimuus ovat sellaista pääomaa jota ei muualta vastavassa muodossa löydy. Monia hyviä ystäviä jää aina sotilasuran varrella entisille toimialueille. Näitä ystävyyssuhteita haluaisi hoitaa, nykyistä paljon paremmin, mutta se aika...

7. Miten hoidatte kuntoanne?

Olen ottanut tavakseni käydä kuntosalilla 2-3 kertaa viikossa. Kun tähän liitetään pysyvä mieltymys ulkoiluun, näyttää kunto säilyvän kohtalaisehana...

8. Harrastuksenne viisi kärjessä?

Harrastukseni ovat kovin ulkoilu- ja liikuntapainotteisia. Kesäisin pelaan golfia varsin innokkaasti, syksyisin ja alkutalvesta tulee käydyksi jahdeissa. Keväällä on hiihtokausi parhaimmillaan jos ei Helsingissä niin ainakin edellisen palveluspaikkani Lapin tuntureilla. Sen jälkeen on hyvä odotella taas golfviheriöiden avautumista.

9. Mihin kiltaan/kiltoihin kuulutte?

Pohjois-Karjalan Prikaatin kiltaan sekä RUK:n oppilaskunnan kannatusyhdistykseen, joka monessa mielessä toimii joukko-osastokillan tavoin.

10. Mitä "opitte" esimieheltänne adjutantina oloaikana?

Toimin 1980-luvun alussa yhteensä 4 vuotta puolustusvoimain komentajan adjutantina - valtaosan ajasta kenraali Lauri Sutelan komentajakaudella. Tuo aika toivottavasti opetti avointa ja myönteistä suhtautu-

mista suomalaisiin ja suomalaisuuteen. Se taito ja tyylikkyys, jolla esimies tuolloin sai vaikeatkin asiat sujumaan tuloksettaasti, oli ainutlaatuista.

11. Virkauranne mieleenpainuvinta pahtuma tai sattuma?

Vuodesta toiseen on mieleenpainuvaa saada seurata ja olla mukana sotiemme veteraanien kokoontumisissa ja nähdä heidän vakaa marssinsa tilaisuuksiin kuuluvissa paraatitsemuksissa. Se saa joka kerta väreet selkäpiihin...

12. Paras sotilaskaskunne, - anekdootti, jonka uranne varrella olette kuulleet tai kokeneet?

Yhtäkkiä löytyi mieleen tahtuma, jossa puolustusvoimain ylintä johtoa oli kokoontunut seuraamaan suuren sota-harjoituksen loppuvaiheen huipennuksena pataljoonan hyökkäystä. H-hetken piti olla aniharvainen, mutta vain syvä hiljaisuus vallitsi silloin hyökkäysalueella, vaikka kaiken piti olla huolellisesti valmisteltua. Kun mitään ei tapahtunut, päätti seuraajajoukko puolustusvoimain komentajan johdolla mennä katsomaan, mistä asia kiihastaa. "Hyökkäysjoukko" löydettiin harjoituksen väsyttämänä syvästä unesta teltoistaan muutaman kilometrin päästä. Kun joukon komentaja saatiin ravisteltua hereille, hän tukka sekaisin, unenpöpperöisenä joutui vastaamaan harjoituksen johtajan tiukkaan selvityspyyntöön... Komentaja ei kuitenkaan sortunut selittelemään "miksi hyökkäystä ei tullut ajallaan", vaan vastasi totuudenmukaisesti. "V-u, kun jätkät nukku..." seuraajien oli vaikea pitää kasvot peruslukemilla, mutta rehellisyys maan perä ja asia jäi tietääkseni silloin... Hyökkäyskin kuuluu käynnistyneen myöhemmin.

13. Siviilipalveluksen vaikutus puolustuskykyymme ja maanpuolustustahoon?

Onneksi vaikutukset ovat olleet marginaalisia. Siviilipalveluksen "houkuttelevuutta" ei tulisi kuitenkaan lisätä.

14. Mitkä ovat Suomen maanpuolustuksen painopistealueet?

Toimiva, uskottava puolustuskokonaisuus on lähivuosien painopistealue.

15. Onko nainen puolustusministerinä OK?

Kyllä.

16. Mikä mielestänne tulisi olla seuraava suuri kalustohankinta ja miksi?

Erityisesti maavoimien suorituskyvyn tehostamiseen tähtäävä tilausvaltuus helikoptereineen. Vain siten voimme lisätä toimintavalmiuttamme ja liikuntakykyämme sekä vastata moniin laadullisiin kehittämissuhteisiin.

17. Miten Suomen EU-jäsenyys on näkynyt Puolustusvoimissa?

Kansainvälisyyden merkittävänä lisääntymisenä.

18. Onko varusmiehillä liikaa lomiam?

Lomien määrä on kaiketi oikealla tasolla.

19. Tuntuuko tervehtiminen paljaaseen päähän oudolta?

Tuntuu todella. Tuskin sitä koskaan opinkaan.

20. Evästyksiä Pohjois-Karjalan Prikaatille?

Sitkeyttä monien arkipäivän ongelmien ratkaisemiseksi. Hyvässä hengessä ja oikea pilke silmäkulmassa asiat varmasti sujuvat jatkossakin mallikkaasti. Kaiken parhaan toivotukset prikaatin koko henkilöstölle.

■ Eversti Ilkka Hollo vastaanotti Ritarimaljan 20.11.1990, prikaatin ensimmäisenä vuosipäivänä Mannerheim-ristin ritarilta, Onni Määttäselältä.

PRIKAATISSA TAPAHTUU

YLENNYKSET

Kapteeniksi
1.9.1997
Heikki Piironen

Kapteeniksi
1.9.1997
Panu Pelkonen

Kapteeniksi
6.12.1997
Kari Kurkinen

1.11.1997
luutnantti
Teemu Nykänen
Uudenmaan

1.1.1998 lukien
kapteeni
Antti Virransalo
Pääesikuntaan

Sotilasläänin esikuntaan

HENKILÖKUNTAAN HYVÄKSYTYT

4.6.1997
yliluutnantti
Markus Nojonen

19.6.1997
vänrikki
Petteri Piepponen

19.6.1997
vänrikki
Marko Karppinen

1.7.1997
luutnantti
Markku Kanko

1.11.1997
everstiluutnantti
Kari Jylhä

RESERVIIN

1.8.1997
yliluutnantti
Pentti Miikkulainen

1.9.1997
kapteeni
Jorma Tuhkanen

1.10.1997
hammaslääkäri
Pekka Kääriäinen

1.11.1997
everstiluutnantti
Esa Haapala

1.11.1997
luutnantti
Jorma Leppänen

1.11.1997
kapteeni
Osmo Kurtti

1.1.1998
yliluutnantti
Veijo Wälkky

1.1.1998
kapteeni
Kari Paldanius

PRIKAATISSA TAPAHTUU

Päälystölaiton hallitus valitsi luutnantti Robie Kulokiven (34) liiton vuoden opistoupseeriksi. Luutnantti Kulokivi toimii Pohjois-Karjalan Prikaatissa taisteluvälineupseerina.

Vuoden opistoupseeri valittiin nyt neljännen kerran ja valinta julkistettiin Päälystölaiton edustajakokouksessa Tampereella 13. lokakuuta 1997.

Valinnan perusteena oli luutnantti Kulokiven esimerkil-

linen palvelus opistoupseerina ja pyrkimys aktiivisesti kehittämään omaa toimialaansa. Kulokivi toimii Pääesikunnan asettamassa projektiryhmässä, joka tutkii raskaan tarkkuuskiväärin soveltuvuutta sotatarvikemateriaaliksi tarkka-ampujille.

Kulokivi on myös laatinut lukuisia aseteknologjaa käsitteleviä artikkeleita useisiin eri lehtiin.

■ Taistelija työssään...

■ Hirvirannassa, varuskunta-alueen vieressä asuvat ja kesänviettopaikoillaan olevat asukkaat vierailivat prikaatissa kesällä. Prikaatin esittelyn lisäksi vieraat tutustuivat perinnetiloihin, seurasivat koulutusnäytöstä ja tukevan päivällisen jälkeen vierailu päättyi yhteiseen illanviettoon kerholla.

■ Pohjois-Karjalan läänin viimeinen maaherra Hannu Tenhiälä kävi jäähyväiskäynnillä Kontiorannassa ennen siirtymistään uusiin tehtäviin.

IVO YHTIÖT

 HARTIKAINEN OY

 TAPIOLA
Huolehdimme kanssasi huomisesta.

Karjalan Jääkäripataljoonan komentaja vaihtui

■ Everstiluutnantti Esa Haapala (vas.) luovutti Karjalan Jääkäripataljoonan komentajan tehtävät everstiluutnantti Kari Jylhälle Kollaen Vasamalla pidetyssä vaihtotilaisuudessa.

Karjalan Jääkäripataljoonan komentajan tehtävien vaihto tapahtui perinteisin juhlamenoin Kollaen Vasamalla 31.10.1997. Reserviin 1.11.1997 siirtynyt pataljoonan komentaja everstiluutnantti Esa Haapala kiitti puheessaan yhteistyökumppaneitaan ja pataljoonan henkilöstöä hyvin tehdystä työstä. Pohjois-Karjalan Sotilasläänin Esikunnasta pataljoonan komentajaksi siirtynyt everstiluutnantti Kari Jylhä lupasi tehtävänsä kiinnittää huomiota Suomen miehen perusoikeuksien kunnioittamiseen, yksityisen miehen velvollisuuteen suorittaa tehtävänsä joukon osana hyvin, yksinkertaisesti ja pelkistettyihin koulutusmenetelmiin ja fyysisen kunnon kehittämiseen ja ylläpitoon.

Tehtävien vaihtoon ja uuden komentajan perehdyttämiseen liittyen tarkastettiin pataljoonan yksiköt ja henkilöstö sekä perehdyttiin saavutettuihin koulutustuloksiin. Pataljoonan henkilöstö todettiin vireäksi ja yrityshaluiseksi. Viimeisimpien koulutustarkastuskertomusten saavutetut koulutustulokset todettiin maanpuolustusalueen parhaiden.

Katselmuksen ja sitä seuranneen ohimarssin aikana saattoivat molemmat komentajat suurta tyytyväisyyttä tuntien havaita joukosta huokuvan hyvän hengen ja vilpittömän yrityksen.

Pohjois-Karjalan Sotilasläänin komentaja vaihtuu

■ Eversti
Kari Rimpi

■ Eversti
Heino Pikkukangas

■ Everstiluutnantti
Jussi Saressalo

Pohjois-Karjalan Sotilasläänin komentaja eversti Kari Rimpi ylennettiin 6.12.1997 prikaatikenraaliksi. Hän siirtyi 19. joulukuuta Bosniaan 2200 henkilön vahvuisen pohjoismais-puolalaisen prikaatin komentajaksi. Prikaatiin kuuluu 304-päinen suomalainen jääkäripataljoona. Prikaati on osa monikansallista yhtymää, jonka runkona on amerikkalainen

divisioona. Rimpi on ensimmäinen kyseiseen tehtävään valittu suomalaisupseeri. Hänen esikuntansa toimii Dobonimisessä kaupungissa.

Pohjois-Karjalan Sotilasläänin komentajaksi on määrätty eversti Heino Pikkukangas 1.2.1998 lukien. Hän palvelee tällä hetkellä Keski-Suomen Rykmentin komentajana.

Pohjois-Karjalan Sotilasläänin esi-

kuntapäällikkö, everstiluutnantti Jussi Saressalo on määrätty sijaisena hoitamaan everstin virkaan kuuluvia sotilasläänin komentajan tehtäviä ajaksi 1.12.1997-31.1.1998.

Korpisoturi-lehden toimitus onnittelee uutta prikaatikenraalia ja toivottaa eversti Pikkukankaan tervetulleeksi maakuntaan.

II/97-saapumiserän kotiväkipäivä

■ Kasarmin kentälle kokoontui useita satoja uteliaita siviilejä tutustukseen varusmiesten nykypäivään Pohjois-Karjalan Prikaatissa kotiväkipäivänä.

Kotiväkipäivänä 26. heinäkuuta 1997 ilma oli lämmin. Välillä paistoi aurinko ja välillä tuli sadekuuroja. Aamupäivällä alokkeilla oli yksiköittäin normaalia sotilaskoulutusta. Ilmassa oli kuitenkin iloista odotusta, sillä alokkeat tulisivat iltapäivällä tapaamaan oman kotiväkensä ensimmäistä kertaa sotilaspuvussa. Olihan edellistä tapaamisestakin vierähtänyt aikaa melkein kaksi viikkoa.

Karjalan Sotilassoittokunnan tahdittamana kotiväkeä kokoontui useita satoja henkilöitä Kasarmin kentälle puolen päivän aikoihin. Joensuun Pataljoonan komentaja, everstiluutnantti Lauri Jokinen, toivotti kotiväen tervetulleiksi varuskuntaan. Tämän jälkeen yksiköiden päälliköt esittelivät vuorotellen itsensä ja opastivat omien alokkaidensa kotiväen yksiköihinsä.

Yksiköissä alokkeat tu-

tustuttivat kotiväkensä yksikön tiloihin ja omiin tupiin. Samalla tulivat tutuiksi myös tupakaverit, petipaikat ja kaappijärjestys. Yksikössä oli koko ajan henkilökuntaa paikalla vastaamassa mahdollisiin kysymyksiin.

Omaan yksikköön tutustumisen jälkeen alokkeat saivat kierrättää kotiväkeään kalustonäyttelyissä ja esityksissä,

joita kaikki perusyksiköt olivat järjestäneet. Lisäksi oli mahdollisuus tutustua kasarmi 3:n alakerrassa sijaitseviin perinnehuoneisiin.

Iltapäivän päätteeksi alokkaille ja kotiväelle tarjottiin päivällinen. Osa söi sen ruokalassa ja osa omien yksiköiden tiloissa. Nälkä ja jano eivät päässeet yllättämään ketään, sillä sotilaskoti oli auki

ja sotilaskotiyhdistys järjesti myyntitoimintaa idyllisissä telttatiloissa 1.JK:n pihassa.

Kotiväkipäivän päätteeksi alokkeat pääsivät ensimmäiselle lomalleen, joka kesti kaksi päivää. Matka kotiin oman kotiväen kanssa oli varmaan ikimuistoinen.

Teksti kapteeni Arto Muhonen
Kuvat luutnantti Taneli Mäkinen

■ Kotiväelle yksiköt esittelivät omaa koulutuskalustoaan. Kuvassa alikersantti esittelee inttiaikaista työkaveriaan omalle kullalle.

Päällystöliitto souti,

eikä huovannut!

■ Päällystöliiton venettä koristivat molemmissa päissä olleet liiton liput

Päällystöliitto toteutti vuosittaisen pääkuntoliikuntatapahtuman osallistumalla Karelia-soutuun heinäkuun viimeisellä viikolla. Soutu toteutettiin suunnitelman mukaisesti ja Päällystöliitto sekä Opistoupseeristo olivat erinomaisesti esillä koko soutuviikon.

Kontiorannan Päällystötyhdistys esitti syksyllä -96 Karelia-Soutua Päällystöliiton pääkuntoliikuntatapahtumaksi kesäksi -97. Esitys hyväksyttiin ja samassa yhteydessä päätettiin, että tapahtuma toteutetaan Joensuun alueen

Päällystötyhdistysten järjestämänä. Edellä mainitut yhdistykset kokoontuivat ja valitsivat keskuudestaan soututoimikunnan, jonka jäseninä olivat: puheenjohtaja Sauli Haltunen (Kontiorannan py), sihteeri Timo Hattunen (Kontiorannan py), jäsen Pertti Karttunen (Joensuun py), jäsen Jouko Könttä (PK-R py). Aktiivisena yhteyshenkilönä soututoimikunnan ja Päällystöliiton hallituksen välillä toimi hallituksen jäsen Seppo Hyttinen (Kontiorannan py). Työntäyteisen toiminnan soututoimikunta aloitti maaliskuussa, jolloin alkoi järjestelyt ja yhteydenpito joukko-osastoihin, Karelia-soututapahtuman järjestelytoimikuntaan,

veneiden varustevuokraajaan sekä lomakeskus Piitteriin. Kuntoliikunnan lisäksi tavoitteena oli tuoda esille Päällystöliittoa ammattiliittona sekä opistoupseeristoa ammattikuntana. Tämä toteutettiin Lomakeskus Piitterissä ensimmäisen soutupäivän iltana, jossa järjestettiin kalusto-, rakojaira- sekä Päällystöliiton esittely, joka sai erinomaisen suosion niin soutajilta kuin paikallisilta asukkailta. Tapahtuman kruunasi Päällystöliiton järjestämät soututanssit lomakeskuksen terassiravintolassa, jossa musiikista vastasi luutnantti Tuomo Makkosen trio.

Ensimmäinen soutupäivä alkoi pienillä vastoinkäymisil-

lä Nurmeksesta lomakeskus Hyvärilän rannasta, jossa oli veneestä ja varusteista pieniä epäselvyyksiä. Kuitenkin pienen järjestelyn jälkeen oli väki perämiehineen veneessä ja valmiina aloittamaan matkan kohti Piitteriä. Ensimmäisenä niin kuin kaikkina muinakin aamuina oikean soututahdin löytyminen tuotti perämiehille harmaita hiuksia. Sotilaina ja maanpuolustushenkisinä soututekniikka opittiin kuitenkin nopeasti ja vene eteni liiton liput lepattaen (vene edessä ja takana). Soudun lepotautila soutajista huolta pitivät kylätoimikunnat sekä soutujoukkueiden omat huoltojoukot, joista Päällystöliiton huoltoryhmä erottui niin tarjoamisil-

laan kuin tahdikkaalla toteutuksella. Soutupäivien välillä Karelia-soututoimikunta järjesti erilaista iltaohjelmaa esim. kilpailuja ja tansseja, joista koko soutukansan tekemän soutukritiikin perusteella edellä mainittu Päälystöliiton ilta Lomakeskus Piiterissä nousi arvoon arvaamattomaan ja ylitse muiden.

Päälystöliiton kutsumana ja soututoimikunnan toteuttamana soudun puolivälissä järjestettiin VIP-osuus välillä Jakokoski-Joensuu. Tuulesta ja sateesta huolimatta arvokkaat vieraat selvisivät soudusta kunniamaininnan arvoisesti. Tauoilla järjestäjien tarjoamien välipalojen lisäksi tarjottiin vieraille kuumat juomat ja "näkäräiset", joiden voimalla kirkkovene ampaisi kohti silloisen Pohjois-Karjalan läänin pääkaupunkia Joensuuta. Joensuussa Päälystöliiton vene otettiin vastaan Karjalan Sotilassoittokunnan fanfaarein. VIP-osuuden jälkeen järjestettiin illanvietto Olli Tiaisen maanpuolustusrahaston majalla Ylämyllyn Pa-

loaukean lähellä, kristallin kirkkaan Leinosen lammen rannalla. Illan päätteeksi vieraat kuljetettiin majoitukseen toipumaan päivän rasituksesta ja valmistautumaan aamun kotimatkaa varten.

Päälystöliittolaisten lisäksi lisäväriä antoivat myös paikallisten evp-jäsenten, Kontiolahden Päälystönaiesten sekä sinibarettien soutujoukkueet. Loppusoutu eteni hyvässä hengessä sekä koko soutukansan suosiossa päättyen Liperin kirkkorantaan 253:n kokemuksen arvoisten kilometrien jälkeen.

Erityisen kiitoksen ansaitsee järjestelyjä tukeneet joukko-osastot: Pohjois-Karjalan Prikaati, Pohjois-Karjalan Sotilasläänin Esikunta ja Pohjois-Karjalan Rajavartiosto.

Kaikkien reipashenkisten kokemusten jälkeen on paikallisesti päätetty osallistua soutuun myös ensi vuonna.

Teksti ja kuvat
sotilasmestari Sauli Halttunen
ja sotilasmestari Timo Hattunen

■ "Vippiläiset"

LEHTOSEN LIIKENNE OY
TEOLLISUUSKATU 6, 80100 JOENSUU 10, PUH. 973-24493

TEILLE TARKOITETTU.

**ESPOO
HELSINKI
IISALMI
IKAALINEN
JOENSUU
JYVÄSKYLÄ
KAJAANI
KITEE
KOUVOLA
KUOPIO
KUUSAMO
LAHTI
LIEKSA
NURMES
PIEKSÄMÄKI
TAMPERE
VARKAUS**

AUTOTALO LAAKKONEN

Polkupyörämarssi

Nurmekseen valalle osoitus sisukkuudesta

■ Telttakylä Nurmeksen Hyvärilässä.

Kuva Risto Savolainen

II/97 saapumiserän valatilaisuus järjestettiin 22. -23.9.1997 Nurmeuksessa.

1. Jääkärikomppanian kummikuntaan valalle marssi suoritettiin lähes hellesäässä polkupyörin tavoitteena noin 124 kilometrin päässä varuskunnasta oleva matkailukeskus Hyvärilä. Valatapahtumat sijoittautuivat lauantaina Nurmeksen kaupungin keskustaan.

Polkupyörämarssi aloitettiin Aliupseerikoulun johdolla perjantai- aamuna 22.8.1997 varuskunnan yläpuomilta. Marssiin osallistui noin 450 alokasta suoranaisesti esimiehineen. Olosuhteiden puolesta marssisää oli

mainio, aurinkoinen ilma ja tyyntä. Lämpötila oli aamulla noin +20 astetta nouden päivän mittaan lähes hellelumiin. Marssiin osallistui myös kolmetoista kutsuttua polkijaa kiltayksikkönä prikaatin komentajan eversti Lauri Ruonansuun johdolla.

Marssi oli jaksoteltu niin, että suunnitelman mukaan marssilepo vietettiin noin 4 tunnin ja noin 58 kilometrin jälkeen Orilouhen-Larinsaaren lenkillä. Marssilepo oli pituudeltaan kaksi tuntia ja sen aikana polkijat lepäsivät ja nauttivat maastolounaan. Marssi oli tähän saakka sujunut mallikkaasti ja rasi- tukseen hyvän mehuhuollon johdosta alettiin tottua.

Marssilevon jälkeen kiltayksikkö siirtyi ensimmäiseksi marssivaksi yksiköksi. Marssin jälkimmäisellä puoliskolla

edettiin suunnitelman mukaan. Aronsalmen ylityksen jälkeen joutui marssinjohtaja hiukan toppuuttelemaan kiltayksikköä ja sen kärjessä polkevaa esikuntapäällikköä everstiluutnantti Tomi Nurmista, jotka näyttivät innostuneen aivan kuin ratapyöräilyn kirikierroksella niin kovaan vauhtiin, että oli parasta pyytää heidät mehutauolle noin 45 minuutin kohdalla tavallisen 50 minuutin sijasta.

Kokonaisuudessaan myös toinen marssin puolikas sujui suunnitelman mukaan ja Aliupseerikoulu saapui varsinaisen alokasosaston keulilla majuri Ahti Korhosen johdolla ja esimerkiksi lähes minuutilleen suunnitelman mukaan klo 17.20. Kaikista pyöräilemässä olleista vain kaksi alokasta keskeytti kokonaan tämän alokkaan kuudennella

koulutusviikolla tapahtuneen vaativan marssin. Omalta osaltaan kannustava ja miehistä paljon irtisaavana esimerkinä toimi varusmieslääkäri upseerikokelas Janne Tikkinen, joka polki jälkipään johtajana ottaen heti kantaa terveydentilaa koskeviin kysymyksiin. Ajan tasalla olleena lääkärinä väsähtämistä ja pyörärikoista selvittiin pääsääntöisesti pienellä pyörätraktorin lavalla pysähdyksellä eteenpäin.

Luantaina 23.8 juhllisuudet alkoivat seppeleen laskulla kirkkomaalle. Sotilasvakuutus annettiin Nurmeksen ala-asteen salissa joukko-osaston lipun edessä. Paraatikatselmus ja sotilasvala pidettiin ala-asteen urheilukentällä. Kenttähartauden piti kenttävastavasti Heikki Holkeri. Kenttähartauden jälkeen

PRIKAATISSA TAPAHTUU

valakaavan luki eversti evp Erkki Koivisto, joka on palvelut aikanaan sekä Kontiorannan ja Nurmeksen varuskunnissa ja mm. Kainuun Prikaatin komentajana.

Pohjois-Karjalan Prikaatin komentaja Eversti Lauri Ruonansuu muistutti valan velvoitteista seuraavasti.

"Te vannoitte sotilasvalanne joukko-osastonne lipun edessä. Samalla tavoin ovat Suomen miehet ikäluokka toisensa perään tehneet 80-vuotisen valtiollisen itsenäisyytemme aikana, vuodesta toiseen niin sodan kuin rauhan aikana.

Tämän valatilaisuuden arvoa lisää erityisesti se, että kunnioitetut sotiemme veteraanit ovat tavanomaista suuremmalla joukolla mukana.

He, viime sodissamme 58-52 vuotta sitten isänmaataan puolustaneet sotilaat, antavat meille velvoittavan esimerkin. He ovat toimineet, taistelleet ja kestäneet sodissa silloin kun isänmaan kohtalo on ollut heidän varassaan. He pelastivat kansamme läpi 2. maailmansodan myrskyjen ja turvasivat itsenäisyytemme säilymistä, va-

pauden ja onnellisen tulevaisuuden mahdollisuuden meille jälkipolville.

Elämme muuttuvassa maailmassa ja muuttuvassa turvallisuusympäristössä. Viimeisen kymmenen vuoden aikana on tapahtunut suuria muutoksia Neuvostoliiton ja sen johtaman sotilasliiton, Varsovan liiton, hajoamisen myötä. Parhailaan on käynnissä monia turvallisuuteemme vaikuttavia kansainvälisiä prosesseja, joissa Suomi on mukana, kuten pyrkimys Euroopan Unionin puitteissa kohti yhteistä turvallisuuspolitiikkaa ja yhteistä puolustusta, rauhankumppanuusyhteistyötä, rauhanturvaamistoimintaa, sekä erilaisia aseiden rajoittamiseen, vähentämiseen tai kieltämiseen ja niiden valvontaan tähtäviä neuvotteluja.

On tietysti toivottavaa, että myönteinen kehitys jatkuu. Mutta realistisesti on myös todettava, että monikansallisten jopa maailmanlaajuisten prosessien toteutuminen vie aikaa vuosia tai vuosikymmeniä ja toisaalta voi tapahtua äkillisiä ja myös negatiivisia muutoksia.

Nykyisessä turvallisuustilanteessa Suomi haluaa ylläpitää uskottavaa itsenäistä kansallista puolustuskykyä. Laaja-alaisessa, mutta väkimmäältään vähäisessä maassamme se on mahdollista vain yleiseen asevelvollisuuteen pohjautuen. Se on lähtökohtana edelleen, kun puolustusvoimamme uudistavat rakennettaan ja myös varusmieskoulutuksen sisältöön ja keston suunnitellaan muutoksia.

Alokkaat, teidän lyhyt peruskoulutusjaksonne on kohta päättymässä. Kurinalaisesti ja hyvin suoritettu 120 km:n polkupyörämarssinne tänne Nurmekseen osoitti, että teissä on sotilaalta vaadittavaa tahtoa, sisua ja kestävyyttä.

Koulutuksenne tulee jatkumaan, osalla sotilasjohtajakoulutuksena pääosalla miehistön erikoiskoulutuksena, kunnes palveluksenne loppuvaiheessa toimitte sodan ajan kokoonpanon mukaisina joukkoina, kukin omassa tärkeässä tehtävässään, vaativimmilla leireillä ja harjoituksissa. Koulutuksen tuloksena saapumiserästänne syntyy taistelukelpoisia

ryhmiä, joukkueita ja kompanioita reserviin isänmaan turvaksi.

Teillä on vapaan maan vapaan miehen ylpeä oikeus kasvaa isänmaan puolustajiksi. Kannustakoon sotilasvalanne teitä suorittamaan palveluksenne parastanne yrittäen ja vastuunne tuntien. Siten te kukin kohdaltanne osoitatte, että Suomi ylläpitää omaa puolustustaan, varjelee vapauttaan kuten ennen, myös nyt ja tulevaisuudessa.

Sotilasvalanne vannoneet alokkaat, sotilaat, muistakaa valanne velvoitus!"

Ohimarssia ja paraattia seurasi arviolta noin 4000 ihmistä. Ohimarssin jälkeen vasta nimetyillä jääkäreillä oli mahdollisuus läheistensä kanssa syödä perinteinen hernesoppa-ateria. Varuskuntaan palaaminen tapahtui kuorma-autoilla ja noin 18.00 lauantaina valansa vannoneet pääsivät valalomalle.

Teksti
yliluutnantti Kari Kurkinen
Kuvat
luutnantti Pekka Peltoniemi

■ Kiltayksikkö mehutauolla

■ Ohimarssin vastaanottivat prikaatin komentaja eversti Lauri Ruonansuu ja eversti evp Erkki Koivisto

Våra vänner i öst

J Onsdag morgon kl 0810 lokal tid (1h före svensk tid) angjorde Vi-kingfärjan Helsingfors.

Vi skulle medelst medförd hyrbil ta oss till Tuohikotti, en liten by i närheten av Pahka-järvi-skjutfält, där de finska värdofficerna skulle möta upp. Tuohikotti ligger i östra Finland i höjd med Gävle.

Under resan konstaterade vi att finländarna verkligen är två språkiga då vägskyltning och dylikt var både på finska och svenska. Det skulle senare visa sig att våran glädje över skyltningen inte fick leva förevigt utan när vi kom ett stycke inåt landet blev det enbart finsk skyltning.

Vid lunchtid var vi framme vid Tuohikotti och skulle äta lunch på en väggrog.

Vi gick in, studerade meny och rev oss i huvudet. Det var inte så lätt att beställa mat då meny endast bestod av konsonanter och långa vokaler. Tillslut hittade vi dock en rätt som föreföll riskfri då den innehöll ordet hampurilainen, det blev en hamburger tallrik.

Då vi efter maten hade tid över fram till att vi skulle möta de finska värdarna passade vi på att se oss omkring i omgivningarna och konstaterade att finsk och svensk natur är rätt lika åtminstone på denna breddgrad. Rundturen avslutades med ett ombyte från civila kläder till M/90 ute i den finska urskogen, kanske var det tur att ingen såg oss.

1330 anlände våra värddar. De var premierlöjtnant Heikki Rosenius och löjtnant Robbie Kulokivi. Jag kände Lt Kulokivi sedan hans besök i Sverige under övning Gripen (då Kn Tedenby och jag var värddar) och visste att han talade god svenska. Till våran fördel talade även Rosenius svenska om än med lite större besvär.

Jag, Lt Fredrik Karlsson, och Lt Benny Karlsson hade under en vecka i slutet av september förmånen att få besöka Norra Karelen Brigad i Finland.

Besöket var en fortsättning på det utbyte, mellan nyss nämnda brigad och värmlandsbrigaden, som pågått under några år. Här följer en kort redogörelse för vad vi bjöds att se och uppleva

■ Prikaatin kummikuntajoukko-osaston vieraat isäntineen EU:n itäsimillä pisteellä. Kuvassa vasemmalta Robie Kulokivi, Benny Karlsson, Heikki Rosenius ja Fredrik Karlsson.

Vi begav oss mot Pahka-järvi (järvi = sjö) skjutfält och den slutövning som skulle komma att ta form där. Väl vid skjutfältslägret mötte lägrets UH-chef, Mj Autere, och han visade oss runt på lägret. Han förklarade även deras skjutsäksystem/organisation vilket var snarlikt vårt.

Vi inkvarterades sedan i en stuga tillsammans med övrigt befäl från Norra Karelen Brigad.

Finländarna har prioriterat lite annorlunda i hur de satsar på förmåner för sina anställda. Stugan var vedeldad och saknade rinnande vatten, toalett och dylikt. WC frågan löstes med utekiss och kollektivt utedass. Däremot kan de finska officerarna på förmånligt sätt få hjälp med bos-

tad, barnomsorg och dylikt.

Nu var stunden kommen, vi skulle invigas i den största av finska traditioner just det SAUNA. På lägerområdet fanns tre inrättningar för detta ändamål; chefsbastu, befälsbastu och vpl-bastu. Våra värddar visade prov på stor gentlemannaskap så både Benny och jag klarade bastubadet utan springa ut i förtid.

På kvällen bevittnade vi en plutons försvarsstrid i mörker vilken fördes som en skjutning från stävärn. Plutonen var förstärkt med tung sinko (pv-pjäs), två BTR 60 samt kompegrp vilken hade eti med ett GRK-kompani.

Torsdag förmiddag bestod i ett nytt besök på platsen för kvällsskjutningen, nu skulle en annan pluton genomföra

försvarsskjutning. Jag deltog som stormgevärsskytt (Fin.ehv) och deras motsvarighet till våra SAAB-mål föll som käglor. Min stridspars kamrat var en gruppchef och innan skjutningen fick jag en genomgång i finsk orderterminologi. En viss tveksamhet angående de olika kommandona som för mig lät lika allihopa löste sig på bästa sätt med den hederliga metoden "följ strömmen".

Efter detta actionfyllda inslag var det dags att besöka en materielutställning som anordnats på lägerområdet. Här visades bland annat en T-54, BTR-60, olika pv-vapen, div Pi-mtrl, artilleri och grk.

Vid lunch fick vi en smärre överraskning då även finska soldater inmundigar (populärt finlandssvenskt uttryck) ärtsoppa på torsdagar.

På eftermiddagen besöktes ett GRK-kompani. Vi fick en god inblick i arbetet både i bpl och ute vid pjäserna. Vi har väldigt lika arbetssätt i såväl e-tjänst, bpl-tjänst som pjäs-tjänst.

Hur kvällen avslutades behöver ingen närmare förklaring - BASTU.

Fredagen inleddes med omgruppering norrut mot Joensuu som är närmsta stad till brigadens garnison. Det var en ca 4 timmar lång bilfärd på karakteristiska finska vägar; spikraka.

Väl framme i Joensuu mötte ytterligare en finsk officer upp. Det var premierlöjtnant Rainer Kuosmanen. Vi avnjöt en äkta karelsk middag, vilken till princip motsvarar vårt smörgåsbord dock med annat innehåll på smårätterna.

På eftermiddagen fick vi en rundtur på Kontiolax Garnisons område. Finska försvaret genomgår liknande prövningar som vi erfarit i fråga om miljöprövning av övnings-

PRIKAATISSA TAPAHTUU

■ Löjtnant Benny Karlsson (t.v.) och löjtnant Fredrik Karlsson

fält, klagomål om buller från närboende osv.

Kvällen avslutades med tillställningen Joensuu yö, eller "natten vid älven". Det är ett kulturevenemang med diverse uppträdanden på gator och torg. Folk träffades vid öltält och scener och trivdes i största allmänhet, uppslutningen var mycket god.

Efter sen kväll kommer tidig morgon och avfärd mot gränsbevakningsstationen i Ilomantsi.

Kn Jarkko Alen presenterade organisation och arbetssätt. Gränsbevakningen lyder till skillnad från försvaret under inrikesministeriet och personalen utbildas i egna skolor. Detta till trots är de militärer.

Under dagen fick vi en mycket intressant inblick i gränsbevakningen, finländsk krigshistoria och EU's östra gränsdragning. Detta då vi besökte skådeplatser från vinter- och fortsättningskriget, ryska gränsen och den punkt i vilken EU östraste utpost ligger vid sjön Virmajärvi.

Naturligt vis avslutades besöket hos gränsbevakningen med en sedvanligt, just det, bastu.

Detta skedde vid en patrullstuga som låg mycket pittoreskt invid en sjö (enligt mig förmodligen Finlands kallaste ca 2 cm).

På lördags kvällen träffade vi Brigadchefen kommandör Ruonansuu inne på garni-

sonen.

Av honom fick vi oss den aktuella brigadorganisationen men också, minst lika intressant, dess historia och traditioner till livs. Vi kunde konstatera att Viborgs Regemente (som de hette vi den tiden) och Wermland Nerrike Regemente båda stred vid Narva. Kvällen avslutades med bastu och en gemytlig middag.

Söndagen bestod i återtransport till Pahkajärvi skjutfält. Under resan passade vi på att besöka ett infanterimuseum som passerades vilket ytterligare påvisade de prövningar och hjältemod som utspelade sig under de krig Finland varit utsatt för.

På kvällen skulle vi ha bevittnat en artilleriskjutning men den ställdes tyvärr in på grund av brandrisk istället kanske ni kan gissa vad vi gjorde...bastu.

Måndag förmiddag ägnades åt besök hos en artbat stab samt hos skjutande förband utrustade med 15.2 cm H55-pjäser. De håller på att införa ett system liknande vårt vad gäller SKER, PPE mm.

Senare på dagen begav vi oss åter till platsen för plutonsskjutningarna, idag stod en föreläsning på programmet. Scenariot var följande: Ett jägarkompani förstärkt med pv-pjäser och en T-54. Kompaniet hade eti med eget GRK samt HAUBBAT. Uppgiften var att förhindra en fi-

mekbataljons framryckning.

Skjutningen gick bra men de har "hårdare" säkerhetsbestämmelser vilket gjorde att det hela skedde momentvis och man hade ibland svårt att följa den "röda tråden". Man har till exempel en säkerhets kontrollant vid varje understödsvapen vilket blir mycket befälskrävande. Det man imponerades av var de olika pv-skyttarna från p-skott till pv-pjäsa som sköt mycket snabbt och träffsäkert mot såväl rörligt som stillastående mål.

Efter föreläsningen hälsade vi på ett pionjärskompani som för första gången byggde BB-2.

Förmodligen är scenariot runt ett förstagångsbygge sig likt världen över. Kaos, svordomar, mjölksyra och en hånleende mr Murphy. Senare gjorde vi en snabbvisit hos en LV-Bat och studerade som hastigast en SISU-buren motsvarighet till våran PS70/90. Vad kan sedan vara mer naturligt än att avsluta dagen med lite bastu. Denna kväll hade förmodligen våra finska vänner insett att detta var den sista chansen att lära oss hur äkta finska sisu-sauna genomförs.

Dom vart förmodligen nöjda med övningsresultatet då

■ Finländsk och svensk samarbete.

jag efter att ca 4 liter vatten landat på aggregatet under en tidsperiod av 30 sek skrikande tog min tillflykt till sjön.

På tisdagens förmiddag följde vi ett skytte(jägar- på finska)kompani vars uppgift var att slå en på djupet luftlandsatt fiende. Efter att ha fått åka diverse omvägar med kompaniet runt avståndslagda mineringar kom vi så till deras FAP. Därifrån följde vi en pluton vars miner blev klart förvånade när de efter 15 minuters fr kom in på sitt eget stabkompaniets område.

Efter smärre diskussioner fortsatte fr och efter en stund siktades ett fientligt stridsfordon.

Plutonschefen beslutade att skicka fram en grp för att försätta vagnen ur stridbart skick. Gruppen lyckades tillslut efter mycket katt och rått lek slå ut vagnen. Soldaterna var mycket laddade men frågan är vart gränsen mellan mod och dumdrighet går.

Efter denna strid var det dags för Benny och mig att bege oss mot Helsingfors och färjan till Sverige.

Detta besök i Finland har varit mycket givande på flera sätt. Man har fått möjlighet att lära känna officerare från vårt östra grannland och därigenom fått lära sig hur DE ser på olika saker. De finska officerarna är mycket professionella och kunniga. Dessutom är det finländska folket mycket trevligt och de flesta förstår svenska och kan även, om dom vill, göra sig förstådda. Vi hoppas att detta utbyte är något som fortsätter många år framåt så att fler får chansen till något liknande.

Text
löjtnant Benny Karlsson och
löjtnant Fredrik Karlsson
Bilder
premierlöjtnant Heikki Rosenius

Ministeriöiden valmiussihteerien kokousmatka Joensuuhun

Ministeriöiden valmiussihteerit tutustuivat Pohjois-Karjalan Prikaatiin tiistaina 9.9.1997 sekä Pohjois-Karjalan Sotilasläänin Esikuntaan 10.9.1997. Vierailu alkoi sateisena syyskuun aamuna kun lento AY481 laskeutui Joensuun lentoasemalle. Vieraita vastassa oli prikaatin esikuntapäällikkö everstiluutnantti Tomi Nurminen, joka myös toimi vierailun pääisäntänä.

■ Ministeriöiden valmiussihteerit yhteiskuvassa. Henkilöt vasemmalta lukien: Jaana Koski (STM), Juhani von Fieandt (UM), Harri Nurmi (OM), Jukka Ristaniemi (TM), Heikki Aaltonen (VN kanslia), Erik Erroll (PLM), Pekka Kalliomäki (YM), Hannes Kulmala (HVK), Seppo Toivonen, Timo Viitanen (SM), Rauli Parmes (LM), Antti Hakala (Kela), Kari Liskola (MMM), Juhani Kaskeala, Kari Mäkinen (KTM) ja Matti Piispanen (PLN sihteeristö).

Lentoasemalta siirryttiin linja-autokuljetuksella Kontiorantaan kasarmi 3:n alakertaan prikaatin perinnetiloihin, josta alkoi vierailun virallinen ohjelma. Everstiluutnantti Tomi Nurminen esitteli vieraille Pohjois-Karjalan Prikaatin toimintaa kahvin ja voileipien kera. Prikaatin perinnetilat esitteli Aliupseerikoulun alikersantti Jormanainen, joka sai hyvää taustatukea vierailta, joilla tuntui olevan mainio historian tuntemus myös joukko-osastojen perinteiden osalta. Tykistön perinnetilat esitteli alikersantti Heikkinen.

Seuraavana ohjelmassa oli "monitaitosotilasottelu" jota lyhyemmin herrasmieskilpailuksi kutsuttiin. Kilpailun johtaja kapteeni Petri Myller ohjeisti kilpailijat ja puki heidät maastoasuihin. Sää ei oikein suosinut kilpailijoita, ilma oli happirikas mutta kostea. Sotilasvarusteet antoivat

kuitenkin mainion suojan vieraille, joten sateisesta säästä huolimatta kilpailu onnistui hyvin. Kilpailussa kysyttiin niin henkisiä, kuin fyysisiäkin voimavaroja sekä erityisesti käden tarkkuutta. Kilpailun voittajiksi selvisivät niukasti ylitarkastaja Jukka Ristaniemi työministeriöstä ja everstiluutnantti Ari Puheloinen puolustusneuvoston sihteeristöstä kahden pisteen erolla ennen neuvotteleva virkamies Timo Viitasta sisäasiainministeriöstä ja majuri Sakari Honkamaata puolustusneuvoston sihteeristöstä.

Muonituskeskuksen ja sotilaskodin antien jälkeen tutustuivat vieraat hieman konkreettisemmin prikaatiin majuri Matti Urjanheimon johdolla kiertoaajelun merkeissä. Tutustumiskohteina olivat mm. kasarmi 2, muistomerkit, ampumaradat ja ampumahiihtostadion. Lähialueen kohteista tutustuttiin myös

Karelian Golfin tiloihin ja kenttään Kontioniemessä sekä Kahvila-Ravintola Gasthaus Kontioniemeen iltapäiväkahvien merkeissä. Karjalan Jääkäripataljoonan 1.Jääkärikomppanian nuoremmat jääkärit esittelivät yliluutnantti Mika Helkovaaran johdolla varusmiesten koulutustasoa peruskoulutuskauden päättyessä. Kyseessä oli mallikkaasti toteutettu jääkärijoukkueen hyökkäys kaikilla mausteilla. Kiertoaajelu huipentui telakuorma-autoaajeluun Jaamankankaalla.

Ennen iltatilaisuutta Rantapirtti Lautsassa ehtivät vieraat käydä kirjoittautumassa sisään majapaikkaansa Joensuussa. Iltatilaisuus alkoi tervetuliaismaaljalla "Tsäkillä" Lautsan rannassa. Samalla tutustuttiin loimulohen valmistuksen saloihin teknikkokapteeni Oiva Vattulaisen johdolla. Saunomisen jälkeen tarjosivat muonituskeskuk-

sen emännät Aira Lintunen ja Susanna Lappalainen vieraille juhlaillallisen. Aterioinnin ohessa luovutti vierailun isäntä everstiluutnantti Tomi Nurminen vieraille muistoksi vierailusta prikaatin muistoesineet sekä puolustusneuvoston sihteeristölle Kollaani Vasaman. Myös herrasmieskilpailun palkinnot jaettiin juhlallisesti illan kuluessa.

Vierailun ohjelma jatkui keskiviikkona uusien isäntien johdossa. Tutustumisen kohteena oli tällä kertaa Pohjois-Karjalan sotilasläänin esikunta, isäntänä sotilasläänin komentaja eversti Kari Rimpi.

Keskiviikon kuluessa palasivat vieraat kokemaansa ja näkemäänsä sangen tyytyväisinä Helsinkiin.

Teksti
kapteeni Petri Myller
Kuva

jaostopäällikkö Rauli Parmes

Turvallisesti autoilleen talveen

Pohjois-Karjalan Prikaatin varusmiehillä järjestettiin loka-kuun lopussa liikenteen teemaitpäivä. Jo kolmannen kerran prikaatin yhteistyökumppaneina olivat Autoliiton Joensuun osasto, Liikkuva poliisi, Kontiolahden palo- ja pelastustoimi, Liikenneturva sekä Suomen Autokatsastus Oy. Teemaitpäivä aloitettiin sotilasmestari Kari Anttilaisen johtamalla ja Kontiolahden palo- ja pelastustoimen toteuttamalla näytöksellä, jossa aiheena oli uhrin pelastaminen onnettomuusautosta. Osallistuva joukko sai tietoisuuden hätäilmoituksen tekemisestä, ilmoituksen kuluista ja sai läheltä seurata uhrin irrottamista romuttuneesta autosta. Liki kolmisaitainen varusmiesjoukko jakaantui kolmeen osastoon hankkimaan lisätietoa liikenteestä ja auton kunnosta. Liikenneonnettomuusilanteen välittömiä toimenpiteitä, siihen liittyviä paperitöitä ja tarvittavien ilmoitusten tekemistä opasti Liikkuvasta poliisista

■ Olli Saukkonen sai Paavo Kekäläiseltä palautetta muun muassa renkaista. Katsastusrasti oli varusmiesten mukaan yksi liikenneteeman kiinnostavimmista.

ta Antti Sistonen ja samalla oli myös mahdollisuus tutustua Liikenneturvan järjestämään heijastinesittelyyn. Autoliiton toimintaan tutustutti Sauli Taskinen ja asianajaja Harri Kontturi kertoi värikäällä tavalla mitä kaikkia

asioita on otettava huomioon käytetyn auton ostossa ja minkälaiset vakuutukset pitää olla kunnossa. Autohallin tiloissa oli järjestetty mahdollisuus tarkastuttaa autonsa ihan oikealla katsastusmiehellä. Autonsa paikalle tuo-

neet saivat arvokkaita ohjeita talviautoilun varalle ja vinkkejä auton kunnossapitoon. Teemaitpäivä päätettiin koko joukon kesken järjestettyihin arpajaisiin, jossa palkinnotkin olivat autoiluun ja liikenneturvallisuuksiin liittyviä. Yhdessä totesimme iltapäivän olleen anniltaan hyvän ja tarvetta vastaavanlaisen tapahtumaan on myös jatkossa.

Teksti
sotilasmestari Seppo Hyttinen

■ Katsastaja Paavo Kekäläisen tarkka silmä havaitsee Olli Saukkosen Ford Cortinasta, että rekisterikilven päällä olevasta lampusta puuttuu suojakupu.

■ Taistelijaparien tehtävänä on... Vieraat kuuntelivat tarkkaavaisina kapteeni Jouni Nykäsen ohjeita ennen kilpailua. Viimeinen käsky kuului; "Kilpailun aikana löydetystä kännyköistä ja kelloista taistelijaparia tullaan sakottamaan raskaimman mukaan."

Korpisoturi-lehden tukijat prikaatissa

Pohjois-Karjalan Prikaati ja prikaatin kiltta toimivat vierailusäntinä lokakuun puolivälissä Korpisoturi-lehden tukijoille järjestetyssä rentoutumisiltapäivässä. Kutsuun vastasi 20 seikkailunhaluista ja kiireistä yritysjohtajaa sekä toimihenkilöä. Prikaati- ja kilttainfon jälkeen vieraat varustettiin maastovaruksilla tulevaa sotilasmonitaito-ottelua varten. Kilpailun johtaja kapteeni Jouni Nykänen jakoi vieraat taistelijapareiksi ja antoi tarvittavat oh-

jeet kilpailuun. Kilpailu sisälsi erilaisia sotilas- ja siviilitaitoja käsittäviä tehtäviä. Vieraat nauttivat täysin rinnoin kilpailusta ja raikkaasta syysilmasta. Kilpailu päättyi Jaaman-kankaalle piilotukikohtaan, jonne oli järjestetty ruokailu ja illanvietto pimenevässä illassa. Hyvästejä jätettäessä vieraat olivat erittäin kiitollisia isännille ja toivoivat, että tällaista yhteistoimintaa jatketaan. Ja tottahan niin tehdäänkin.

Teksti ja kuvat
yliluutnantti Heikki Rosenius

■ Taistelijapari Kari Sallinen-Anneli Pitkänen historiantuntemusrastilla.

■ Pienoiskivääriammuntarastilla nähtiin huippusuorituksia. Kuvassa Leena Sallinen omassa persoonallisessa ampuma-asennossa ja jälkeä syntyi.

■ Mika Kukkosen hanurin sävelin maistui loimulohi ja rosvoipaisti asianmukaisin juomin. Jälkiruoaksi saatiin kahvi räiskäleiden kera.

Tehdasvierailu Puhokselle

Maanpuolustus-
kilttojen Liiton
tuleva puheen-
johtaja Erkko
Kajander kutsui 27. päivänä
lokakuuta Itäisen Maan-
puolustusalueen esikun-
nan, Pohjois-Karjalan Soti-
lasläänin esikunnan, Poh-
jois-Karjalan Prikaatin sekä
sen killan edustajia tehdas-
vierailulle Kiteen Puhok-
seen. Käyntikohteina olivat
Dynoresin Oy ja Puhos Bo-
ard Oy.

Perillä Erkko Kajander,
joka on Dynoresinin toimi-
alajohtaja sekä paikallisjoh-
taja Veli-Matti Monni esitteli-

vät tehtaansa toimintaa.
Saimme kuulla, että yli 30
maassa toimiva Dyno kes-
kittyy pääasiassa puunjalos-
tusteollisuuden liimoihin ja
pinnoitteisiin, joilla se voi
saavuttaa johtavan aseman
maailmassa. Dynoresin on
ollut merkittävä liimojen val-
mistaja jo 1970-luvun alus-
ta ja pinnoitteiden 1980-lu-
vun alusta. Puuliimojen val-
mistus aloitettiin vuonna
1995.

Dynoresinin tiivis yhteis-
työ puunjalostusteollisuus-
den kanssa ja sitä kautta
rakentunut alan osaaminen
on Dynoresinin vahva kilpai-

luetu. Puunjalostusteolli-
suudelle tarkoitettujen tuot-
teiden lisäksi tehdas val-
mistaa valimohartseja, har-
joittaa teollisuuskemikaali-
en trading-toimintaa ja tar-
joaa kemikaalien satama-
terminaalipalveluja.

Dynoresin onkin oiva
esimerkki hyvästä yhteis-
työstä puunjalostusteolli-
suuden kanssa. Puhokses-
sa aivan Dynoresinin vieres-
sä toimii Puhos Board Oy,
joka on Suomen johtava las-
tulevyn valmistaja. Paikallis-
johtaja Veli-Matti Monni, jo-
ka esitteli myös Puhos Bo-
ardin toimintaa totesi, että

Dynoresin toimittaa naapu-
rilleen ja yhteistyökumppa-
nilleen niin prosessiin tarvit-
tavat liimat kuin fenooli- ja
melamiinipinnoitteet. Yh-
teistyö Puhoksella on suju-
nut erinomaisesti.

Miellyttävää tehdasvie-
railua seurasi isäntien tarjo-
ama maistuva illallinen, jo-
ka samoin kuin savusaunan
makoisat lölyt kirvoitti viik-
kaan keskustelun monesta
aiheesta, tärkeimpänä ehkä
sittenkin vapaaehtoinen
maanpuolustustyö sen eri
muotoineen.

Teksti Jorma Mikkonen
Kuva Eero Hintikka

■ Paikallisjohtaja Veli-Matti Monni (toinen vas.) esittelee vierailleen Puhoksen lastulevytehtaan toimintaa. Esittelyä seuraavat kenraaliluutnantti Ilkka Ilmola (vas), puheenjohtaja Jorma Mikkonen, eversti Lauri Ruonansuu, eversti Aarno Vehviläinen ja toimialajohtaja Erkko Kajander.

Hornetin lumoissa

■ Miehet ja miss Hornet .

Pohjois-Karjalan Jääkäriprikaatin esikunta kokoontui 14. marraskuuta vapaaehtoiseen harjoitukseen pääteemana VALKEA-harjoituksen palaute sekä ilmapuolustus ja -torjunta. Esikunnan reserviläiset osoittivat jälleen olevansa maanpuolustustahdoltaan miehiä parhaasta päästä, upseeriryhmä oli lähes täysimääräisenä koossa. Saavutus hakee rauhan aikana vertaistaan.

Kylmää sotaa

Kontiorannassa esikunnalle esiteltiin viime talvisen VALKEA -97:n toiminta eri näkökulmista tarkasteltuna. Palautteen ja muistihavaintojenkin mukaan harjoitus onnistui hyvin ja vastasi koulutuksellisia tavoitteita. Esikunnan toimintaa pidettiin korkeatasoisena, kuten odottaakin sopii. Esikunta tutustui varuskunnassa myös killan mielenkiintoiseen perinneyhtelyyn.

Taivaallista kauneutta

Retken kohokohtana oli tutustuminen Karjalan Lennostoon Rissalassa. Shown varasti joka pojan unelma, nuori amerikkalainen Hornet-kauntar, jota poikaystävä, aito hävittäjälentäjä, yliluutnantti Selander ylpeydellä ja ääni väristen esitteli kuulaaville maavoimien esikunnan upseereille. Lentäjillä on ilmeisesti etunsa näissä asioissa - olisiko tietty korkealentoisuus? Ei esikunta Hornet-tyttöäkään täydellisenä pitänyt; kaunis oli katsella vaan paha kuunnella - ilmeisesti naiselle tyypillistä. Esikunta sai myös tehokkaan ja mielenkiintoisen esittelyn Hornettien muokkaamasta nykyisestä ilmapuolustuksesta samoin kuin it-toiminnan järjestelyistä. Esitykset antoivat runsaasti mietittävää ja keskusteltavaa iltaa varten uuden ilma-aseen merkityksestä koko maanpuolustukselle. Rissalassa ryhmä innostui myös ampu- maan alas helikoptereita Ser-

geillä, tosin vain simulaattorilla.

Kuopiosta ryhmä siirtyi jatkosodan jälkeiseen puolustuslinjaan kuuluvan Huhmarisvaaran tykkiaseman maisemiin, jossa katsoimme kemiallisesta sodankäynnistä ja panssaritaisteluista kertovat videot.

Siellä isäntänä ja ystävällisenä sponsorina toimi reservin yliluutnantti Rantanen ja hänen johtamansa Lomakeskus Huhmari.

Retken pölyt reserviläiset huuhtoivat pois paitsi virvok-

kein niin myös Huhmarin miellyttävässä Vesimaailmassa kylpien ja saunoen. Päivän kruunasi yhteinen illallinen, joka auttoi samalla reserviläisiä tutustumaan paremmin toisiinsa ja toimimaan jatkossa entistä joustavammin esikuntatiiminä.

Teksti
yliluutnantti (res)
Jaakko Parviainen
Kuvat
luutnantti (res)
Pekka Vuojärvi

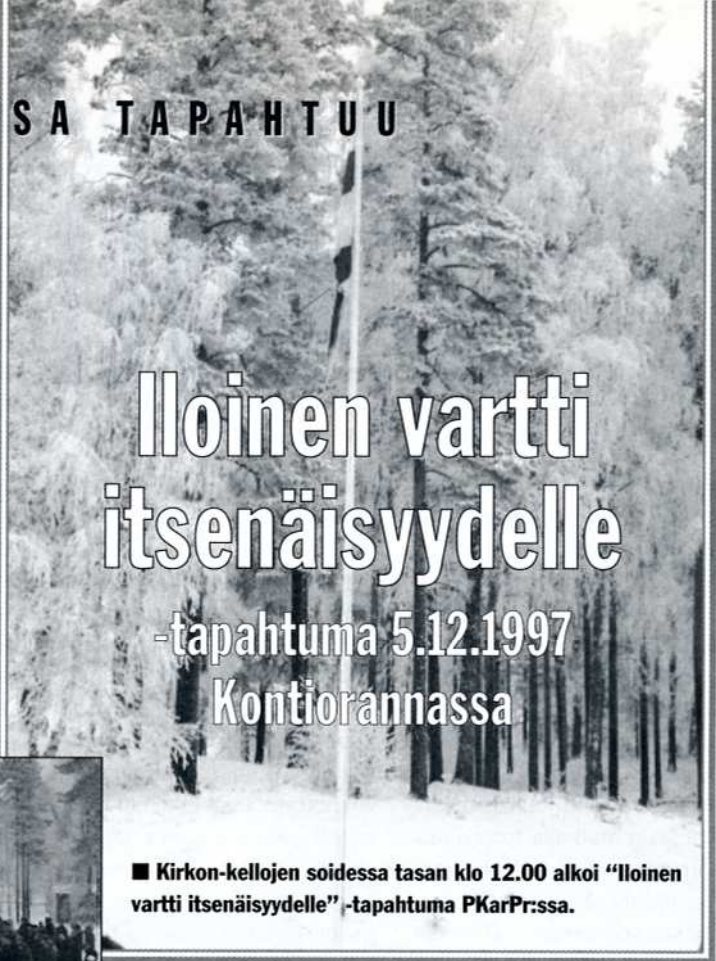
■ Simuloitua it-sotaa.

■ Evl evp Niilo Haantio ja sotaveteraani Viljo Nyman jakamassa "Veteraanien Perintö - Itsenäinen Isänmaa" -kirjasta varusmiehille.

Iloinen vartti itsenäisyydelle

-tapahtuma 5.12.1997
Kontiorannassa

■ Kirkon-kellojen soidessa tasan klo 12.00 alkoi "Iloinen vartti itsenäisyydelle"-tapahtuma PKarPr:ssa.

■ PKarPr:n henkilökunta ja varusmiehet sekä kutsuvieraat järjestyneenä kasarmin kentälle.

■ Kutsuvieraita oli runsaslukuisesti paikalla.

■ Sotaveteraani Kauko Olli vastaa varusmiesten esittämiin kysymyksiin.

■ Teollisuuden ja työnantajien (TT) kansantalousosasto vieraili Pohjois-Karjalan Prikaatissa johtajansa Jussi Mustosen (kolmas oik) johdolla torstaina 4.12.1997. Muut henkilöt vasemmalta lukien: Erkki Hellsten, Juhani Ropponen, Merja Broström, Simo Pinomaa, Juhani Huttunen, Kiti Jaakkola, Juha Vartia, Marja-Liisa Rahm, Jouko Kangasniemi ja Pekka Tsupari.

OHI ON

Korporaali Miikka Hyttisen puhe lokakuun kotiuttamistilaisuudessa:

"Herra Eversti, arvoisat kutsuvieraat, hyvät palvelus-
toverit.

Yhdeksän ja puoli kuukautta sitten tallasi Kontiorannan varuskunnan jäisiä polkuja ja teitä joukko pojan-koltiaisia matkalla toisen jääkärikompanian alakertaan. He olivat astumassa varusmiespalvelukseen - tulossa miesten kouluun, kuten sanotaan. Ilokseni voin todeta kuuluvani tähän kunniakkaiseen joukkoon, jota ryhdyttiin

kutsumaan nimellä "saapumiserä 1/97".

En usko, että kukaan meistä tiesi mihin olimme joutumassa. Vaikka lähes kaikki olivatkin kuulleet kauhujuttuja "armeijan harmaista" yleensä vanhempien sukupolvien kertomana ja värittämänä. Omalta osaltani voin vakuuttaa, että ensimmäiset päivät olivat mieleenpainuvimpia päiviä elämässäni: varusteiden saaminen, uusiin paikkoihin sekä ihmisiin tutustuminen ja ylipäättänään uuden elämäntyylin omaksuminen jätti lähtemättömät muistot.

Alkupäivien kaaoksesta selviytyttyä alkoi varsinainen varusmieskoulutus. Alokasajaks kokonaisuudessaan oli kiihkeistä paikasta toiseen ja koulutuksesta seuraavaan. Luulen ettei kukaan ole unohtanut " sotamuistoja " suur-sotaharjoitus VALKEA 97:stä. Pakkasta tuolloin oli 30 °C ja sen kyllä huomasi. Eräänäkin päivänä vastaan käveli alokas, nykyinen sotilaspoliisi, korpraali Kiviranta, jonka naima oli valkoisilla läiskillä kuin lumileopardin takamus. Noin kahdenkymmenen kehoituksen ja joukon painostuksen jälkeen Kiviranta suostui menemään lääkintätalolle, jossa hetken lämmiteltyään lähti ulos jatkamaan kesken jääneitä toimiaan - melkoinen onnistumisen osoitus sinällään.

Kylmän alokasajan jälkeen meillä 285 vuorokautta palvelevilla alkoi erikoiskoulutuskausi, lääkintämiehillä, sotilaspoliiseilla ja kuljettajilla omat kurssinsa. Kurssilla

opetettiin tarvittavat lajikohtaiset tiedot ja taidot. Ainakin sotilaspoliisimiesthistökurssi oli intensiivinen ja mielenkiintoinen, mutta rajoitettu aika pakotti kouluttajat tekemään kompromisseja. Kurssien onnistuneisuudesta voi jokainen vetää johtopäätöksensä katsomalla meitä ja meidän aikaansaannoksiamme. Minä ainakin olen tyytyväinen kouluttajiin ja koulutuksen tasoon.

Opittuja erikoistaitoja pääsimme kokeilemaan sekä hioimaan kaudella, jonka me sotilaspoliisit tunnemme nimellä " väijykaus " . Lämmin kesä toi tullessaan tapauksia, joita en koskaan uskonut kekeväni. Esimerkiksi särmä ja rempseä jääkäri Moilanen ajautui hankalaa tilanteeseen Kolin Erämessuilla. Ollessaan liikenteenohjaustehtävissään hänen risteykseen pysähtyi suuri matkailuauto, jonka sisältä kuului sekavaa saksankielistä sorinaa. Kyseistä kieltä ymmärtämätön Moilanen ymmärsi vai sanan " Juuka ", mutta paikallismaantiedon ollessa yhtä puutteellinen, hän tyytyi vain nyökyttelemään, osoittelemaan eteenpäin ja hokemaan: " jaa, jaa, Juuka, jaa, jaa ".

Kesä oli hyvä vastapaino kylmälle talvelle. Silloin oli kuuma ja hiki, eikä juuri minnekään ollut enää kiire. Kesä olikin hyvää aikaa nauttia varusmiespalveluksesta - ja eritoten lomista!

Yhtä väijäämättömästi kuin palvelusvuorokaudet vähenevät, tuli myös viileämmät

ja lyhyemmät päivät - oli jo syksy ! Ja kuten kaikki tiedätte, syksy toi tullessaan saapumiserän 1/97 285 vuorokautta palvelevien kotiutumisen. Loppuleirien jälkeen uupuneina luovuttelimme varusteemme hiukan haikeina - tässäkö tämä sitten oli ?

Varmasti monen kotiutujan riemua varjostaa epävarmuus tulevaisuudesta. Mitä minä teen? Tulenko minä onnistumaan valinnoissani? Meillä kaikilla on täydet mahdollisuudet menestyä elämässä, sillä juuri siihen armeija-aika on luonut pohjaa.

Vaikka olemmekin lähes samoja pojan-kloppeja, jotka kulkivat Kontiorannan jäisiä polkuja ja teitä yhdeksän kuukautta sitten, on meillä nyt erikoiskykyjemme lisäksi kyky tulla toimeen erilaisten ihmisten kanssa ja ennenkaikkea kyky ottaa vastuu omista tekemisistään.

Tahdon kiittää hyviä/kovia ja reiluja kouluttajiamme, kaikkia henkilökuntaan kuuluvia (te mahdollistatte tämän touhun), ja erityisesti 1/97 varusmiehiä, jotka tekivät palveluksestani kuin hyvän elokuvan - siinä oli paljon komediaa, toimintaa, draamaa ja hiukan myös kauhua. KILTOS ! Erytyskiitokset kuuluvat ehdottomasti ruokalahenkilökunnalle ja sotilaskotisisarille, sillä armeija marssii tunnetusti vatsallaan"

■ Syyskuussa kotiutuneiden parhaana taistelijana palkittiin korpraali Juha Kekäläinen Var-
kaudesta.

Teksti
korpraali Mikko Hyttinen
Kuva
sotilasmestari Juhani Ikonen

PRIKAATISSA TAPAHTUU

10.9. kotiutuneiden 240 vuorokautta palvelteiden palkitut:

JALKAVÄKI-SÄÄTIÖN MITALI
Korpraali Juha Kekäläinen

HYVÄN JÄÄKÄRIN PALKINTO

Korpraali Petri Kovalainen
Jääkäri Sami Kolehmainen
Korpraali Antti Suvanto

KILLAN STIPENDI

Korpraali Antti Hartikainen
Jääkäri Kari Nevalainen

KOULUTUSRYHMISSÄÄN ANSIOITUNEET

Korpraali Sami Veijalainen
Korpraali Ismo Koponen
Korpraali Teemu Kurki
Jääkäri Juha Tiainen
Korpraali Jukka Kinnunen
Korpraali Mika Konttinen
Jääkäri Pasi Hiltunen

24.10. kotiutuneiden 285 vuorokautta palvelteiden palkitut

JALKAVÄKI-SÄÄTIÖN MITALI
Korpraali Miikka Hyttinen

HYVÄN JÄÄKÄRIN PALKINTO

Korpraali Antti Åke
Korpraali Tatu Romppanen
Jääkäri Sami Mustonen

KILLAN STIPENDI

Jääkäri Tommi Liukkonen

9.12. kotiutuneiden 330 vuorokautta palvelteiden palkitut

JALKAVÄKI SÄÄTIÖN MITALI

Vänrikki Jarkko Reittu
Kersantti Raine Vatanen

RESERVIUPSEERIPUIRIN LEVYKE

Vänrikki Janne Tikkinen

RESERVALIUPSEERIPUIRIN LEVYKE

Kersantti Matti Heikkinen

KILLAN STIPENDI

Vänrikki Timo Lindberg
Vänrikki Sauli Antila
Kersantti Jarmo Ek

KUMMIKUNTIEN ESINEPALKINNOT

Kersantti Jari Holopainen
Kersantti Mika Soininen
Kersantti Miska Korpelainen
Alikersantti Antti Tirkkonen
Alikersantti Marko Turunen
Vänrikki Jaakko Heikkinen
Kersantti Mikko Kankkunen

AUTONKULJETTAJAN PALKINTO

Korpraali Sami Karppanen

■ Korpraali Miikka Hyttinen (toinen oikealta) palkittiin lokakuussa kotiutuneiden parhaana sotilaana.

■ Prikaatin esikunnan henkilöstö tutustui Pohjois-Karjalan Kirjapainon tiloihin lokakuussa. Vierailun isäntinä toimivat toimitusjohtaja Jorma Norppa (kolmas oikealta) ja Puna Mustasta myyntipäällikkö Terho Hirvonen. Prikaatilaisten saivat aluksi tuhdin tietopakettien konsernin toiminnoista, jonka jälkeen tutustuimme painotalon toimitiloihin ja työelämään. Vierailu päättyi saunomisen jälkeen todella maukkaaseen päivälliseen. Suuret kiitokset vielä kerran vierailumme isännille.

PRIKAATISSA TAPAHTUU

Prikaatin kahde

■ "Otamme vastaan prikaatin lipun. Asento. Eteen vie. Huomio-katse oikeaan päin". Näillä everstiluutnantti Tomi Nurminen komenoin käynnistyi prikaatin kahdeksas vuosipäivä Kollaani Vasamalla. Kuvassa vanhempi lippu-upseeri yliluutnantti Ville Haapala ja lipunkantajana vänrikki Petteri Piepponen.

■ Paraatikatselmusta seurasi satapäinen henkilökunnan ja kutsuvieraiden joukko. Itäisen Maanpuolustusalueen komentaja, kenraaliluutnantti Ilkka Ilmola (toinen vas) suoritti paraatikatselmuksen ja vastaanotti ohimarssin.

■ Everstiluutnantti Esa Haapala (vas) ja kapteeni Osmo Kurtti vastaanottivat Kunniäjääkäriristin ja kunniakirjan prikaatin komentajalta.

■ Päiväjuhla aloitettiin ruokalassa juhlavasti Karjalan Sotilassoittokunnan soittamalla Marsalkan Hopeatorvet esityksellä.

■ Maanpuolustuskorkeakoulun rehtori, kenraalimajuri Seppo Tanskanen piti juhlapuheen päiväjuhlassa.

UUOSPÄIVÄNÄ **21.11.1997 PALKITUT**

KUNNIAJÄÄKÄRIT

Everstiluutnantti Esa Haapala
Kapteeni Jorma Tuhkanen
Kapteeni Osmo Kurtti
Yliluutnantti Pentti Miikkulainen

MAANPUOLUSTUSMITALI

Majuri Veijo Härkin
Luutnantti Raimo Kuittinen
Ravitsemistyönjohtaja Paula Pöyjö

KELLO ANSIOKKAASTA TOIMINNASTA

Erikoisairaanhoidtaja Anna-Liisa Nousiainen
Toimistosihteri Juha Rissanen

HYVÄN MIEHEN PUUKKO

Yliluutnantti Mika Helkovaara
Yliluutnantti Lassi Kellberg
Luutnantti Ville Keinänen
Luutnantti Jukka Rynnänen
Vänrikki Reima Kontkanen
Ylikersantti Pasi Mikkonen
Varastonhoitaja Kari Jaskanen
Varastonhoitaja Aimo Hirvonen

RITARIMALJA

1. Jääkärikomppania

HARLUN HAARIKKA

2. Jääkärikomppania

KENRAALIEN MIEKKA

Aliupseerikoulu

POHJOIS-KARJALAN PRIKAATIN JOUKKO-OSASTORISTI

Kaupunginjohtaja Pertti Vainionpää
Everstiluutnantti Tomi Nurminen
Everstiluutnantti Kari Jylhä
Toimitusjohtaja Harri Hentunen
Upseerikokelas Janne Juhani Tikkinen
Yliluutnantti Pauli Hakulinen
Yliluutnantti Jaakko Kontkanen
Luutnantti Robie Kulokivi
Luutnantti Hannu Torvinen
Sotilasmestari Seppo Hyttinen
Kokki Anja Karttunen
Sairaanhoidtaja Leena Kankainen
Ravitsemistyöntekijä Tuula Glod
Vastaanottoapulainen Erja Korhonen
Ravitsemistyöntekijä Pirjo Pennanen
Ravitsemistyöntekijä Eila Niemeläinen

Varastonhoitaja Jaakko Pesonen
Asentaja Simo Ranta-Eskola
Ravitsemistyöntekijä Sylvi Relander
Ravitsemistyöntekijä Marja-Leena Ruohomäki
Varastotyöntekijä Pentti Suoninen
Varastotyöntekijä Reijo Toroskainen
Sairaanhoidtaja Arja Wälkky
Hammaslääkäri Paavo Hakkarainen

STIPENDIT

Vuoden upseeri,
kapteeni Tarmo Napari
Vuoden opistoupseeri,
yliluutnantti Matti Hämäläinen
Ansiokkaasta toiminnasta sotilassoittajana
ja soittokunnan vääpelinä
sotilasmestari Juhani Saarela

VUODEN PÄÄLLIKKÖ (Jääkäripatsas)

Kapteeni Arto Muhonen

VUODEN VÄÄPELI (Jääkäripatsas)

Luutnantti Timo Tolvanen

VUODEN KOULUTTAJA (Kouluttajan kiikari)

Kapteeni Panu Pelkonen

VUODEN HUOLTOMIES (Pakkikello)

Asentaja Veli Mölsä

PRIKAATISSA TAPAHTUU. ksas vuosipäivä

Mitalisatoa...

■ Maanpuolustusmitalin saivat ravitsemistyönjohtaja Paula Pöljö, luutnantti Raimo Kuittinen ja majuri Veijo Härkin.

■ Kellon ansiokkaasta toiminnasta saivat erikoissairaanhoitaja Anna-Liisa Nousiainen ja toimistosihiteeri Juha Rissanen.

■ Hyvän miehen puukon vastaanottivat varastonhoitaja Kari Jaskanen, vänrikki Reima Kontkanen, luutnantti Ville Keinänen ja yliluutnantti Mika Helkovaara.

■ Stipendit vastaanottivat vuoden upseeri kapteeni Tarmo Napari (vas), vuoden opistoupseeri yliluutnantti Matti Hämäläinen ja ansiokkaasta toiminnasta sotilassoittajana ja soittokunnan vääpelinä sotilasmestari Juhani Saarela.

■ Vuoden päällikkö kapteeni Arto Muhonen (toinen vas) vastaanotti Jääkäripatsaan kuten myös vuoden vääpeli luutnantti Timo Tolvanen. Vuoden kouluttajalle, kapteeni Panu Pelkoselle (oik) luovutettiin kouluttajan kiikari. Pakkikellolla palkittiin asentaja Veli Mölsä.

■ Ensimmäistä kertaa jaetun Kenraalien Miekka -kiertopalkinnon vastaanotti kersantti Jari Holopainen: aliupseerikoulu voitti kiertopalkinnon vuodeksi haltuunsa kerättyään eniten yhteispisteitä talvi- ja kesäpartioista, hiihto- ja ampumahiihtokilpailuista.

Soittoperinteitä 75 vuotta

Karjalan Sotilassoittokunta vietti 75-vuotis taiteilijajuhlaa marraskuun 28 päivänä. Päivä alkoi sotilaskodissa järjestetyllä vastaanottotilaisuudella. Tervehdysten juhlivalle soittokunnalle toivat useat eri yhteisöt ja yksityiset henkilöt. Ruokalassa järjestetyn juhلالounaan jälkeen alkoikin soittajille niin tavanomainen juhlapäivän vietto konsertin merkeissä. Viikonvaihte pitikin sisällään kaksi erillistä konserttia, jotka pidettiin tällä kertaa Joensuussa ja Outokummussa.

EU:n itäisin Sotilassoittokunta

Karjalan Sotilassoittokunta on Pohjois-Karjalan Prikaatin komentajan alainen perusyksikkö. Soittokunnan toiminta-alueena ovat Pohjois-Karjalan ja Kuopion sotilasläänit. Karjalan Sotilassoittokunnan historialliset juuret ulottuvat Raivolaan Karjalan kannakselle vuonna 1922 perustettuun yksikköön, joka toimi aluksi Polkupyöräpataljoona 2:n soittokuntana. Kontiorantaan soittokunta siirrettiin vuonna 1944. Aluksi se toimi jalkaväkirykmentti 3:n soittokuntana ja sitten Kontiolahden Varuskunta-

■ Puolustusvoimien ylikapellimestari musiikkimajuri Harri Saks (vas.) toi Pääesikunnan tiedotusosaston terveiset juhlivalle soittokunnalle.

soittokuntana ennen nimenmuutostaan Karjalan Sotilassoittokunnaksi. Nykyinen vahvuus on kapellimestari, 10 soittajaupseeria ja 4 siviilisoittajaa.

Kapellimestareina ovat toimineet mm. musiikkikapteeni Onni Lehmuskallio ja musiikkimajurit Pekka Repo ja Raimo Maaranen. Vuonna 1995 kapellimestariksi nimitettiin musiikkiyliluutnantti Juha Tiensuu.

Vuosittain soittokunta esiintyy noin 280 eri tilaisuudessa, joista varsinaisia konsertteja on 20 - 30.

Teksti ja kuva
yliluutnantti Heikki Rosenius

■ Karjalan Heili 26.10.1997

Varusmiesten autot huonokuntoisia

Pohjois-Karjalan Prikaatissa on toteutettu eri yhteistyökumppaneiden kanssa vuosittain jo 80-luvun alkupuolelta saakka liikenteen teemapäivä. Tänä vuonna iltapäivän mittainen tapahtuma toteutettiin tiistaina.

Päivän aikana varusmiehille esiteltiin uhrin pelastamista onnettomuusautosta, toimiminen liikenneonnettomuuden tapahtumapaikalla sekä kerrottiin Autoliiton toiminnasta, käytetyn auton ostoon, papereihin ja vakuutuksiin liittyvistä asioista.

■ Ylä-Karjala 26.8.1997

Pohjois-Karjalan Prikaatin valaa seurasi tuhansittain ihmisiä Nurmeksessa

Pohjois-Karjalan Prikaatin II/97-saapumiserän valatilaisuus Nurmeksessa keräsi arviolta lähemmäs neljä tuhatta henkeä seuraamaan valatilaisuutta ja sen päätyttyä ohimarssia Nurmeksen keskustan kentällä.

Kun sotilaat saapuivat Kontiorannasta pyöräillen noin 120 kilometrin matkan Nurmekseen, kului tällä reissulla mehua lähes 2.000 litraa.

■ Karjalainen 24.10.1997

Armeija marssii vatsallaan nykyaikaisessakin sodassa

Asevelvollisista pidetään hyvää huolta. Pohjois-Karjalan Prikaatin yhden viikon ruokalista kertoo, että ateriat ovat aamiaisesta iltapalaan monipuolisia ja ravitsevia. Vaikka nykyisin jokainen pitkälti itse valitsee, mitä lautaselleen ottaa, tuskin kukaan voi väittää jäävänsä nälkäiseksi.

Sotainvalidit kiittävät varusmiehiä:

Hyvä syyskeräystulos Prikaatilta saadulla keräysavulla Pohjois-Karjalan piirissä

Sotainvalidien marraskuussa päättynyt syyskeräys eteni suotuisissa merkeissä, sillä piirin kuudesta toista osastosta kahdeksan ylitti edellisen vuoden keräystuloksen.

Piirin osastojen kokonaistulokseksi kertyi noin 560.000 markkaa. Kaikkiaan varusmiehet keräsivät yli 410.000 markkaa, joka on lähes 75 % kokonaistuloksesta.

Keräyksen jälkeen kokoonnuttiin joului- ja kiitoskahvien merkeissä, jossa tilaisuudessa piirin puheenjohtaja Terho A. Könönen esitti varusmiestoimikunnan puheenjohtajalle kiitoksensa esitettäväksi kaikille prikaatin varusmiehille. Samalla hän ojensi kirjekuoren, jonka sisällön hän toivoi symbolisesti muistuttavan sotainvalidien kiitollisista ajatuksista varusmiehiltä saamasta suuriarvoisesta tuesta.

Teksti ja kuva
Risto Savolainen

■ Sotainvalidien Veljesliiton Pohjois-Karjalan piirin alueen syyskeräystulos julkistettiin piiripäivän yhteydessä. Tilaisuudessa oli paikalla prikaatin komentaja eversti Lauri Ruonansuu, joka tässä saa kiitokset sotainvalidipiirin puheenjohtaja Terho A. Könöseltä piirikokousväen ja prikaatin yksiköitten päälliköiden ja vääpelien todistaessa kädenpuristusta johon sisältyivät kiitokset ja viemiset varusmiestoimikunnalle.

SOTAINVALIDIEN
KERÄYS

POHJOIS-KARJALAN SOTAINVALIDIT
kiittää lämpimästi
POHJOIS-KARJALAN PRIKAATIA
ja siellä palvelleita varusmiehiä
piirimme sotainvalidien saamasta tuesta ja avusta.
Piirimme sotainvalidit toivottavat
HYVÄÄ JOULUA JA ONNELLISTA UUTTA VUOTTA!

"Kultaa kesällä -97"

PROJEKTI - eli I/97-saapumiserän heitinmiesten koulutuksen päämäärän saavuttaminen

■ Kultaa kesällä - 97, Suomen paras tulenjohtoryhmä vasemmalta jääkäri Peurajärvi, jääkäri Heiskanen, alikersantti Holopainen, kersantti Kärki, korpraali Juutilainen

Perusteet

I/97 saapumiserän astuessa palvelukseen tammikuun 14. päivä oli kranaatinheitinkomppanian henkilökunta luonut tälle vuodelle vain yhden tavoitteen eli menestymisen valtakunnallisella kenttätykistön ja heittimistön kesäampumaleirillä heinä-elokuussa 1997. Tarkoituksena oli ottaa revanssi aikaisempien vuosien kilpailuissa tapahtuneista epäonnistumisista. Tavoite kerrottiin ensimmäisen kerran päällikön ensimmäisellä opitunnilla, jolloin asia vain ohitettiin sivulauseella ja jätettiin ajatukseksi miesten aivolohkoihin. Johtajavalintojen selkiytyttyä, aliupseeri- ja reserviupseerikouluihin valituille annettiin selkeä päämäärä: menestyminen mah-

dollisimman hyvin kouluissa, jotta perusteet kesää varten olisivat kunnossa. Parhaat miehet tulitaisiin valitsemaan joukon johtajiksi kesän koi-toksiin.

Erikoiskoulutuskausi

Erikoiskoulutuskausi käynnistettiin asettamalla virallisesti tavoitteeksi olla Suomen paras kranaatinheitinkomppania kesän lopussa. Pelisäännöt tehtiin selviksi, koulutuksessa edettiin periodi kerrallaan ja miehiä palkittiin tasaisin väliajoin hyvistä suorituksista. Järjestelmä tuntui toimivan sillä seurauksella, että komppania osoitti voimansa myös prikaatimme sisäisissä kilpailuissa, joista parhaina saavutuksina oli hiihdon yleis-mestaruus ja partiohihdon

yksikkömestaruus usean vuoden tauon jälkeen.

Jääkäroleiri

Toukokuun loppupuolella olleella jääkäroleirillä Sotinpurolla koottiin ensimmäistä kertaa I/97 saapumiserän Itäisen maanpuolustusalueen kranaatinheitinkomppania. Pääosat muodostuivat omasta joukostamme ja loput tulivat Savon ja Karjalan prikaateista. Leirillä yksikön päällikönä toimi luutnantti Jukka Ryyänen, mies joka tulisi toimimaan samassa tehtävässä myös kesän muilla leireillä. Jääkäroleirillä komppanialle opetettiin lähinnä ryhmä- ja joukkuekohtaiset perusteet ja ammuttiin ensimmäiset raskaat kranaatit. Komppania osoitti jo tällä lei-

rillä tasaisuutensa mikä tulisi olemaan vahvuus loppukesän toiminnassa. Leirin viimeisessä puhuttelussa komppanialle annettiin tehtäväksi harjoitella kotivaruskunnissa joukkuekokonaisuuksina toiminta sille tasolle, että opettelua yksittäisinä joukkueina ei tarvitsisi tehdä enää joukon koossaollessa. Tämän jälkeen joukot palasivat varuskuntiinsa, jossa alkoi työlän ja puuduttavin vaihe äksiisin omaisen harjoittelun periaatteella. Asiat oli saatava menemään selkäyttimeen.

Krhk:n esileiri Sotinpurolla

IMPA:n kranaatinheitinkomppania kokoontui seuraavan kerran 24.7. Sotinpurolla omalle ampumaleirilleen.

KORVEN KÄTKÖISTÄ

Komppania oli nyt siinä muodossa, missä se tulisi olemaan loppuleirien ajan. Itse ampumaleiri toteutettiin ensimmäistä kertaa tässä muodossa ja leiri osoittautui erittäin hyväksi. Komppania ja tulenjohtue sai neljän päivän ajan harjoitella täysin itsenäisesti ilman muiden joukkojen aiheuttamia rajoituksia. Leirin aikana ammuttiin yli 500 kranaattia, harjoiteltiin ryhmä-, joukkue- ja komppaniakilpailuja varten ja hiottiin pienet asiat yhteneviksi koko joukon osalta. Leirin päättyessä sunnuntaina 27.7. voitiin todeta leirin onnistuneen sata prosenttisesti.

Kenttätykistön- ja heittämistön kesäampumaleiri 28.7. - 15.8.

Leirille tulo tapahtui junakuljetuksella Nurmekselta Kemijärvelle, mikä oli jo kokemus sinänsä koko joukolle. Kuljetus onnistui hyvin joukkojen toimiessa heille uusissa tehtävissä, kuten laita- ja siltaosaston tai ajoneuvon kuormaosaston tehtävät. Hyvin leväytyn junakuljetuksen (18 tuntia) jälkeen tiistaina 29.7. alkoi arkinen aherrus ja ensimmäinen leiriviikko. Viikon aikana harjoiteltiin, suoritettiin kolmen vuorokauden mittainen ampumaharjoitus, harjoiteltiin lisää ja viikko huipentui joukkue- ja ryhmäkohdattaisiin kilpailuihin sunnuntaina. Oman lisänsä niin ammuntoihin kuin harjoitteluunkin toi laskinkalusto joka oli ensimmäistä kertaa joukolla käytössä. Yksittäisen jääkärin kannalta järjestely ei ollut ko-

■ Kultaa kesällä -97, Suomen paras heitinryhmä vasemmalta jääkäri Tukiainen, jääkäri Kautonen, korpraali Kärnä, kersantti Kankkunen, korpraali Koponen, jääkäri Kuokkanen, jääkäri Loikkanen

■ Kultaa kesällä -97, tulitoimintakilpailun voittaneet heitin- ja tulenjohtomiehet komppanian päällikkö kapteeni Panu Pelkosen ja leirikomppanian päällikön luutnantti Jukka Rynäsän johdolla.

vinkaan hyvä, sillä laskimen herjatessa jopa kymmeniäkin minuuttia eri tulikomentoja, aika heittimellä kävi toisinaan

pitkäksi. Ongelmista kuitenkin selvittiin ja ammunnat voitiin toteuttaa lähes suunnitellulla tavalla. Sunnuntain koittaes-

sa joukot olivat intoa ja taistelutahtoa täynnä ja halu menestyä oli käsinkosketeltava. Menestystä myös syntyi

Honka

komppanian ottaessa Suomen mestaruudet tulijoukkueen kilpailussa (Savon Prikaitin tulijoukkue) sekä heitinryhmien kilpailuissa (alikä M Kankkusen heiri). Lisäksi kun tulenjohtomiehemme voittivat oman tulenjohtoryhmien kilpailunsa alikä Kärjen johtamalla ryhmällä ja komppanian ottaessa myös hopea- ja pronssisijoja kaikilla osaluilla voitiin kilpailujen jälkeen todeta IMPA:n kranaatinheitinkomppanian olleen menestyksekkäin kolmesta komppaniasta. Rauhanajan perusyksiköistä menestyksekkäimmäksi valtakunnassa nousi Krhk/PKArPr, myös verrattuna kenttätykistöjoukkojen perusyksiköihin.

Seuraavat kaksi viikkoa sisälsivät kahden - kolmen päivän mittaisia ampumaharjoituksia, huoltopäivän, mittavia metsäpalojen sammutuksia, loppuammunnan ja leirin lopuksi heitinmiesten kuninkuuslajin eli tulitoimintakilpailun. Tulitoimintakilpailussa kolmen maanpuolustusalueen kranaatinheitinkomppaniat ottivat toisistaan mittaa kaikilla mahdollisilla tavoilla: nopeudessa, tarkkuudessa, taistelutekniikassa, tilanteenmukaisuudessa ja varomääräysten sekä ohjesääntöjen noudattamisessa. Toisin sanoen mitään koulutuksen osa-alueita ei oltu jätetty huomioimatta mikäli haluttiin menestyä. Koulutuksen kova taso näkyikin kaikilla komppanioilla, kilpailu oli korkeatasoinen ja ennen kaikkea tasaväkisin koko kilpailuhistorian aikana. Oma komppaniamme oli kilpailuvuorossa toisena

pohjoisen komppanian jälkeen, suorituksemme onnistui lähes suunnitellulla tavalla ja tuloksena oli kärkisija tosin vain 12 pisteen erolla. Viimeisenä vuorossa ollut läntinen komppania oli parantanut tasoaan eniten leirin aikana ja komppanian suoritus oli erinomainen jääden komppaniasitamme vaivaiset 3 pistettä. Kilpailun tasaväkisuutta kuvastaa se, että esimerkiksi yksi kranaatin osuma käsitellyllä maalialueella antoi aina 10 pistettä. Itäisen maanpuolustusalueen kranaatinheitinkomppania ja tulenjohtue oli tehnyt kilpailuhistoriaa voittamalla ensimmäisen keran kilpailun tällä kokoonpanolla. Itse asettamamme tavoite oli täyttynyt.

Kiitokset

Tavoitteemme saavuttamiseksi tehtiin paljon työtä. Saimme työhömme täyden tuen prikaatin johdolta ja tapaan jolla tavoite saavutettiin uskottiin. Erityisen huomion ansaitsee komppanian päällikönä toiminut luutnantti Jukka Ryyänen, jonka henkilökohtaisella työpanoksella oli ratkaiseva merkitys komppanian toiminnassa. Unohtaa ei saa myös I/97 saapumiserän varusmiehiä, jotka tekivät kovimman työn ja halusivat menestyä koulutuksessaan.

Teksti
kapteeni Panu Pelkonen
Kuvat
yliluutnantti Heikki Rosenius

**Siin seisot honka
ja taivait korotat.
On korkeal rinnas yhä.
Nuo merkit muistoisat.**

**Vaan muistatko
nuorna siellä,
kun seisot alla puin.
Olit köysin sidottuna
keskel telttain alla Karjalan maan.**

**Niin repes taivas
aukes maa.
Kaatuit puut
sortuit laulusuut.**

**Vain verivanat
ja kuopat kranaattein
mut seisot,
seisot revittynä yhä
- niinkuin nyt -
sä pyhä.**

luutnantti (res)
Markku Ylönen

II/97-saapumiserän ampumaleiri Sotinpurolla

Ensimmäinen kosketus taistelun-ammuntoihin ensilumen hohteessa

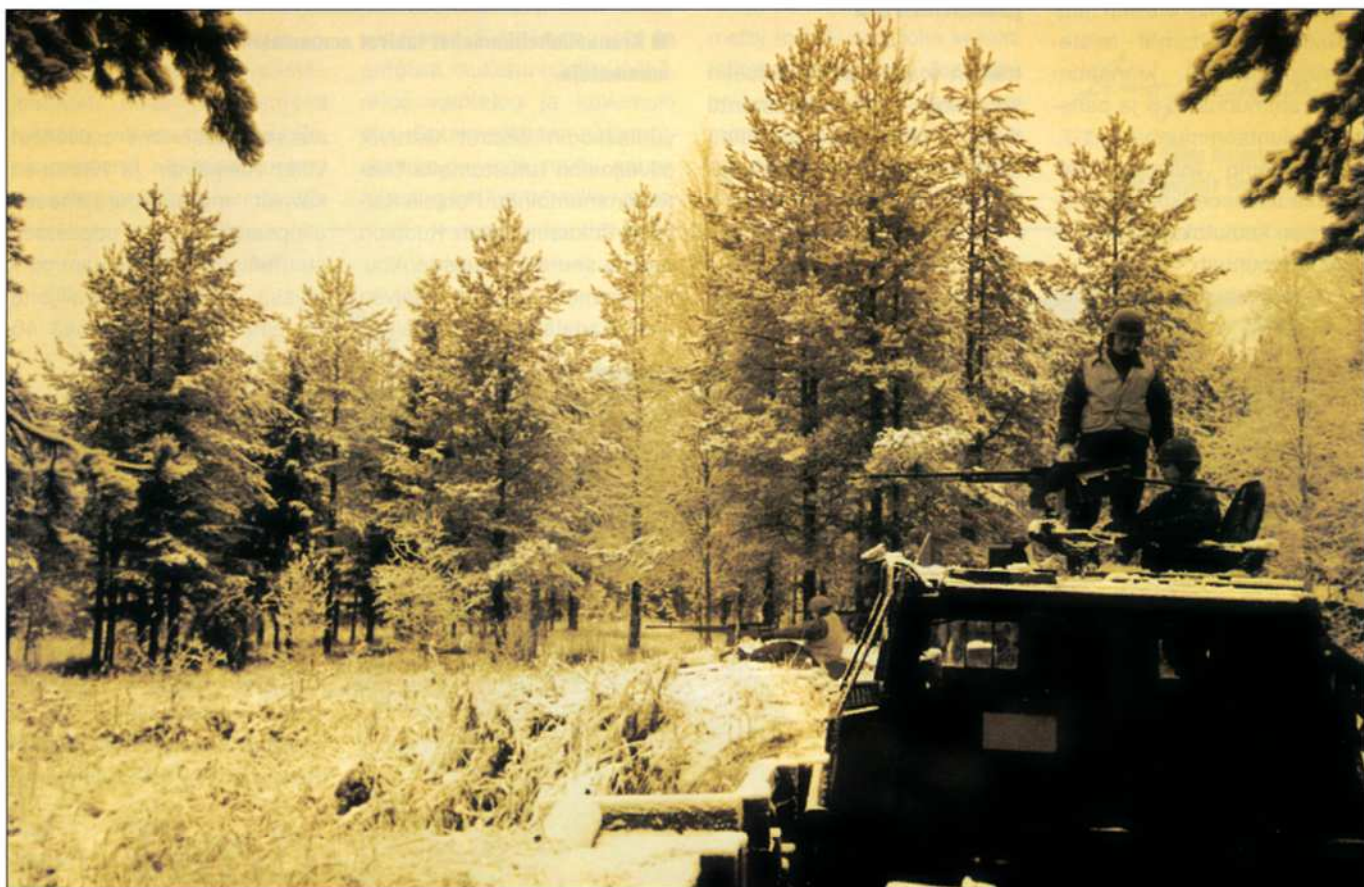
Heinäkuun saapumiserän tärkein mieskohtaisten taitojen ja kovin ampumatarvikkein tapahtuva henkilökohtaisen aseiden käytön koulutustapahtuma toteutettiin Sotinpurolla 13.-18.10.1997 ampumalla ryhmän puolustusammunta valoisalla ja pimeällä sekä taistelijapariammunta. Leirin aikana ammuttiin lisäksi ilmatorjuntakonekiväärikurssin ammunnat, kranaatinheitinkomppanian koulutusohjelmaan kuuluvat suora-ammunnat sekä suoritettiin käsikranaatinheitto.

Leirillä vallitsi hyvä henki. Sää suosi leiriä. Ensilumi ja pikkupakkanen estivät sairastumiset, koko leirin aikana oli vain 25 vastaanotolla käyntiä. Kenttärovasti Heikki Holkeri piti kes-

kiviikkona iltahartauden leirikentällä tervapatojen loisteessa, tilaisuus päättyi lipun laskuun.

Ampumaleirin tavoitteet saavutettiin, vaikka pimeäämmunnassa käsivalaisuraketit jouduttiin korvaamaan valopistoolivalaisulla ja osin nuotioilla. Tällä leirillä saavutetulta koulutustasolta on hyvä lähteä jatkamaan kohti saapumiserän päätavoitteita; taisteluharjoituksia ja jääkärileiriä, joilla saapumiserä johtajineen toimii joukkotuotannon mukaisissa tehtävissä.

Teksti ja kuva
majuri Veijo Härkin

■ Ilmatorjuntakonekiväärikurssilaiset ampuvat leirillä yhtenä ammuntona telakuorma-auton katolle kiinnitetyllä "Itkolla".

Jääkärit "marrasleirillä"

Itäisen Maanpuolustusalueen Jääkärileiri toteutettiin koulutuskäskyn mukaisesti Sotinpuron alueella majuri Markku Kejosen johdolla 11.-19.11.97. Leiri käsitti taisteluammuntojen lisäksi taisteluharjoituksen, joka toteutettiin Ritokankaan alueella majuri Ahti Korhosen ja yliluutnantti Kari Kurkisen johdolla. Linnoittamisharjoitukset johti kapteeni Pekka Romppanen.

Ampumaleiri toteutettiin kahdessa vaiheessa, joista ensimmäinen käsitti erikoiskoulutuskaudella olevien jääkäreiden suorittamat taisteluammunnat 1-4, kranaatinheitin ammunnat 5-6 ja panssarantorjuntaammunnat 1-7. Ampumaleirin toisessa vaiheessa aliupseerikoulu suoritti omaan koulutukseensa kuuluvat ammunnat.

Taisteluharjoitus käsitti linnoittamis- ja taisteluharjoit-

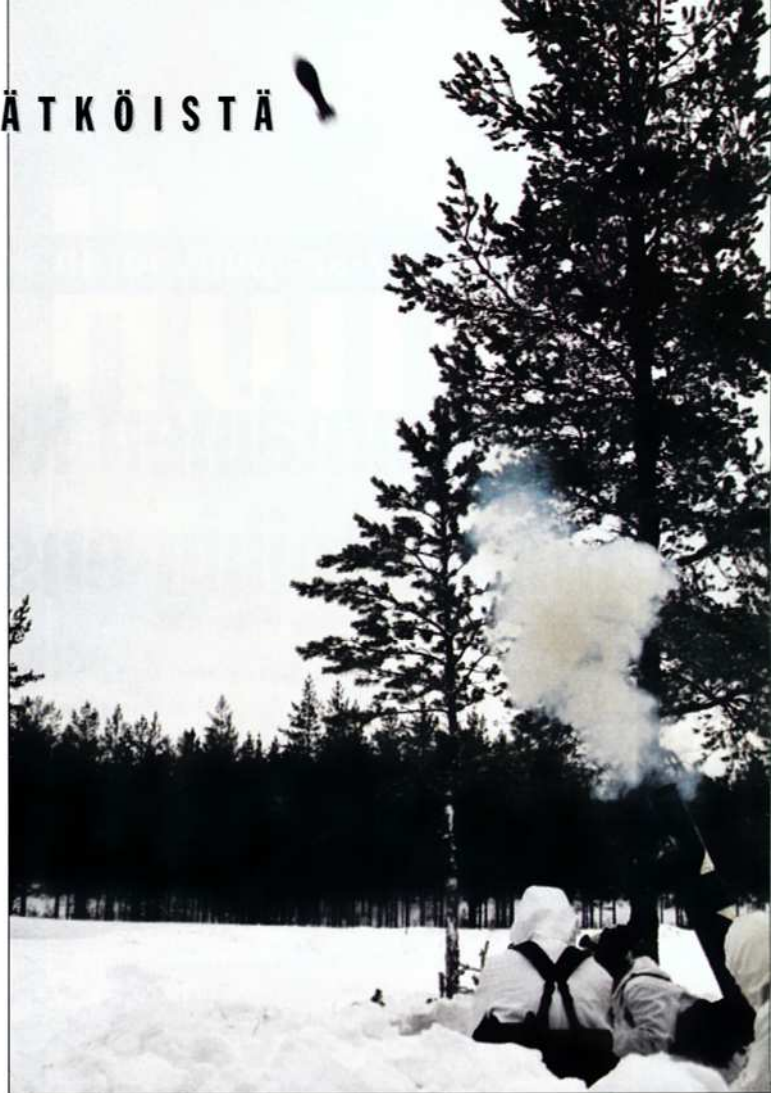
tusvaiheet. Taisteluharjoitukseen osallistuvat rakensivat jokaista ryhmää kohden taistelijaparin poteron. Taistelut linnoitetuista asemista suoritettiin kahden päivän mittaisena yhtäjaksoisena vaiheena. Maaliosaston muodostivat EK:ssa palvelevat miehet luutnantti Jari Heikkisen johdolla.

Ammunnat olivat hyvin suunniteltuja, tilanteenmukaisia ja ennenkaikkea turvallisesti läpivietyjä.

Vierailut jääkärileirillä

Itäisen maanpuolustusalueen komentaja kenraaliluutnantti Ilkka Ilmola tarkasti leirin 17.11. ja oli näkemäänsä tyytyväinen.

Enon ja Pyhäselän kummi-kuntien edustajia kävi tutustumassa jääkäreiden ja oppilaiden toimintaan. Kontiolahden

■ Kranaatinheitinmiehet tukivat ampumaleirivaiheessa kiväärimiesten ammuntoja.

sotilaskodin sisaret viettivät pikkujoulun tutustumalla taisteluammuntoihin. Pohjois-Karjalan Prikaatin Killan Kuopion osasto seurasi aluupseerikoulun ammuntoja yhden päivän ajan. Karjalan Jääkäripataljoon-

nassa aikaisemmin palvelleet Villet Kankainen ja Kinnunen kävivät myös seuraamassa aliupseerikoulun oppilaiden suorituksia taisteluammunnoissa. Kaikkiaan vierailijoita oli leirin aikana yhteensä 45 henkilön verran.

Yhteenveto

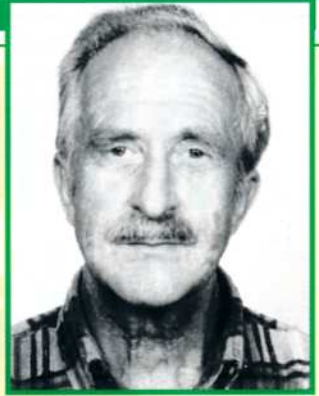
Jääkärileiri onnistui pimeimmästä vuodenajasta huolimatta erinomaisesti. Kaikki suunnitellut ammunnat ja harjoitukset kyettiin suorittamaan onnistuneesti ja turvallisesti. KIITOKSET kaikille harjoituksessa mukanaolleille aktiivisesta ja innokkaasta toiminnasta sekä hyvistä tuloksista.

Teksti
majuri Markku Kejonen
Kuvat
yliluutnantti Heikki Rosenius

■ Ritokankaalla pidetyssä taisteluharjoituksessa testattiin erikoiskoulutuskauden taitoja.

Vuodet vierivät, ikä karttuu

■ Simo Jääskeläinen

Pohjois-Karjalan Prikaatin Kilta on kohta nelikymppinen. Sen edeltäjä oli perinnejoukko-osastomme nimeä kantanut Wiipurin Rykmentin Kilta, joka 17.4.1958 muodostettiin jatkamaan "Wiipurin Rykmentissä palvelleiden Yhdistyksen" toimintaa. Viisi vuotta myöhemmin Narvan päivänä - 20.11.1963 - pidettiin kokous, jossa kilta sai nimen KARJALAN JÄÄKÄRI-PATALJOONAN KILTA ry.

Jos WR:n Kilta oli väliin uinahdellut menneitä muistelllessaan, alkoi uudistetussa killassa vilkas toiminta. Ensimmäisenä toimintavuonna perustettiin killalle useita ala-

osastoja Pohjois-Karjalaan, Helsinkiin ja Hämeenlinnaan. Monet alaosastot väsähtivät pian, mutta Helsinki, Kuopio ja Lappeenranta ovat toimivia. Erikoisuutena on mainittava Haminan osasto, joka organisoitiin kutakin RUK:n kurssia varten erikseen. Kontiorannassa varusmiesosasto edelsi nykyistä varusmiestoimikuntaa.

Matkat valtakunnallisiin maanpuolustusjuhliin ja kansainvälisille kiltapäiville lisäsivät tietoa kiltatoiminnasta ja antoivat mukana olleille jääkäreille vaihtelua ja kokemuksia. Sotainvalidien, sotaveteraanien ja osin myös varusmiesten kotien talkoilla raken-

taminen ja korjaaminen loivat mahdollisuuden toteuttaa killan tarkoitusta käytännössä. Jääkäreillä ja aliupseerikoulun oppilaskunnalla oli edustaja kiltamme hallinnossa alkuvuosista lähtien.

Neljäkymmentä vuotta vapaaehtoista maanpuolustustyötä on kunnioitettava työrupeama. Killan perustajain rivit ovat harventuneet. On tullut aika koota muistot heidän työstään talteen. Kiltamme historiaa kokoamaan on nimetty toimikunta, joka vetoaa lehtemme lukijoihin. Jos teillä on valokuvia tai muita dokumentteja, niin lähettäkääpä ne lainaksi toimikunnallemme. Muistelut henkilökohtai-

sista kokemuksista ja kaskut, jotka kuvaavat sotilaiden ja kiltalaisten elämää, ovat myös tervetulleita. Aineistoa historian elävöittämiseksi kaitaan lisää.

Tavoitteenamme on saada historia julkaistuksi jo kevättalvella ensi vuonna. Terveisiä ja aineistoa voi lähettää allekirjoittaneelle tai kiltamme sihteerille Leena Piipariselle Pohjois-Karjalan Prikaatiin.

Hyvää joulun odotusta

Simo Jääskeläinen

Killan historiatoimikunnan
puheenjohtaja Simo Jääskeläinen

IDÄN MAITO

KESLA OY

Timberjack

POHJOLA-YHTIÖT
POHJOLA SUOMI-SALAMA EUROOPPALAINEN
ILMARINEN

SKY-KOSMETOLOGI
ANNELI PITKÄNEN
Torikatu 28 B p. 226 724

JR 9 Kilta ja Pohjois-Karjalan Prikaatin Kilta yhdentyvät

Jo vuosia jatkunut hyvä ja kiinteä yhteistyö JR 9 Killan ja Prikaatin Killan välillä on saamassa entistä kiinteämmän muodon. Kuluvaan vuoteen aikana kiltojen edustajat ovat usean kerran neuvotelleet kiltojen yhdistymisestä. Vaikka ajankohta yhteenliittymiselle on vielä avoin, on haluttu tehdä sopimukset paperilla valmiiksi. Jalkaväkirykmentti 9 Killan jäsenten fyysinen keski-ikä on tällä hetkellä jo päälle 75 vuoden. Yhdistyminen on sovittu tehtäväksi silloin, kun nämä kunnioitetut veteraanit eivät enää yksin jaksaisi hoitaa kiltansa toimintaa.

Kiltojen välisessä sopimuksessa on useita eri kohtia siitä, miten toimintaa yhdistymisen jälkeen hoidetaan. Ne edellyttävät myös pieniä muutoksia molempien kiltojen sääntöihin. JR 9 Kiltalle tulee liittyä Prikaatin Kil-

taan niin sanottuna perinneosastona.

Liittymisen jälkeen JR 9 Killan hallitus ja valtuuskunta lopettavat toimintansa. JR 9 Killan toimintaa jatkaa Prikaatin Killan edustajan johtama perinnehoitotoimikunta, johon kuuluu kuusi jäsentä, kolme molemmista killoista.

Perinnehoitokunnan tehtävistä voidaan mainita muun muassa, että se perinteitä noudattaen antaa JR 9 Killan entisille jäsenille niin fyysistä kuin henkistäkin apua. Perinnehoitokunta järjestää erilaisia yhteisiä tilaisuuksia. JR 9 Killan varat ja omaisuus tullaan siirtämään Prikaatin Kiltalle perinnehoitokunnan käytettäväksi. Taloudenhoitaja ja tilintarkastajat ovat yhteiset.

Perinneosaston jäsenet eivät maksa jäsenmaksua. Maanpuolustuskiltojen liitolle menevistä jäsenmaksuis-

ta vastaa Prikaatin Kilta.

Tämä sopimus astuu voimaan sitten, kun kiltojen sääntöjen muutokset on vahvistettu oikeusministeriössä. Voimaantulopäivästä sovi- taan erikseen.

Pohjois-Karjalan Prikaatin Killan osalta on todettava, että otamme nöyränä vastaan tämän meille myöhemmin tulevan kunniatehtävän. Luopamme vaalia ja hoitaa hyvin perinnejoukko-osastomme Jalkaväkirykmentti 9 perinnettä ja perintöä. Samalla pidämme huolen siitä, että Jalkaväkirykmentti 9 myöskin nimenä tulee säilymään oman kiltamme mukana muistuttamassa tulevia sukupolvia niistä nuorista miehistä, jotka vuonna 1941

läksivät Kontiorannasta jatkosotaan ja omalla panoksellaan ja uhrillaan osaltaan takasivat meille itsenäisen isänmaan.

Teksti
Jorma Mikkonen
Pohjois-Karjalan Prikaatin
Killan puheenjohtaja

■ Jorma Mikkonen

MAAKUNNAN RAKENTAJA VUODESTA 1984

Rakennustoimisto
EERO REIJONEN Oy

PL, 83100 LIPERI, puh. (013) 651 905

Pohjoismaiset Kiltapäivät Lahdessa

Runsaat 200 kiltasarta ja -veljeä Ruotsista, Norjasta, Tanskasta ja Suomesta kokoontui kesäkuun 12 - 15 päivinä 26. pohjoismaisille kiltapäiville. Järjestämisvuorossa oli tällä kertaa Suomi. Päivät pidettiin Lahdessa, jossa vieraanvaraisena ja erinomaisena isäntävaruskuntana toimi Hämeen Rykmentti.

Neljän päivän ajaksi oli saatu runsaasti erilaista mielenkiintoista ohjelmaa. Se oli täällä Suomessa varsin sotilaspainotteista ja miksipä ei, onhan kysymys vapaaehtoisesta maanpuolustustyöstä. Kiltatyö eri pohjoismaissa saattaa poiketa paljonkin toisistaan, mutta perusajatus toki on sama, toimiminen isäntämaan turvallisuuden hyväksi ja se tietysti meitä myös yhdistää.

■ Ei mikään ihme, että näiden kahden kauniin naisylikersantin esittelypöydän ympärillä parveili paljon väkeä, etenkin meitä miehiä.

Avajaispäivän ohjelmasta voidaan mainita juhlalliset avajaiset rykmentin lippukentällä, jonka jälkeen suoritettiin seppelten laskut sankarihau-

doille. Sitten seurasivat marsi kaupungin halki ja kaupungin isännöimä vastaanotto vierailleen.

Toisen päivän ohjelma aloitettiin rykmentin esittelyllä. Sitten seurasi sotilasmusiikkikoulun esitys ja kuviomarsi, joka oli varsin mielenkiintoinen ja hyvin läpi viety. Sen jälkeen vieraat isäntäneen siirtyivät Hälvälään, jossa aluksi nähtiin Hämeen Rykmentin toiminnallinen esitys urheilukoulussa palvelevien suorittamana. Lounaan jälkeen Hämeen Ratsujääkäripataljoona, Huoltokoulutuskeskus ja Tekninen Koulutuskeskus esittelivät toimintojaan. Hälvälässä suoritettiin myös maiden välisen moniottelun rynnäkkökivääriammunta.

Kolmantena päivänä saatiin aluksi seurata Hämeen Eskadroonan perinneratsastajien hienosti suoritettua sul-

keisjärjestystä hevosin. Sitten tutustuttiin Sotilaslääketieteen museoon, jonka maastossa suoritettiin loppuun myös moniottelu pistooliammuntoineen sekä monine muine tunnistamis- ja jopa maistamistehtävineen. Päivä päättyi juhlaillallisiin ja vapaa-muotoiseen yhdessäoloon.

Neljäs päivä olikin sitten jäähyväisten jättö- ja kotiinpaluupäivä.

Yhtenä mukana olleista voin todeta, että Suomi, Lahti, Hämeen Rykmentti ja järjestäjät onnistuivat oikein hyvin kiltapäivien läpiviemisessä. Tämä varmasti myös edelleen lujittaa sitä hyvää yhteistyötä, jota pohjoismaat ovat myös näitten säännöllisesti toteuttavien kiltapäivien avulla aikaansaaneet.

Teksti Jorma Mikkonen
Kuvat Eero Hintikka

■ Kuvassa yksi yhdeksästä Hämeen Eskadroonan ratsukosta sulkeisjärjestyksen jälkeen. Kuvaan ovat ängenneet oman kiittämme edustajat Eero Hintikka (kesk.) ja Jorma Mikkonen.

Kiltalaiset valamarssilla

■ Pohjois-Karjalan Prikaatiin 15. päivänä heinäkuuta palvelukseen astuneiden varusmiesten valajuhla pidettiin 23. päivänä elokuuta Nurmeksessa. Valamarssiin osallistui komentajan kutsuma myös niin sanottu kiltajoukkue. Kuva taitaa olla pyörämarssin alkumatkan tauolta, koska joukkue on vielä selvästi hyväkuntoisen näköinen. Perille kuitenkin päästiin ja voi pojat, miten sauna tuntui hyvältä Hyvärilän lomakeskuksessa.

■ Viime kesänä Viroon tehdyn kiltaretken yhteydessä pieni ryhmä retkeläisiä kävi tervehtimässä Suomen suurlähettilästä ja tutustumassa samalla upeasti restauroituun lähetystöön. Kuvassa takarivissä Riitta Broman, Reino Laakkonen, Sisko Laakkonen, suurlähettiläs Pekka Oinonen ja Pekka Ripatti. Edessä Terttu Savolahti, Jorma Mikkonen, Elsa Mikkonen, suurlähettilään rouva Irmeli Oinonen ja Raimo Savolahti.

Tallinna-Narva-Saarenmaa

■ Narvassa Hermannin linnoituksessa Pekka Ripatti johdatteli ajatuksemme 1700-luvulle Ruotsi-Suomen suurvalta-aikaan. "Narvan taistelussa 20.11.1700 Ruotsi-Suomen joukot löivät ylivoimaisen venäläisen armeijan kuningas Kaarle XII:n johdolla. Tuosta Narvan taistelun päivästä juontuu Pohjois-Karjalan Prikaatin vuosipäivä."

Vuoden 1997 Kiltaretki suuntautui Suomenlahden eteläpuolelle itsenäiseen Viron tasavaltaan. Matkalle oli ilmoittautunut alkujaan 81 henkilöä, mutta kaikenlaisten yhteensattumien ja ennalta arvaamattomien syiden takia osa ilmoittautuneista joutui perumaan lähtönsä, joten matkalaisia oli mukana 76 henkilöä kuljettajat mukaanlukien.

Lähtö tapahtui heinäkuun viimeisenä päivänä klo 17.00 Joensuusta kahdella Savo-Karjalan Linja Oy:n linja-autolla kohti Helsinkiä. Täyden

simme joukkoa muutamalla henkilöllä Lappeenrannassa ja jatkoimme kohti Santahaminaa, jossa yövimme Suomenlinnan Rannikkorykmentin tiloissa. Tällaisella retkellä täytyy saada uusia kokemuksia ja elämyksiä ja sellaisena voidaan pitää esimerkiksi kasarmimajoitusta ainakin naisväen osalta. Kuorsaava tupakaveri saattoi häiritä jonkun yöunta, mutta siitä saattoi arvioida miltä tuntuu viettää 8 - 11 kuukautta varusmiespalveluksessa kuorsaavien kavereiden seurassa tai miltä tuntui niistä mukana olleista veteraaneista yli viisikymmentä vuotta sitten, kun joutui muiden vaikeuksien ja vaivojen lisäksi kestäämään kuorsaavia aseveljiä usean vuoden ajan.

Nautittuamme aamupalan varuskunnan ruokalassa ajoimme satamaan, jossa tapasimme loput matkaanlähtijät ja näin joukkomme oli koossa.

"Georg Otsilla" purjehdimme Suomenlahden poikki Tallinnaan. Passin tarkastus kesti kauan, koska oli paras loma-aika ja laiva oli aivan täynnä matkustajia. Tämä aiheutti aikataulumme viivästymisen, joten meidän oli ajettava suoraan majoituspaikkaamme hotelli Peoleoon lounaalle. Mustamäen torille ei enää ehditty, mutta illaksi saimme järjestyseen oppaan kaupunkikielokselle. Niin meni yö Peoleossa. Aamulla herätys oli kello 6 ja aamiainen 06.30 alkaen. Kello 07.15 lähdimme ajamaan kohti Narvaa, Viron

itärajalle. Matkan varrelta otimme kyytiin Toilan tienhaarasta "Suomi-pojan" Märktötusten, joka toimi meillä paikallisena oppaana.

Pekka Ripatin ansiokkaan esityksen jälkeen kiltamme puheenjohtaja Jorma Mikkonen ojensi kiltamme valtuuskunnan puheenjohtajalle Eero Hintikalle - tällä historiallisella paikalla - Maanpuolustuskieltojen liiton myöntämän hopeisen kiltaristin tunnustuksena Maanpuolustuskieltojen päämäärien hyväksi tehdystä erityisen ansiokkaasta työstä. Onnittelut vielä kerran Eerolle.

Tämän jälkeen oli tilaisuus tutustua Hermannin linnoitukseen ja Narvan kaupunkiin. Lounas nautittiin linnoituksessa sijaitsevassa ravintola Rondeelissa. Valitetta-

Tallinna-Narva-Saarenmaa...

vasti kaksi pariskuntaa jäi ilman lounasta opastuskömmähdyksen takia. (Anteeksi suokaa)

Lounaan jälkeen aloitimme matkan Viron itärajalta halki valtakunnan länsirajalle. Virtsun satamaan saavuih me hieman etuajassa. Lauttapaikat oli varattu klo 20.00 lähtevään lauttaan, mutta kun oli sesonkiaika eivät lautat noudattaneet aikatauluja, vaan heti kun lautta oli täysi se lähti, joten pääsimme Saarenmaalle etsimään Kuresaaren Kylpylähotellia suunniteltua aikaisemmin.

Suunnistaminen puhelinluettelosta otetulla valokopio-kartalla, josta puuttuvat katu-
jen nimet osittain ja varsinkin tärkeimmältä alueelta ja kun vielä erään kadun yli oli pak-

su puun oksa niin alhaalla, ettei linja-auto mahtunut alitse kesti turhan kauan ennenkuin hotelli löytyi. (Mainittakoon, ettei karttaa ollut toimittanut Savo-Karjalan Linja Oy, vaan matkan myynyt matkatoimisto). Hotellissa meitä odotti yllätys. Ryhmämme oli tilanpuutteen takia jaettu kolmeen eri hotelliin. Yhdessä näistä tai oikeammin kahdessa ei ollut ravintolaakaan, joten osa matkalaisista jäi ilman ruokaa. Niin jäi myös Kylpylähotelliin ja sen vieressä olevaan "pikku hotelliin" majoittuneet sillä kokit noudattavat tarkoin työaikoja ja lopettivat työnsä klo 23.00.

No aamupalaa kuitenkin saimme. Paikallisen oppaan Rein Lindin johdolla suoritimme kaupunkiajelun Kuresaa-

ressa ja sen jälkeen ajoimme Muhunsaareen lounaalle maatilamatkailupaikkaan.

Syötyämme nousimme jälleen autoihin ja ajoimme kii-
vaasti kohti lauttarantaa ja Tallinnaa. Tallinnaan saavuih me niin ajoissa, että matkalaisilla oli aikaa käydä ostoksilla sillä aikaa kun kävimme kuljettajan Heimo Hyppösen kanssa satamaterminaalissa hoitamassa lähtöselvitysi-
asiat. Laiva Suomeen lähti klo 18.30 ja Suomen puolella olimme myöhään sunnuntai-
tana. Sittenhän se oli vain yhtä ajoa kotia kohti ja aamulla varhain olimme Joensuussa.

Tämä matka ei poikennut aikaisemmista ulkomaille tekemistä matkoista juuri lainkaan. Kömmähdyksiä sattui tosin vähemmän kuin aikai-

semmin, eivätkä ne nyt olleet niin hankalia kuin joskus "vennään" maalla.

Matka onnistui kuitenkin ainakin tyydyttävästi palautteesta päätellen, vaikka jokaisella matkalla on mukana niitä, jotka kertovat matkanjohtajalle jälkikäteen miten matka olisi pitänyt tehdä. Näille henkilöille muistutan, että on olemassa sanonta "maassa maan tavalla".

Kiitokset turvallisesta kyydistä Heimo Hyppöselle ja Raimo Piiroselle.

**Teksti ja kuvat
matkanjohtaja
Reino Laakkonen**

■ Kiltamme puheenjohtaja Jorma Mikkonen (oik) ojensi kiltamme valtuuskunnan puheenjohtajalle Eero Hintikalle Maanpuolustuskiltojen liiton myöntämän hopeisen kiltaristin ja kunniakirjan tunnustuksena Maanpuolustuskiltojen päämäärien hyväksi tehdystä erityisen ansiokkaasta työstä.

Jorma Mikkonen jatkaa killan puheenjohtajana

Pohjois-Karjalan Prikaatin Killan syyskokous valitsi yksimielisesti marraskuussa pidetyssä kokouksessaan killan puheenjohtajaksi Jorma Mikkosen. Muutenkin syyskokous vietiin läpi hyvän kokoushengen vallitessa puheenjohtajana toimineen kiltaveli Erkki Lehtisen johdolla. Killan hallitukseen uusina jäseninä valittiin kiltasisaret Marja-Leena Malinen ja Leena Sallinen. Valtuuskunnan puheenjohtajana jatkaa rehtori Eero Hintikka ja varapuheenjohtajaksi valittiin pankinjohtaja Jorma Partio. Valtuuskuntaan valittiin Esa Haapalan tilalle everstiluutnantti Kari Jylhä ja Pirjo Mäkelän tilalle sotilaskotisars Helena Vaajamo. Uusina jäseninä valtuuskuntaan tulivat valituksi diakoni Veikko Tiittanen Lappeenrannasta ja yliluutnantti Jorma Kerkkä Kuopiosta. Jäsenmaksun suuruudeksi vahvistettiin hallituksen esityksen mukaisesti 100 mk, perheen jäseniltä 50 mk, Reserviüksikkötoimintaan killan kautta osallistuvilta henkilöiltä 40 mk ja varusmiesjäseniltä 10 mk. Samassa pykälässä hyväksyttiin myös killan tulo- ja menoarvio.

Erkko Kajander: "Maanpuolustuskoulutuksessa suvantovaihe"

Maanpuolustuskiltojen liiton ensimmäinen varapuheenjohtaja ja vuoden 1998 alusta liiton puheenjohtajana aloittava Erkko Kajander piti vuosikokouksen alla esitelmätilaisu-

■ Syyskokouksen alussa puheenjohtaja Jorma Mikkonen (vas) onnitteli pitkäaikaista kiltaveli Niilo Haantia hänen hiljattain olleen merkkipäivän johdosta luovuttamalla hänelle killan muistolautasen numero 6.

den ajankohtaisista asioista vapaaehtoisen maanpuolustuksen saralla. Maanpuolustuskiltojen liitto täyttää ensi keväänä 35 vuotta ja juhlat pidetään ensi syksynä. Liiton talous ei ole hyvässä kunnossa sillä noin 1,2 miljoonan markan budjetista yli puolet tuloista on ulkopuolista tukea.

Painopiste toiminnassa ensi vuonna on joukko-osastojen RYT-toiminnassa. Liitto pyrkii yhteistoimintaan koasian tiimoilta muiden maanpuolustusjärjestöjen kanssa.

Kajander totesi, että vapaaehtoisen maanpuolustuskoulutuksen osalta ollaan jonkinlaisessa suvantovaiheessa ja odotellaan eri tahojen kannanottoja asian tiimoilta. Valtakunnallisessa maanpuolus-

tusjuhlassa Hämeenlinnassa juhlapuheen pitänyt kenraaliluutnantti Ilkka Ranta oli todennut puolustusvoimien kantana olevan, että olisi vain yksi yhteinen maanpuolustusjärjestö. Samansuuntaisen lausunnon on aiemmin antanut myös puolustusvoimien komentaja kenraali Hägglund todeten, että runkona voisi toimia Maanpuolustuskoulutus r.y. Tätä ei mm. Maanpuolustuskiltojen liitto pidä välttämättä oikeana ratkaisuna sillä vapaaehtoinen maanpuolustustyö on muutakin kuin koulutusta.

Maanpuolustusjärjestöjen ja puolustusvoimien MAPU-projekti, jota johtaa eversti Leo Kotilainen, asettaa komitean, joka selvittää ongelmat,

pitkän ajan tähtäimen ja väli-vaiheet tavoitteeseen. Lisäksi Kajander totesi, että parlamentaarisesti koottu Vapaaehtoisen maanpuolustusjärjestelmän neuvottelukunta on pyytänyt puolustusvoimilta lausuntoa siitä miten maanpuolustusjärjestelmä tukee puolustusvoimia marraskuun loppuun mennessä.

Esitelmän lopuksi käytiin vilkasta keskustelua vapaaehtoisesta maanpuolustuskoulutuksesta.

Teksti
Jari Nousiainen
Kuva
Eero Hintikka

KILTAPALSTA

KILLAN HALLITUS V 1998

Aluepäällikkö	Jorma Mikkonen, puheenjohtaja
Everstiluutnantti	Reino Laakkonen
Sihteeri	Leena Piiparinen
Yliluutnantti	Heikki Rosenius
Everstiluutnantti	Tomi Nurminen
Taluspäällikkö	Jari Nousiainen
Sotilaskotisisar	Riitta Broman
Toimistos sihteeri	Marja-Leena Malinen
Sotilaskotisisar	Leena Sallinen
Yliluutnantti	Pauli Reinikainen
Opiskelija	Timo Huttunen
JR 9 Killan edustaja	Urpo Kupiainen

KILLAN VALTUUSKUNTA V 1998

Rehtori	Eero Hintikka, puheenjohtaja
Pankinjohtaja	Jorma Partio, varapuheenjohtaja
Kauppaneuvos	Väinö H Broman
Sotilaskotisisar	Anja Ekberg
Everstiluutnantti	Osmo Eskola
Everstiluutnantti	Niilo Haantio
Everstiluutnantti	Kari Jylhä
Toimitusjohtaja	Eino Helander
Toimitusjohtaja	Terho Hirvonen
Toimitusjohtaja	Harri Hentunen
Johtaja	Aimo Hoikkala
Everstiluutnantti	Lauri Jokinen
Yliluutnantti	Jorma Kerkkä
Myyntipäällikkö	Kari Kähkönen
Filosofian maisteri	Terho A Könönen
Toimitusjohtaja	Seppo Piirainen
Toimitusjohtaja	Eero Reijonen
Eversti	Pekka Ripatti
Eversti	Lauri Ruonansuu
Toimitusjohtaja	Hannu Saharinen
Toiminnanjohtaja	Kari Sallinen
Toiminnanjohtaja	Risto Savolainen
Kauppaneuvos	Eino Tenhunen
Diakoni	Veikko Tiittanen
Kapteeni	Aimo Turunen
Lehtori	Helena Vaajamo

■ Vuoden 1998 alusta Maanpuolustuskieltojen Liiton puheenjohtajana aloittava Erkki Kajander (vas.) piti vuosikokouksen alussa esitelmän, jossa hän käsitteli ajankohtaisia asioita vapaaehtoisen maanpuolustuksen saralta. Esitelmä herättikin vilkasta keskustelua.

Pohjois-Karjalan Prikaati 40 vuotta

Ensi vuoden huhtikuun 17. päivänä tulee kuluneeksi tasan 40 vuotta siitä kun Wiipurin Rykmentissä palvelleiden yhdistys Kontiorannassa pidetyssä kokouksessaan rekisteröityi ja muutti samalla nimensä Wiipurin Rykmentin Killaksi. Kyseisestä päivästä lukien oli myös silloisessa Karjalan Jääkäripataljoonassa palvelleilla mahdollisuus liittyä killan jäseneksi. Samalla jäsenyys laajennettiin myös koskemaan kiltatyöhön mukaan haluavia varusmiehiä.

Viisi vuotta Wiipurin Rykmentin Kiltana toiminut yhdistys muutti sitten vuonna 1963 nimensä Karjalan Jääkäripataljoonan Killaksi. Pohjois-Karjalan Prikaatin Killaksi nimi muutettiin vuonna 1991, kun Kontiorantaan ja Ylämyllylle perustettiin edellisenä vuonna Pohjois-Karjalan Prikaati.

Prikaatin kilta voi siis täysin ansaitusti viettää ensi vuonna 40-vuotisjuhlansa. Tässä onkin tehty siinä mielessä täsmällistä työtä, että juhlapäivänä on juuri tuo 17. päivä huhtikuuta.

Kilta haluaa juhlia 40-vuotista taivaltaan perustamispaikkaan Kontiorannassa. Juhlapäiväksi valmistuu killan historia-

teos. Tervehdysten vastaanottoaikkana on paras mahdollinen tilanteeseen sopiva tila, nimittäin prikaatin ja samalla kilttojen yhteinen perinnehuone. Varsinaista ohjelmallista juhlaa pidetään illan suusta alkaen Kontiorannan sotilaskodissa. Juhlapuheen pitää Itäisen Maanpuolustusalueen komentaja, Kenraaliluutnantti Ilkka Ilmola. Tilaisuudessa julkaistetaan killan historiateos. Musiikillisesta annista vastaa Karjalan Sotilassoittokunta sekä mieskuoro Kontioiset. Arvokkaan juhlan luonteeneseen myös kuuluu, että kilta palkitsee ansioituneita jäseniään.

Juhlapäivän tarkempaan aikatauluun samoin kuin yksityiskohtaiseen ohjelmaan palataan myöhemmin. Järjestämisvastuussa olevat toivovat killan jäseniltä, ystäviltä ja yhteistyökumppaneilta runsasta osanottoa.

**Teksti Jorma Mikkonen
Pohjois-Karjalan Prikaatin
Killan puheenjohtaja**

Kiltalaiset jääkäreiden jäljille

Pohjois-Karjalan Prikaatin Kilta järjestää vuoden 1998 kiltaretken jääkärien jäljille Latviaan. Neljä päivää kestävä retki suuntautuu Tallinnan ja Pärnun kautta Riikaan. Toisen päivän ohjelmasta voidaan mainita mm. tutustuminen jääkärien taisteluasemiin ja hautausmaahan Riianlahdella. Siletä matka jatkuu Tuckumsin (Tuckum) kautta Liepajaan (Libau) sekä majoittuminen sinne.

Kolmantena päivänä tutustutaan Libauhin ja siellä oleviin jääkärimuistoihin. Sitten matka jatkuu Jelgavaan (Mitau) ja Misa- (Misse) joelle, jossa nähdään jääkärien asemia ja mahdollisesti Gallingin hautausmaa. Majoituspaikassa hotelli Latvijassa nautitun lounaan jälkeen käymme vielä Valgassa ja tutustumme vuoden 1919 suomalaisten vapaaehtoisten Pajun taistelupaikkaan.

Neljännän päivän ohjelmassa on käynti Tartossa sekä paluu Tallinnaan, johon pyritään järjestämään myös ostosaikaa.

Mainittakoon vielä, että mikäli yhtenä majoitusvaihtoehtona on yöpyminen Pärnussa, saattaa käyntikohteena olla myös Palditski. On todettava, että ylläoleva alustava ohjelmarunko on

ohjeellinen ja että siihen saattaa tulla muutoksia. Niistä tullaan tiedottamaan lähtijöille hyvissä ajoin.

Retki Jääkärien jäljille tehdään yhdellä linja-autolla. Matkan ajankohta on 9.7. - 12.7.1998. Ajat ovat lähtö- ja saapumispäivät Helsingistä Helsinkiin. Matka-aikaa tulee siis lisäämään väli Joensuu - Helsinki - Joensuu, kuten viime kesänäkin kiltaretkellä oli. Matkaoppaaksi olemme saaneet parhaan mahdollisen asiantuntijan, nimittäin eversti Sampo Ahton. Matkan hinta Helsingistä Helsinkiin on noin 1600 markkaa, sisältäen täysihoidon. Hyvä kiltalainen. Koska lähemme matkalle vain yhdellä autolla, mukaan mahtuu vain 45 ensiksi ilmoittautunutta. Varaa siis matkasi ajoissa ilmoittamalla killan sihteerille Leena Piipariselle puh (013) 1813248 toukokuun loppuun mennessä.

Matkaan liittyvistä yksityiskohdista tulee kevään kuluessa parhaiten tietämään matkanjohtaja Olavi Piiparinen puh (013) 126788.

**Teksti Jorma Mikkonen
Pohjois-Karjalan Prikaatin
Killan puheenjohtaja**

JR 9

Syvärin keväthyökkäyksen

torjuntaa vuonna 1942 etenkin eräissä kenttävartiossa

Suomalaiset joukot etenivät vuoden 1941 aikana Syvärille, ja asemasota alkoi eri lohkoilla yleensä vuoden loppuun mennessä. Maarintaman pituus oli jokseenkin tarkasti 100 km sijaiten sillanpäässä Syvärin eteläpuolella Lotinanpellon itäpuolelta Ääniseen saakka. Lännessä jokirintaman pituus oli n. 50 km, jos siihen sisällytetään myös Syvärin suun seutu, joka alavuutensa vuoksi esti linjojen rakentamisen jokirintaan. Sillanpää oli viholliselle arka paikka useastakin syystä: Se oli vaikeasti valvottavissa saksalaisten odotettavissa olevan hyökkäyksen varalta, se mahdollisti suomalaisten mukaantulon muodostaen hyvän lähtökohdan, torjunta maarintamalla olisi ollut vaikeampaa kuin Syvärillä, suurvallon ambitiot olivat myös eräs tekijä jne. Siksi vihollinen suorittikin huhtikuussa 1942 suuren hyökkäyksen, joka kestätyään lähes 2 viikkoa päättyi suuriin tappioihin rintamien jäädessä suurin piirtein ennalleen.

Voimasuhteet

Vihollisella oli vuodenvaihteessa 5 divisioonaa ja 1 merijalkaväkirykmentti, yhteensä n. 32 000 miestä. Pitkin tal-

■ Karjalankannan armeijan ryhmitys syksyllä 1941.

vea joukkoja lisättiin niin, että huhtikuun alussa niitä oli 6 divisioonaa, 4 merijalkaväkirykmenttiä, 1 hiihtoprikaati ja 5 erillistä hiihtopataljoonaa sekä erillisiä tiedustelupataljoonia. Ilman viime mainittuja joukkojen kokonaisvahvuus oli noin 72 000 miestä eli 63 pataljoonaa. Tykistön määrä kasvoi samalla neljästä kuu-

deksi tykistörykmentiksi. Suomalaisia oli 1.4.1942. 5 divisioonaa ml. saksalainen vajaan 163.D. Joukot olivat vajaavahvuisia, sillä talvella oli vanhimpia ikäluokkia kotiutettu, minkä vuoksi useat rykmentit olivat 2-pataljoonaisia eli vajaavahvuisia. Pataljoonia oli 38 ml. saksalaisten 6 pataljoonaa, ja nekin olivat

vajaavahvuisia, sillä täydennyksistä huolimatta lisäys ei riittänyt peittämään vajausta. Tykistörykmenttejä oli 5. Panssarivaunuja oli vihollisella suhteellisen vähän, ilmeisesti keliolosuhteiden vuoksi. Suomalaisilla oli vastahyökkäysvaiheessa käytettävissä 1 PsK.

Hyökkäys

Hyökkäys alkoi 11.4. melkein koko rintaman leveydellä. Suomalaisille selvisi pian, että pääisku kohdistuu suunnilleen maarintaman keskikohdalle 17. D:n ja 11. D:n saumaan. 11. D:n lohkoilla ei ollut yhtenäistä miehitystä lohkon erämaaluonteen vuoksi, vaan aukot olivat paikoitellen suuriakin. Divisioonien rajan itäpuolella eräs hyökkäyskiila eteni yli 6 km katkaisten tärkeän poikittaistien Barani-Syvärinkaupunki, ja toinen kiila idempänä samalle tielle. Suomalaisten saatua reservinsä paikalle alkoi vastahyökkäys, joka palautti tilanteen entiselleen.

JR 9:n lohkoilla yhtenäinen rintamalinja ulottui Äänisestä n. 11 km päähän 1.K:n ollessa äärimmäisenä oikealla. Sen oikealla puolella oli 3.K:n kenttävartiolinja, jonka eteen oli talvella hakattu murrekko valvonnan ja puolustuksen

helpottamiseksi (ks. piirros). Vasemmalla oli joukkueeni (I J) tukikohta, jossa oli kaksi erillistä asemaa. Läntisessä A oli miehiä 20 ja itäisessä B 13. Ankaran talven vuoksi asemia oli pystytty kaivamaan vain vähän.

Hyökkäys alkoi 12.4. varhain aamulla. Asemaa A kohti hyökkäävä osasto jakautui metsälinjaa edeten näkyvyysalueella kahdeksi kiilaksi. Läntinen eteni täysin näkyvisä rinnettä pitkin ensin länteen päin. Kevätsulamminen oli jo alkanut, ja kun hanki upotti pohjaa myöten, se helpotti torjuntaa. Kaksi pikakivääriä tulitti jatkuvasti tiheintä ryhmitystä, kiväärimiehet ampuiivat muista eroon joutuneita, ja konepistoolimiehet hoitivat murrokoon päässeet. Itäinen kiila oli vahvuudeltaan pienempi. Lähimmät hyökkääjät pääsivät suunnilleen murrokon puoliväliin. Torjunta olikin loppujen lopuksi varsin helppoa vihollisen kohtamien maastovaikeuksien ja osin myös taktiikan takia.

Hyökkäys kohti asemaa B osoittautui heti vaarallisemmaksi: murrokko oli kapea, miehitys vähäinen ja lisäksi aukko vasemmalla suuri.

Torjunnassa tykistön osuus oli suuri. 105 mm kanuunapatteri ampui eteen sulkua, mutta osa hyökkääjistä läpäisi sulun. Uusi sulkupyydettiin lähemmäksi, mutta ensin tuliasema kieltäytyi vedoten turvallisuusrajaan. Kun vetosimme pakkotilanteeseen, uuden sulun ampuminen alkoi välittömästi. Lähimmät kranaatit räjähtivät n. 70 m päässä, josta syystä ne lensivät asemiemme kohdalla hyvin matalalla. Tuksaimme myös krh-joukkueelta. Ensimmäinen ampui sulkua asemiemme taakse (Jos joku olisi harkinnut lähtöä turvalliseen paikkaan, sulkupoisti varmasti ajatuksenkin).

Tilanne korjautui nopeasti, jolloin tykistö saattoi siirtää tultaan eteenpäin. Kun vielä jv-tuli oli lähietäisyydeltä tarkkaa ja siis tehokasta, alkoi hyökkääjä vetäytyä, eikä uutta hyökkäystä enää tullut. Todettakoon, ettei hyökkääjällä ollut missään vaiheessa tykistö- tai krh-tulta tukena.

Väitetään, että joukoilla on yleensä taipumus liioitella vihollisen tappioita. En enää muista, millaiset luvut ilmoitimme, mutta ainakin yritimme olla varovaisia. Parin päivän kuluttua suoritimme partiointia osin myös selvittääksemme tappioita. Heti B:n edessä totesimme olleemme varovaisia, sillä kaatuneita löytyi 44. A:n edessä oli paikotellen melkein mahdoton liikkua, ja siksi kaatuneiden määrä 78 saattaa olla hieman epätarkka. Kokonaismäärä oli laskujemme mukaan n. 120. Omat tappiomme olivat osin hyvän onnenkin ansiosta miltei olemattomat: kaatuneita oli vain yksi eikä haavoittuneita lainkaan. Em. kaatuneiden määrää ei myöhemmin saamani tiedon mukaan ilmoitettu ylöspäin, koska " yksi ilmoitus sai riittää ".

Taistelujen päätyttyä vihollisen tappioiden laskettiin olleen koko Aunuksen kannaksella 14 000 miestä eli lähes 20 % koko vahvuudesta. Omat tappiomme olivat 2 165 miestä, joista kaatuneita 440.

Jälkiarviointeja ja toteamuksia

a) Hyökkäys Aunuksen kannaksella ei sinänsä ollut yllätys. Joukkojen lisääminen oli tiedossa, ja arvioinneissa hyökkäyksen tavoitteena pidettiin sillanpään poistamista. Ajankohta oli silti lievä yllätys. Hyökkäystä odotettiin jo maaliskuus-

sa. Kelirikon varalta oli varastoitu tarvittavaa materiaalia kovaa ja pitkäaikaista taistelua varten. On ilmeistä, että vihollisen arvio kelirikon vaikutuksesta oli virheellinen sikäli, että se vaikeutti enemmän hyökkäystä kuin puolustusta.

b) Hyökkäys JR 9:n lohkolle keskittyi Ostan ja Kopovan teiden suuntiin, joissa puolustuksessa olivat vastaavasti II/9 ja KevOs 15. Todellinen vaara olisi uhannut vasta siinä vaiheessa, kun hyökkääjä olisi päässyt selustan poikittaistielle, minne oli matkaa n. 13 km. Jos hyökkäys oli tarkoitettu lähinnä sitovaksi, oli se merkityksetön sikäli, ettei JR 9:n lohkolle ollut lainkaan muualle siirrettäviä reservejä.

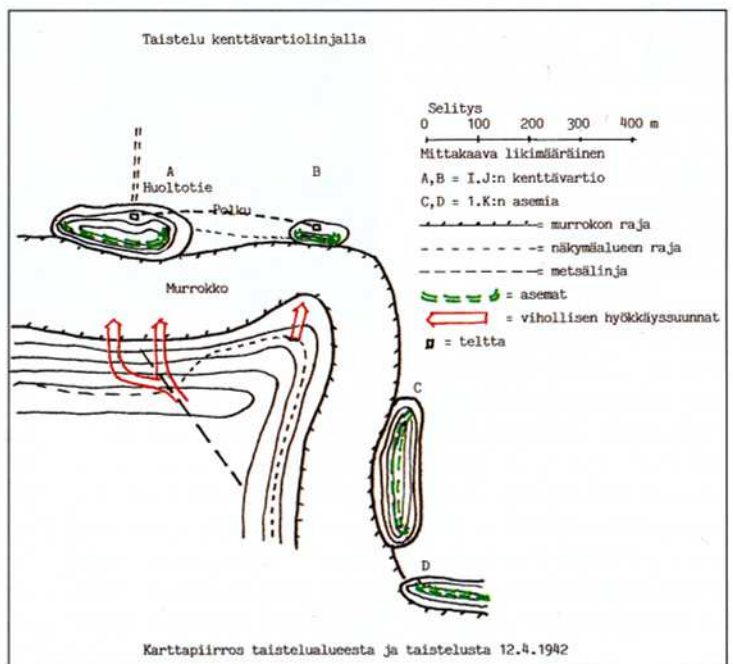
c) Kenttävartiolinjalla rintamahyökkäys oli vaarattomin, sillä onnistuessaankin se olisi vain työntänyt joukkoja n. 1 km päässä olevalle, sähkölinjaa seurailevalle tukilinjalle. Siellä oli miehityksenä puoli komppaniaa, josta osa partioi jatkuvasti toisen osan ollessa heti lähtövalmiina reservinä. Sen sijaan hyökkäys aukkojen kautta oli-

si ollut vaarallinen etulinjan joukkojen vähyden vuoksi.

Hyökkäyssuunta oli ilmeisesti toisarvoinen, eikä käytettävissä ollut lainkaan tykistö- ja krh-tulta. Hyökkäysjoukko oli kuitenkin melkoisen suuri.. Hyökkäyksessä ihmetytti pari seikkaa: Ensiksikin ihmeteltiin, miksi suunnan A kiilat erosivat vasta näkymäalueella rinteessä. Suuri osa tappioista syntyi jo tässä vaiheessa. Edelleen ihmeteltiin, miksi läntisen kiilan joukot pyrkivät eteenpäin itsepäisesti samaa reittiä joutuen jo aikaisessa vaiheessa kuolemanloukkuun. Jos ne olisivat edenneet harjanteen takaa, olisi torjunta ollut paljon vaikeampaa. Nyt läntinen kiila menetti hyökkäyskykynsä jo varsin aikaisessa vaiheessa. Syntyikin sellainen " kerettiläinen " ajatus, että käsky oli annettu eikä sitä haluttu muuttaa.

Torjuntavoitto piristi taistelijoita sekä antoi uutta uskoa ja luottamusta omiin voimiin ja jatkomahtoisuuksiin.

Teksti ja kuvat
Urpo Kupiainen,
JR 9 Kiilta

KUMMIKUNTAPALSTA

Joensuu

- SUOMENPUOLEISEN KARJALAN PÄÄKAUPUNKI

Noin 51.000 iloista karjalaista tai muualta muuttanutta asukasta. Väestön koulutustaso maan korkeimpia. Joka kolmas opiskelee päätoimisesti. Tässä Joensuun kaupungin vahvuus, jolla tullaan menestymään.

Inhimillinen kulttuuri perustuu kaupunkimaiseen asumiseen ja ihmisten yhteistomintaan. Joensuussa vaalitaan kulttuuriperinteitä. Kalevalaisuus ja muualta saadut vaikutteet yhdistyvät nykyaikaiseksi seuralliseksi ja vilkkaaksi karjalaisuudeksi. Kulttuuria on tarjolla enemmän ja laadukkaammin kuin monessa suuremmissa kaupungissa.

Tori on kaupunkielämän keskus. Siellä kuulet uusimmat tapahtumat tuoreeltaan. Pääset selville kaupungin tapahtumista, ehkä myös mehevistä juoruista. Lienevätkö tosia? Torilta saat myös maan parhaat karjalan piirakat. Sotkun munkitkin kalpevat. Kannattaa maistaa ja

ostaa kasarmille, kotiin tai tuliaisiksi. Entäpä paikalliset kukot; täyteenä lihaa, kalaa tai lanttua. Mehevää ja maistuvaa ruokaa, jolla tyydytetään suurempikin nälkä. Antaa enemmän voimia kuin kantaminen vie. Sopii siis taisteluharjoituksiinkin.

Joensuussa on ravintola-

palveluja jokaiseen makuun. Parhaista ruokaravintoloista kulmakuppiloihin, joista löytyy puheseuraa. Karjalainen pitopöytä Karjalantalolla on perinneruokaa parhaimmillaan, tulee vain syödyksi enemmän kuin jaksaa. Karelian naisten-tansseissa miesasianaiset ja naisiamiehet löytävät toisensa. Juttua riittää, joskus juttujakin aina käräjille asti. Ja kannattaa kokeilla, mitä kaupungintalon ravintola tarjoaa uusittuna syksyllä 1998.

Seuranpidon ohella Joensuusta löytyy monenlaista osaamista kansainväliselle huipputasolle asti. Yliopisto, ammattikorkeakoulu ja muut oppilaitokset ovat osaamisen keskuksia. Metsäosaaminen

KUMMIKUNTAPALSTA

on erikoisalaamme. Metsätieteellinen tiedekunta, Euroopan metsäinstituutti, metsäntutkimuslaitoksen tutkimusyksikkö, metsäopetus ammattikorkeakoulussa ja muissa oppilaitoksissa sekä alan teollisuus takaavat maan laajimman metsäalan ammattitaidon. Eikä ihmeikään, sillä maakunnan metsävarat ovat runsaat ja elinkeinoelämän perustana on metsäteollisuus. Lienette muuten huomanneet, että metsissä löytyy korpisoturiin koluttavaksi.

Muita vahvoja aloja Joensuussa ovat muovi- ja metalliteollisuus, joiden palveluksessa työskentelee noin 2.000 ammattilaista. Graafinen teollisuus ja meijeri edustavat paikkakunnan perinteisiä teollisuuden aloja, joilla edelleen on vahva asema yritystoiminnassa ja työllisyydessä. Uutena vahvuutena

Joensuussa on tietotekniikka, tietoliikenne ja multimedia. Alan ammattilaisille on töitä tarjolla.

Merkittävä osaamisen alue Joensuussa on kaupunkisuunnittelu, josta yksi hyvä

esimerkki on Marjalan alue, joka on palkittu esteettömydestään kansainvälisellä HELIOS-kultamitaliilla. Kokonaisuutena Joensuu on paras vertaistensa joukossa. Asukaan kannalta parempi kuin

moni suurempi maailmankylä.

Olitpa siis muukalainen, matkalainen, käypäläinen tai asukas, kyllä Joensuussa kelpaa olla ja käydä, miksei myös jäädä.

Ei mitään uutta urheilurintamalta

Näin voitaneen todeta kun käy läpi kesäkauden kilpailujen tuloksia. Kilpailujen pelkät paperitulosteet antavat kuitenkin kylmän kuvan eivätkä kerro koko totuutta kilpailun kulusta. Vaatiihan kilpailusuoritus jo yleensä monivuotisen harjoittelun ennen suoritusta ja lisäksi kilpailun aikana tapahtuu usein asioita jotka eivät tule monelle mieleenkään. Otsikko kuitenkin kuvaa tasaisuutta millä prikaatin urheilijat ovat kesäkaudella menestyneet. Tasaisuus on kuvaa antava kaudelle - huippusuoritukset ovat harvassa, mutta myöskin suuret pettymykset puuttuvat.

■ "Jess... Maalissa vihdoinkin." Sotilasurheilun kuninkuuslajina voidaan oikeutetusti pitää partiokilpailua jo pelkästään sen rasittavuuden vuoksi. Kesäpartio käsittää yösuunnistusosuuden lisäksi päiväosuuden ja siihen liittyvän pikataipaleen, ammunnan ja käsikranaatinheiton.

Edellisessä Korpisoturi-lehdessä päästiin vuoden 1997 kilpailukalenterin purkamisessa maaliskuun loppuun. Tämähän tarkoittaa yleensä myös urheilijoiden osalta sitä, että talviset lajit vaihtuvat kesäsempisiin lajeihin. Talven suhtukoht' hyvät suoritukset antoivat uskoa myös kesää varten, ettei mitaliketju niin Itäisen Maanpuolustusalueen ja sotilaiden-SM-kilpailujen osalta katkea. Kesän odotetuimpiin lajeihin kuuluvat tietysti suunnistus eri muotoineen ja ammunta perinteisinä sotilaslajeina. Unohtaa ei sovi myöskään yleisurheilua, joka varsinkin viime vuosina on osoit-

tautunut prikaatin osalta hyväksi mitalisammoksi. Oman lisänsä lajikirjoon antaa sotilas-5-ottelu, jota on pikkuhiljaa viety eteenpäin luutnantti Mika Räisäsen johdolla.

Kilpailujakso joka alkaa huhtikuun alusta ja loppuu lokakuun loppuun on puolustusvoimien piirissä erittäin vilkas kilpailutoiminnan osalta. Itäisen Maanpuolustusalueen ja sotilaiden-SM-kilpailuja on kilpailukalenteriin merkitty 14 kappaletta kyseiseen jaksoon, kun näihin lisätään vielä prikaatin 4 omaa kilpailua voidaan todeta, että esimerkiksi suunnistajat joutuvat ajoittamaan kuntohuippunsa tarkasti, ajoittuahan pääosa

tärkeistä sotilaskilpailuista elokuun ajalle. Elokuun aikana suunnistajat kilpailevat henkilökohtaisista ja partiomestaruuksista niin maanpuolustusalueen - kuin sotilas-SM-kilpailuissa.

Nyt on varmaankin aihetta kerrata kesäkautta tulosten valossa, sisältyhän siihen useita hyviä suorituksia, tietysti joukkoon mahtuu selkeitä pettymyksiäkin, mutta urheilussa pitää etsiä aina positiivisia vivahteita jos haluaa kehittyä. On myöskin tärkeää, että epäonnistumisen hetkellä ei jäädä liian pitkäksi aikaa murehtimaan itse epäonnistumista ja sitä mitä muut ajattelevat, vaan puretaan suoritus

palasiksi, analysoidaan tarkasti ja poistetaan vialliset elementit pyrkien koko ajan hyvään suoritukseen seuraavassa kilpailussa.

Kilpailukausi alkoi jo 14.5, jolloin suunnistajat olivat tullessa Vekaranjärvellä kilpailen ampumasuunnistuksen sotilas-SM mitaleista. Parhaan suorituksen kilpailussa, johon kuuluu ammunta, kartanlukua ja suunnistus teki Esikuntakompanion luutnantti Jari Heikkinen ollen 7.s viidenkymmenen kolmen kilpailijan joukosta.

Seuraava suurempi kilpailu oli Itäisen Maanpuolustusalueen ampumamestaruuskilpailut, jotka järjestettiin Poh-

jois-Karjalan Prikaatin toimesta Kontiorannan ja Onttolan radoilla 24. - 26.6. Mestaruutta haettiin kotikentällä tiukasti, mutta turhaan. Lähimmäksi pääsivät yliluutnantti Jukka Päivinen rynnäkkökiväärin 6+6+6 kilpailussa ja kapteeni Petri Myller vakiokiväärin 3x20 laukauksella. Molemmat pääsivät juhlimaan palokintopallilla toista sijaa. Toiselle sijalle nousivat myös varusmiehet rynnäkkökiväärin 6+6+6 laukauksen joukkuekilpailussa joukkueella jääkäri Markus Ahponen, jääkäri Jukka Parviainen ja jääkäri Timo Kuronen. Jääkärit taistelivat hienosti jääkäri Markus Ahposen johdolla, häviten Savon Prikaatille vain yhden pisteen. Ahposen sijoitus em. kilpailussa oli 3. Yleismestaruuspisteissä PKarPr sijoittui neljänneksi.

Pienen hengähdystauon jälkeen prikaatin kilpailubussi suuntasi keulansa pohjoiseen Rovaniemen markkinoille. Kyseisessä paikassa kilpailtiin 23. - 24.7 sotilaiden yleisurheilumestaruuksista. Odotukset olivat etukäteen kohdistuneet Esikuntakompanian alikersantti Ville Räsäseen ja alokas Teemu Heinoon. Hienosti he hoitivatkin osuutensa. Alikersantti Ville Räsänen kiskaisi keihästä 67.36 ja otti kolmannen sijan. Alokas Teemu Heino puolestaan revitteli 200 metrin aitajuoksun toisen sijan ja venytti pituushypyssä 693, jolla sijoittui myös hopealle. Kun vielä näiden lisäksi varusvaraston kuntoihme Martti Kuismanen 50 vuotiaiden maastojuoksussa sijoittui toiseksi ja Esikuntakompa-

nian alokas Henri Kokkonen hyppäsi pituutta 690 ollen kolmas Heinon jälkeen oli prikaatin henkilökohtaisten sotilas-SM mitalien saldo saanut komean lisän. Yleismestaruuspisteissä prikaati sijoittui neljänneksi häviten vaivaiset 6 pistettä Savon Prikaatille. Markkinoilla käynti siis kannatti.

Seuraavana olivatkin tulossa luutnantti Mika Räsäsen sotilas-5-ottelijat. Oppirahat on luultavasti jo maksettu tässä uudessa lajissa. Itäisen Maanpuolustusalueen kilpailut järjestettiin 31.7 Lappeenrannassa Maanpuolustusopiston järjestämänä. Tuomisina kilpailusta oli alikersantti Marko Pitkäsän hopea varusmiesten henkilökohtaisesta kilpailusta ja toinen tila joukkuekilpailusta joukkueella luutnantti Mika Räsänen, alikersantti

Marko Pitkäsän, alikersantti Antti Vanttinen ja jääkäri Antti Partanen. Kaksi toista sijaa on hyvä suoritus tässä monipuolisuutta vaativassa lajissa, kuuluhan lajeihin ammunta, esterata, esteuinti, käsikranaatin heitto ja maastojuoksu. Laji sai paljon huomiota elokuussa Lahdessa järjestetyissä World Games-kilpailuissa.

Suunnistajien kiivas elokuu käynnistyi Kuopiossa 6.8 Itäisen Maanpuolustusalueen kilpailuilla, jolloin ratkottiin henkilökohtaiset mestaruudet. Mitalisijat olivat tiukassa, vain majuri Risto Vairinen H 40 sarjassa ylsi mitaleille olleen 3. Varusmiehet hoitivat kuitenkin varusmiesten joukkuekilpailun Kontiorantaan kukaistaen rakkaan kilpakumppanin - Savon Prikaatin yhdellä pisteellä (42 - 41).

Palautumisaika jäi lyhyeksi sillä jo vajaan viikon kuluttua prikaatin partiot kirmasivat jo taipaleelle Itäisen Maanpuolustusalueen kilpailun merkeissä. A-sarjan partio eteni hyvällä menestyksellä voittaen sarjansa joukkueella

kapteeni Jouni Nykänen, luutnantti Jari Heikkinen, jääkäri Saku Oravainen ja jääkäri Peteri Väänänen. Tuomisina Mikkelistä oli myös kilpailujen yhteydessä jaettu maastomestaruuskilpailujen yleismestaruus pistein 93 pistettä, pisteet tulevat suunnistusten henkilökohtaisista ja partiokilpailun A-sarjan pisteistä. Savon Prikaati oli jälleen toinen pistein 88.

Kilpailukausi huipentui elokuun 11. - 13 päivä Kajaanissa pidettyihin ammunnan ja Säkylässä 25. - 28.8 järjestettyihin suunnistuksen sotilas-SM-kilpailuihin. Ammuntakisojen paras suoritus oli kapteeni Petri Myllerin ja sotilasmestari Ari Eskelisen pika-ammunnan joukkuekilpailun mestaruus, voitto oli kolmas peräkkäinen ja katkaisi kiertopalkinnon prikaatille. Henkilökohtaiset parhaat sijoitukset tulivat vakiokiväärin 3x20 laukauksella jossa kapteeni Petri Myller oli 4.s ja sotilasmestari Ari Eskelinen 7. Lisäksi Myllerin rynnäkkökiväärin tulos 167 oikeutti 6:nnele sijalle, 169 pistettä olisi jo oikeuttanut

■ "Taasko tuo esikunnan partio vei koko potin." Partiokilpailun B-sarja on saavuttanut henkilökunnan keskuudessa suuren suosion. Kuvassa tutkinnan alla on epäviralliset tulokset. Kuvassa vasemmalta Riku Mölsä, Ville Haapala, Markku Keskitalo, Ari Eskelinen, Eero Lempinen ja Matti Hämäläinen

toiselle sijalle. Varusmiesten rynnäkkökiväärijen ikuisesti kiertävästä kiertopalkinnosta - Parolan Kilvestä käytiin taas tiukka kilpailu. Pieni epäonni ja kaksi hiuksenhienoa ohilaukausta 3x5 ammunna- sa pudottivat prikaatin varusmiehet viidennelle sijalle. Yleismestaruuskilpailussa sijoitukseksi muodostui kahdeksas neljänkymmenenseitsemän joukkueen joukossa. Yleismestaruutta ajatellen suurin puute on pistooliampujien puuttuminen kilpailujoukkueesta.

Suunnistuspuolella luutnantti Jari Heikkinen kilvoitteli hienosta sijoituksesta sijoituen lopulta seitsemännelle sijalle. Parempikin sijoitus oli tarjolla olihan esimerkiksi neljäs tila 21 sekunnin päässä. Sama seitsemäs tila oli myös majuri Risto Vairisen tuloksena H 40 sarjassa. Partio puolestaan taisteli itsensä kuudenneksi ja jatkoi näin tasaisen varmoja otteitaan SM-tasolla. Partio kilvoitteli samassa kokoonpanossa kuin jo kuun alussa Itäisen Maanpuolustusalueen kilpailuissa. Yleismestaruus kilpailu- pisteissä prikaatin nimi oli jälleen kerran lähellä kärkeä. Tällä kertaa tuloksena oli neljäs sija, jota on kyllä pidettävä mainiona suorituksena.

Joukko-osastotasolla on myös pidetty kovia kilpailuja ja varsinkin syksyn partiosuunnistuskilpailut olivat suosiossa, olihan A-sarjan 12 partion lisäksi liikkeellä 25 B-sarjan (yksiköt ja toimipisteet) partiota. Edellämäinnittu kilpailu sai huomiota aina Pääesikunnassa asti ja niinpä päävalmentaja Jouni Ilo-mäki mainitsi Sotilasurheiluliiton toimittamassa Sotilasurheilulehdessä positiiviseen sävyyn kyseisestä "massa"-luonteisesta kilpailusta.

Kyseinen Sotilasurheiluliitto järjestää myös omia mestaruuskilpailuja lajeissa, jotka eivät kuulu Puolustusvoimien lajeihin. Näitä lajeja ovat esimerkiksi kaukalopallo, salibandy ja vuonna 1996 aloitetut voimailukisat. Kaikki nämä kuuluvat myös Kontiorannan varuskunnassa toimivan Kontiorannan Varuskunnan Urheilijoiden lajeihin. Voimailurintamalta kuului 13.11 mukava uutinen Oulun suunnalta, jossa Sotilasurheiluliiton mestaruuskilpailuissa jääkäri Jussi Tuomainen otti varusmiesten penkkipunneruskilpailussa arvokkaan 3:nneen sijan. Myöskin henkilökunnan salibandyjoukkue selvitti lokakuussa Lappeenrannassa pidetyistä maanpuolustusalueen karsinnoista itsensä joulukuun 12. päivä Mikkelissä pidettävään loppu-turnaukseen.

Jäämme siis mielenkiinnolla odottamaan tuloksia joulukuun turnauksesta ja kun lisäksi hiihtopuolen harjoittelu on saatu kapteeni Tarmo Naporin johdolla käyntiin aikataulun mukaan, voidaan jäädäkin odottelemaan talven kamppailuja.

Teksti ja kuvat
sotilasmestari Ari Eskelinen

POHJOIS-KARJALAN PRIKAATIN MESTARUUSKILPAILUJEN TULOKSIA

12. - 15.5.1997 AMPUMAMESTARUUSKILPAILUT

Henkilökunta rynnäkkökivääri 3

1. ylil	J Päivinen	EK	173
2. sotmest	J Asikainen	Autohalli	164
3. ylil	H Rosenius	PrE	162

Henkilökunta kivääri 20 ls

1. ylil	V Haapala	KrhK	196
2. ylil	M Hämäläinen	PrE	192
3. ylil	J Kontkanen	Kmo	190

Henkilökunta pistooli 4

1. ylil	P Matilainen	1.JK	86
2. ylik	O Pelkonen	SissiK	86
3. ltn	J Kerkkonen	2.JK	84

Henkilökunta ampumataitotesti

1. vänr	J Suhonen	SissiK	107
2. ylil	R Kuosmanen	EK	106
3. s-ylik	M Voutilainen	Autohalli	106

Henkilökunta yleismestaruus

1. ltn	P Tiainen	EK	515
2. kapt	V Happonen	KuljK	515
3. s-ylik	M Voutilainen	Autohalli	511

Henkilökunta isopistooli 30+30 yleinen

1. ylil	V Wälkky	KuljK	477
2. ltn	P Manni	KrhK	420
3. ylil	V Haapala	KrhK	389

Henkilökunta pistooli pika-ammunta yleinen

1. ltn	P Manni	KrhK	442
2. ylil	V Wälkky	KuljK	429

Henkilökunta vakiokivääri 3x20 yleinen

1. ylil	V Haapala	KrhK	525
2. vahtim	A Nupponen	PrE	521
3. evl	E Haapala	KarJPE	518

Henkilökunta pika-ammunta 3x20 yleinen

1. ylil	V Haapala	KrhK	467
2. ltn	P Tiainen	EK	362

Henkilökunta pienoiskivääri 3x20 yleinen

1. vahtim	A Nupponen	PrE	542
2. ltn	P Tiainen	EK	504
3. ylil	V Haapala	KrhK	498

Varusmiehet rynnäkkökivääri 3

1. jääk	A Martikainen	1.JK	160
2. jääk	T Sormunen	1.JK	158
3. jääk	T Kuronen	SissiK	155

Varusmiehet ampumataitotesti

1. jääk	P Mäki	2.JK	112
2. jääk	M Tervo	KrhK	105
3. jääk	M Ahponen	SissiK	103

Varusmiehet yleismestaruus

1. jääk	T Sormunen	1.JK	261
2. jääk	T Kuronen	SissiK	254
3. jääk	A Martikainen	1.JK	253

URHEILU JA TEKNIikka

YKSIKKÖMESTARUUS

1. JÄÄKÄRIKOMPPANIA (kapt H Palkovuori, jääk A Martikainen, jääk M Pajarinen, jääk T Sormunen)
2. Kranaatinheitinkomppania
3. Sissikomppania

15.6.1997 SUUNNISTUSMESTARUUSKILPAILUT

Yleinen

1. kapt	J Nykänen	PrE
2. maj	R Vairinen	JoePE
3. ltn	J Ryyänen	KrhK

35 vuotiaat

1. ylil	M Hämäläinen	PrE
2. kapt	T Napari	PrE

40 vuotiaat

1. sotmest	M Turtiainen	PrE

45 vuotiaat

1. ylil	H Piironen	PrE
2. sotmest	E Pesonen	Autohuoltola

Varusmiehet

1. jääk	M Pekkonen	2.JK
2. jääk	P Jormanainen	KrhK
3. jääk	J Pajarinen	2.JK

YKSIKKÖMESTARUUS

2. JÄÄKÄRIKOMPPANIA (vänr J Ratinen, jääk M Pekkonen, jääk J Pajarinen, jääk P Ahonen)
1. Jääkärikomppania
3. Kranaatinheitinkomppania

21.7.1997 MAASTOJUOKSUKILPAILUT

Yleinen

1. ylil	R Kuosmanen	EK
2. kapt	J Nykänen	PrE
3. ylil	J Päivinen	EK

Varusmiehet

1. alok	M Halonen	EK
2. alok	M Varjonen	EK
3. alok	M Lukkarinen	AuK

YKSIKKÖMESTARUUS

- ESIKUNTAKOMPPANIA (ylil R Kuosmanen, alok M Halonen, alok M Varjonen, alok T Juntunen)
2. Aliupseerikoulu
3. Kranaatinheitinkomppania

29.9.1997 PARTIOKILPAILU

A-sarja

- ALIUPSEERIKOULU I (ylil V Haapala, alik M Jormanainen, opp M Halonen, opp J Sutinen)
2. Jääkärikomppania I
3. Aliupseerikoulu II

B-sarja

- KOULUTUSTOIMISTO (ylil J Nissinen, ylil M Hämäläinen (järj.tsto), ylil H Rosenius, sotmest A Eskelinen)
2. Komentotoimisto
3. Aliupseerikoulu III

YKSIKKÖMESTARUUS

1. ALIUPSEERIKOULU
2. Jääkärikomppania
3. 1. Jääkärikomppania

HARLUN HAARIKKA

2. JÄÄKÄRIKOMPPANIA
2. Kranaatinheitinkomppania
3. Aliupseerikoulu

KENRAALIEN MIEKKA

1. ALIUPSEERIKOULU
2. 1. Jääkärikomppania
3. Kuljetuskomppania

Vanhoja vuosikertoja kaivataan!

Karjalan Jääkäripataljoonan aikaisia vanhoja Karjalan Jääkäri -lehtiä puuttuu joitakin toimitukselta. Jos joku löytää kätköistään näitä lehtiä, niin häntä pyydetään ottamaan yhteyttä päätoimittajaan, everstiluutnantti Tomi Nurmiseen, puh. 013-181 3205, osoite Pohjois-Karjalan Prikaati, PL 5, 80791 KONTIORANTA

Pujottelukeppinäkö?

Pohjois-Karjalan Prikaati on urheilusaralla tuonut esille tavanomaisia sotilasurheilulajeja kuten esimerkiksi ammuntaa ja suunnistusta. Nyt puhutaan jalkapallosta.

Varuskuntamme joukkueurheilussa osanotto talvilajien suhteen on ollut melko runsasta, kaukalopalloa on pelattu eri kuntien järjestämissä puulaakisarjoissa, puhumattakaan osallistumisesta Sotilasurheiluliiton mestaruusturnaukseen.

Kesälajien osalla jalkapallollakin on ollut pieni, mutta ehkä sitäkin vankempi osallistujajoukko. Parin viimeisen vuoden aikana kuitenkin on havaittavissa selvää kiinnostuksen nousua pelien kuninkaaksi mainitun joukkuepelin harrastamiseen. Vuosien varrella on pelattu ystävyysotteluita mm. Rääkkylän ja Juuan reserviläisjärjestöjä vastaan. Varuskunnassa on yritetty pyörittää yksiköiden välistä sarjaa vaihtelevalla menestyksellä.

Vuonna 1995 prikaatissa järjestetyn Itäisen Maanpuolustusalueen karsintaturnauksen jälkeen liikuntakasvatustupseeri sotilasmestari Ari Eskelinen hahmotteli uudelleen prikaatin joukkueurheilua, jossa yhteydessä allekirjoittanut saatiin ylipuhuttua vetämään jalkapalloilua. Vuonna 1996, kiitos hyvän

pelaaja-aineksen ja prikaatin johdon avun, jalkeille saatiin hyvä joukkue, joka pelasi hyvin karsintaturnauksessa, mutta karsiutui jatkosta maalierolla viimeisellä minuutilla tapahtuneeseen, koko ottelun ainoaan virheeseen.

Kyseisen menestyksen innostamana jatkettiin vuodelle 1997 tavoitteena menestyminen IMPA:n karsintaturnauksessa. Toisin kuitenkin kävi; materiaalin kapeus ja erinäiset yhteensattumat aiheuttivat joukkueen poisjäännin karsintaturnauksesta.

Toisaalta vänrikki Marko Ylösen tarmokkaat toimenpiteet puulaakitoiminnan pyörittämisestä tuottivat jälleen tulosta. Prikaatin joukkue osallistui Joensuun puulaakisarjaan kahdella tasolla: isolla kentällä sekä hieman yllättäen myös kaukalossa pelattavaan sarjaan. Joukkueen

kokoonsaamisessa oli silloin tällöin hieman vaikeuksia, mutta kaikesta huolimatta joukkueemme selvisi vain yhden ottelun siirrolla.

Kesän aikana kentällä nähtiin jaloa kamppailua, nautittavia tilanteita, taiturimaista pallon käsittelyä sekä tietysti myös pelin suolaa, nimittäin mitä upeimpia maaleja. Esikuntapäällikkömme toi keskikentälle tarvittavaa kokemusta hyökkäyksen ja puolustuksen rakentamiseen omalla vuosien pelikokemuksella. Luutnantti Pekka Peltoniemen sujahtelut vastustajan puolustuksen seassa aiheuttivat kylmiä värityksiä vastustajan maalivahtille. Puolustuksen lukkona laajalla alueella hääri vahvasti vänrikki Marko Ylönen.

Hyökkäyksen rakentelu oli joukkueellamme tehokasta: kaikki ylös ja hitaasti puolus-

tukseen toimi moitteettomasti, monta vastustajan hyökkäysyritystä saatiin estettyä. Puolustuksen saumaton yhteistyö teemalla - ota sinä en minä - toimi maalivahtimme, jos sellaista sattui löytymään, mielestä töitä lisäävästi.

Kaikesta huolimatta prikaatimme joukkue säilytti molemmissa sarjoissa saavutetun sarjatason ja suuntaa katseet seuraaviin kitoiksiin.

Jääkäritoimikuntien yhteistyönä saatiin aikaan myös "ystävyysottelu" Onttolan yhdistelmää vastaan. Tuon ottelun prikaatimme voitti niukasti mutta oikeudenmukaisesti. Suoritusta hieman heikensi varmaan se, että joukkueella oli samana iltana myös ottelu puulaakissa.

Suunniteltua yhteenottoa Karjalan Lennostoa vastaan vieraskentällä ei hyvistä yrityksistä huolimatta saatu järjestettyä.

Kuumien otteluiden ja todella lämpöisen kesän johdosta uskonkin, että meille kaikille jäi hyvä mieli yhdessä vietettyjen hetkien ja kokemusten puolesta jalkapallokesästä 1997. Houkutelkaa vuonna 1998 lisää kavereitanne ja ystäviänne mukaan pelien kuninkaan pariin.

Teksti
luutnantti Aimo Sairanen
Kuva
yliluutnantti Heikki Rosenius

Vihollinen taistelee pimeällä, jos me emme siihen kykene

"24. lokakuuta vuonna 1998. JP 162 on ollut aamusta asti taistelussa panssaroidun vihollispataljoonan kanssa. Taistelut ovat jatkuneet kiivaina 1 JK:n alueella ja prikaatilta saadun tiedon mukaan vihollisen toisenportaan pataljoona on työntymässä JP:n alueelle.

Kello 20.32 ilmoittaa 2.JK:n päällikkö, että he ovat kiivaissa taisteluissa vihollisen panssaroidun osaston kanssa. Runsaasti vaunuja on ryhmittymässä 2.JK:n eteen.

Kello 21.33 2.JK:sta tulee ilmoitus, että heidän puolustuskeskukseen on syntynyt murto, josta muutama vihollisen vaunu on edennyt pataljoonan pidettäväksi käsketyin maastonkohdan suuntaan.

Kello 21.37 3.JK:n päällikkö saa käskyn VASTA 2 toteut!

Kello 21.49 3.JK on ryhmittynyt komentopaikkansa ympärille lähteäkseen vastahyökkäykseen. Edestä kuuluu kiivasta taistelujen ääntä ja valoammukset valaisevat satunnaisesti taivasta. Lyhyen käskyn jälkeen komppanian päällikkö antaa merkin ja komppania suuntaa pimeään metsään kohti vihollisen murtoon päässeitä vaunuja."

3.JK:n saama tehtävä on haaste, johon meidän tulee koulutuksella kyetä vastaamaan. Joukkojemme on kyettävä kellonajasta riippumatta puolustustaisteluun, sekä tarvittaessa valtaamaan takaisin menetettyjä asemia.

Viimeaikoina on harjoitussissamme unohdettu taistelu-

■ Jalkaväelle sopivaa valonvahvistinta aletaan jakaa joukoillemme vuoden 1998 aikana. Kuvassa hollantilainen Munos MK III.

jen monimuotoisuus ja pimeällä käytäviä taisteluja on pidetty vain kosketuksen ylläpitona. Laajempaan hyökkäykseen pimeällä ei ole uskottu. Suurvalta-armeijoiden ammattimaistuminen ja teknillistyminen ovat kuitenkin päivittäisiä signaaleja meidän harjoitustodellisuudelle. Pimeässä tekninen ylivoima pääsee oikeuksiinsa ja taistelu jatkuu. Hyvin koulutettu, varustettu ja motivoitu joukko kykenee luomaan pimeätaistelun kaaokseen järjestyksen ja näin voitamaan taistelun.

Passiivisesta seuraamisesta aktiiviseen aloitteen tempaamiseen

Omassa koulutusjärjestel-

mässämme tulee enemmän kiinnittää huomiota pimeätaistelun suorittamiseen. Hyvin pimeätoimintaan koulutetut rynnäkköjääkärit kykenevät maastotuntemuksellaan ja nopeudellaan varmasti haastamaan vihollisen motorisoidut joukot. Hyvä pimeätaistelukyky korreloi myöskin taistelutaitoihin päivänvalossa. Pimeällä taisteluun kykenevä joukko on oivallinen aloitteen tempaaja. Vihollisen on paha olla, jos se aina pimeän tullen joutuu lisäämään valppauttaan meidän aktiivisuuden johdosta.

Korvaamattomat jääkärit

Palvelusaikojen muuttuessa ensi syksynä tulee erityisesti

miehistön koulutuksessa kiinnittää huomiota pimeäkoulutuksen tehokkuuteen. Kuuden kuukauden palvelusaika on lyhyt, mutta huolellisella valmistelulla pimeätaistelukykykin saavutetaan. Kaikissa taisteluharjoituksissa tulee luoda tehokas pimeätoimintakykyinen vastustaja perinteisen maalioston sijasta. Kouluttajien tulee mieltää pimeätaistelu perustaistelumenetelmäksi kokeilutoiminnan sijasta. Kaikki kouluttajat tulee kouluttaa pimeätaisteluun. Pimeätoimintaharjoitusten tulee toistua riittävän usein. Miehet tulee totuttaa elämiseen ja joukkona toimimiseen pimeässä.

Ei pelkkä materiaali, vaan koulutus ja kuri.

Materiaalin määrässä ei lähi-vuosina tule tapahtumaan merkittävää muutosta. Kotimainen hanke jalkaväen valonvahvistimeksi (Valonvahvistin 2000) on tosin edennyt, mutta painopiste valonvahvistimien jaossa on valmiusyhtymien varustamisessa. Tavallisena jalkaväkijoukkona meidän tulee keskittyä olemassa olevan materiaalin tehokkääseen käyttämiseen ja taistelutekniikan kehittämiseen. Innovaatiolle tässä vaiheessa on varattu jatkuva vihreälinja.

Olemassaolevien voimavarojen maksimoinnilla paikalliseen tehokkuuteen.

Teksti
yliluutnantti Rainer Kuosmanen
Kuva SA-kuva

5.7 x 28 mm FN P90 konepistooli

- ergonomian riemuvoitto?

Itsepuolustusase?

Personal Defence Weapon (PDW) - Henkilökohtainen Puolustus Ase (HePA?) oli termi jota aseeteollisuus alkoi viljelemään 1980-luvun alussa. Tähän käsitteeseen sisältyi tarve kehittää ja markkinoida uusi konepistooli palveluspistoolia ja perinteistä konepistoolia korvaavaksi jonka ampumaominaisuudet olisivat mahdollisimman lähellä rynnäkkökivääriä. Käyttäjäkohderyhminä olisi tukitehtävissä ja muissa erikoistehtävissä toimivat sotilaat jotka eivät tarvitse rynnäkkökivääriä.

Osa valmistajista keskittyi kehittämään järjestelmää olemassa olevan aseiden perusteella, osa aloitti uuden ampumatarvikkeen ja asekonstruktion kehittämisen.

Varsin mielenkiintoinen lähestymistapa oli Italialaisella patruunanvalmistajalla Fiocchilla ja asetehtaalla Benellillä. Konepistooliprototyyppi 9 mm AUPO CB-M2 ei poikennut ulkoisista ominaisuuksistaan erityisen paljon mutta aseessa käytettävä ampumatarvike oli tavallaan hylsytön. Aupo-patruunan panostila oli integroitu luotiin joka profiililtaan ja ominaisuuksiltaan muistutti normaalimitaista 9 x 19 mm patruunaa. Tämä erikoinen Aupo-patruuna oli kyljestä sytytettävä ja konepistooliin iskukoneisto sijaitsi panospesän yläpuolella. Järjestelmän kaupallinen elinkaari oli kuitenkin suhteellisen lyhyt koska sitä ei saatu markkinoitua odotetulla tavalla.

Kyseisen vuosikymmenen loppupuolta kohti PDW-käsité

Konepistoolikonstruktioiden sisäiset ja ulkoiset rakenteet ovat olleet vuosikymmeniä varsin suoraviivaiset. Ratkaisut ovat monesti olleet koneistus- tekniikan ja kustannustekijöiden sanelemat. Lopputulos perinteisissä ratkaisuissa ei kuitenkaan ole välttämättä käytettävyydeltään paras mahdollinen. Nykyaikaiset suunnittelu- ja koneistusmenetelmät sekä muovisten materiaalien käyttö on avannut mahdollisuuden luoda aserakenteita joissa suunnittelupohjana on käytettävyyks ja käyttöolosuhteet. Mutta voiko ergonomiasta samalla tulla itsetarkoitus? Tehdäänkö oudon näköisiä aseita vain sen takia että se on mahdollista nykytekniikalla?

■ 5.7 x 28 FN P90 konepistooli. Aseen vieressä kaliberin patruunalajitelma; tavallinen, valokuovallinen, vaimenninpatruuna ja paukkupatruuna. (Kuva FN Herstal)

sai aina vain kummallisempia piirteitä ja lopulta markkinoitiin peräti palveluspistoolita kyseisen kategorian aseina.

Belgialainen asevalmistaja FN Herstal S.A. käynnisti projektin jossa todellisenä lähtökohtana oli uusi tehokas ampumatarvike ja siihen liittyvä valtavirrasta täysin poikkeava konepistooli. Projekti julkistettiin vuonna 1989 ja markkinoinnin oli tarkoitus alkaa heti 90-luvun alussa.

Belgialainen innovaatio

Perinteikäs pitkänlinjan ase- tehdas FN on tuottanut huomattavan määrän erittäin onnistuneita sotilaskäsiaseita historiansa aikana. Suureen valikoimaan mahtuu tietenkin myös heikkoja konstruktioita kuten esimerkiksi teknisesti epäonnistunut 9 x 19 mm FN BDA 9 palveluspistooli.

Projektin 9.0. (P90) lähtökohdaksi otettiin aivan uutena kehitetty ampumatarvike 5.7

x 28 mm jonka ominaisuudet ylittävät perinteisen konepistoolipatruunan 9 x 19 mm moninverroin. Kuvaavaa on että monilla ase- ja ampumatarviketehtailla oli saman suuntaiset ajatukset ja ranskalaisilla (GIAT) oli omaan PDW prototyyppiinsä ampumatarvike joka oli kaliberiltaan 5.7 x 22 mm. Ballistinen etu oli kuitenkin tuntuvasti pienempi verrattuna belgialaiseen laborointiin.

Hieman ironista on että al-

kuperäinen ampumatarvikesuunnittelun kilpailija ranskalainen GIAT Industries sittemmin osti joitakin vuosia sitten FN Herstal asetetaan.

Kirjoittamishetken viimeisimmän tiedon mukaan amerikkalainen Colt's Mfg Co pääyhtiö on hankkimassa osakeenemmistön ostamalla GIAT:in osuuden (92%) belgialaisesta tehtaasta. Kauppa joka olisi varsin merkittävä muutamien muiden aseprojektien kannalta joihin toivotavasti palaamme tulevissa artikkeleissa.

FN-tehtaan asesuunnitteluryhmä sai valtuudet kehittellä ase joka on helposti mukana kuljetettava, kevyt, hyödyntää uuden ampumatarvikkeen ballistiikkaa ja jonka muotoilu huomioi käytettävyyseikat. Tuloksena syntyi konepistooli jonka toiminta on perinteinen mutta ulkoiset ominaisuudet poikkeavat monelta osin totutuista käsityksistä. Tätä tutkimme hieman tarkemmin.

Ergonomia rakenteissa

Konepistoolin P90 toiminta perustuu massasulkuun joka kuulostaa varsin tyyppilliseltä. Ladattaessa P90, lukko siirtää patruunan lippaasta patruunapesään jääden etuaseen, laukaisun yhteydessä erillinen iskuvasara lyö isuriin. Vertaa tätä esimerkiksi vanhempaan massasulkuiseen 9x19mm KP 31 järjestelmään jossa lukko jää takasentoon viritykseen liittyen ja laukaisun yhteydessä lukko siirtää patruunan lippaasta patruunapesään laukaisten sen samalla kiintoiskurillaan.

P90 massasulkujärjestelmän etu verrattuna vanhempaan on se että tulenavauksen ensimmäiseen laukaukseen liittyen ei tapahdu aseennäköä, koska suurin liik-

kuva massa on iskuvasara eikä esimerkiksi noin 600 grammaa painava KP31 lukko.

Sulkuvarmistin ajoittaa tämän belgialaisen konepistoolin iskuvasaran lyöntiä sarjatu-

len yhteydessä. Lukkoon liittyy myös pieni liukuva massa joka varmistaa ettei lukko pääse ponnahtamaan esimerkiksi sarjatulen yhteydessä pintojen törmäyksestä johtuen auki kesken laukausta tapahtuman. (vrt. rekyyli tai massavasara periaatteet.)

5.7x28 mm FN P90 konepistooli on komponenttien ko-

kä aseennäköjärjestelmä. Piipun suussa on neliaukkoisen liekinsammutin jonka etupinta on viistetty. Sen lisäksi että rakenne tukahduttaa suuliekkin se kompensoi osin myös aseennäköä johtuvaa nousua. Näitä osia ei irroteta käyttöhuollon yhteydessä toisistaan.

Konepistoolin tähtäin on optinen ja se ei ole näkökenttää suurentava joten sen läpi voi tähdätä pitäen molemmat silmät auki. Heijastuva tähtäinkuvio on vaalean värinen rengasyhdistelmä jossa on

len optisen tähtäimen runkoa. Nämä aputähtäimet eivät ole säädettävissä.

3. Lukko -irrotetaan alarungosta vetämällä ampumasuuntaan ulos. Lukossa on kiinteästi palautinjouset karoineen koottuna. Lukkoa ei pureta enempää käyttöhuolto varten.

4. Perälevy -työnnetään alhaalta ylöspäin pientä jousikuormaa vastaan ja irrotetaan.

5. Laukaisulaite -vapauteetaan alarungosta painamalla lukitussalpa peräpäältä ylöspäin ja vetämällä koko komponentti ulos. Laukaisulaitteen päärakennemateriaali on lujuitemuovi. Alarungon peräpäällä on myös pieni säilytystila aseennäkövälineille.

6. Alarunko -on konepistoolin suurin osa ja se sisältää monta käyttäjäturvallista oivallusta.

Aseennäkökavhan kulma vastaa luontevaa käden asentoa kun etusormen on painettava liipasinta. Liipasimen suoja-kaari on muotoiltu siten että se muodostaa aseennäkökavhan. Etukavhan eteen on liisäksi muotoiltu suojakynnys joka estää tukevan käden etusormeaa ajautumasta piipun suun lähetyville.

Vaihdin on sijoitettu suoraan liipasimen alapuolelle ja on kaksipuoleisesti käytettävissä. Vaihtimen asennot ovat; varmistettu (S), kertatululi (1) ja sarjatululi (A). Sarjatuliasennossa liipasin toimii kaksipuoleisesti; pieni puristus tarjoaa kertatululta ja puristus pohjaan sarjatululta.

Ulosheittoaukko on suoraan alaspäin. Se sijaitsee laukaisevan käden kavhan takapuolella. Ulosheittoaukon kautta aseennäkökoneeseen tulevia roskia vastaan suojaa jousitoiminen suoja-levy joka on alarungon sisällä.

Alarungon kuori on koottu kahdesta lujuitemuovisesta

■ P90 konepistooli osittain huoltopurettuna. Pääosat; alarunko, ylärunko, lukkolaite ja lipas. Alarungosta voidaan irrottaa vielä laukaisukoneisto perälevyä irrottamalla. (Kuva FN Herstal)

konaisuus joka on helposti purettavissa huolto varten. Pääosa ulkoisesta runkomateriaalista on lujuitemuovia. Terästä ja muita metallisia aineita on käytetty vai niitä erityisesti tarvitseviin osiin.

1. Lipas -irrotetaan vapauttamalla sen kiinnitys kaksipuoleisesta lippaansalvasta ja nostamalla lippaan olkatuen puoleista päätä ylös, vetäen sitä taakse.

2. Ylärunko -irrotetaan alarungosta painamalla painiketta syöttöaukon etupuolelta aseennäköä päältä, liuuttaen ylärunko piipun suuntaisesti irti. Ylärunkoon kiinnittyy piippu, kaksipuoleinen viritysvipu se-

suurempi kehä ja pienempi kehä jonka keskellä on piste. Hämärässä tämä kuvio vaihtuu punaiseksi tähtäinristikoksi jossa on vaakatasossa viiva molemmiin puoliin keskiötä ja alhaalta nousee pystyviiva keskiöön. Keskiöosa on "auki" eli ristikkoviivat eivät kohtaa toisiaan. Tritium-kapseli valaisee heijastuvaa ristikköä, joten virtalähdettä ei tarvita. Tähtäin on ampujakohtaisesti tarkkuutettavissa ja varusteisiin kuuluu tähtäimen säätöavain.

Mikäli optinen osa hajoaa tai ei ole käytettävissä on tähtäinjärjestelmään integroituvat avotähtäimet molemmiin puo-

osasta jotka kiinnittyvät toisiinsa kymmenen kuusioruuvien avulla. Käyttäjän ei ole tarkoitus irrottaa ruuveja normaalihuollon yhteydessä.

Kokonaisuutena tarkasteltuna P90 tarjoaa täysin symmetrisen rakenteen joka mahdollistaa niin oikealta kuin vasemmalta olkatuolta ampumisen. Käyttökytkimet ovat sijoitettu siten että ampuja yltää niihin riippumatta siitä minkä käden otteella hän aseesta pitää kiinni. Hylsyn ulosheitto suoraan alaspäin on käyttöturvallisin ja käytännöllisin vaihtoehto mahdollistaen kaksikäsisyden ilman lisäosia tai korjaamotason huoltotoimenpiteitä.

Belgialainen konstruktio on rakenteellisesti hyvin perusteltu. Ajatuksen pohjana, ergonomian lisäksi oli kuitenkin aivan uuden patruunatyyppin hyödyntäminen. Tämä on markkinointiin merkittävästi vaikuttava seikka koska asehankintaa suunnitteleva viranomais tutkii hyvinkin tarkasti kaliberinvaihtoon liittyvät huomattavat kustannukset. Oikotie olisi saattanut FN Herstalin kohdalla olla tämä varsin mullistavan konstruktion markkinoinen kaliberissa 9x19mm, ja vasta myöhemmin lisätä kaliberivalikoimaan uusi 5.7x28mm SS190 patruuna. Asekehityksen onneksi belgialaisilla riitti rohkeutta tehdä kokonaisvaltainen ratkaisu pysyen alkupe- räisessä suunnitelmassa.

Ampumatarvikkeet ja lipas

Patruuna 5.7 x 28 mm on FN Herstalin kehittämä ampumatarvike. Perusominaisuuksiin kuuluu pieni rekyyli-impulssi, suhteellisen suuri luodin lähtönopeus ja luodin laaka lentorata ja hyvä tunkeutumiskyky.

Kaliberin ampumatarvike

■ Belgialainen sotilas tähtäilee 5.7 x 28 mm P90 konepistoolilla talvisessa maisemassa. Huomaa miten hyvin lipaassa oleva patruunamäärä on todettavissa valmistusmateriaalista johtuen. (Kuva FN Herstal)

koki pienen mallimuutoksen tuotekehittelyn aikana. Alkumalli oli tyypiltään SS90 jossa oli kevyempi luoti ja suurempi lähtönopeus. Nykyisin peruspatruuna tunnetaan tyyppinä SS190.

Patruunan kokonaisuutena on 40,5 mm ja sen paino on 6 grammaa. Messinkisen hylsyn suurin ulkohalkaisija on vajaa 8 mm ja se on profiilitaan olalla varustettu ja urakantainen.

SS190 patruunan luoti, joka painaa 2,02 grammaa on varsin erikoisesti rakennettu. Luodin pituus on 21,15 mm ja sen muoto on teräväkärkinen, tasaperäinen ja vaippa-aineena on pehmeä

teräs. Sydänosa koostuu kahdesta metallista siten että luodin sydämen kärjessä on terästä ja peräosa on alumiinia. Tämä mahdollistaa varsin pitkän poikkipinta-alan hyvällä painonhallinnalla. Teräksinen kärkiosa tehostaa läpäisykykyä. Luoti säilyttää myös massansa osuman yhteydessä.

Luodin lähtönopeus (Vo) P90 konepistoolista ammuttuna on 715 m/s ja vastavasti luodin iskuenergia (Eo) on 516 Joulea. Käytännössä luoti läpäisee tyypilliset luodin- ja sirpalesuojavarusteet aina 200 metriin asti. (Komposiittikyypärät ja luodinsuojaliivit). Lentorata on niin laaka

■ 5.7 x 28 mm FN Five-seven pistooli. Koko ase on varsin poikkeuksellisesti muovipinnoitettu. (Kuva FN Herstal)

ettei korkeudensäätö ole tarpeen eri etäisyyksille ammuttaessa tyypillisen käyttöalueen (0-100 m) sisällä.

Asejärjestelmän käyttö on tarkoitettu lähitaisteluun ja vaikkakin luodin maksimilentorata yltää n. 1800 metriin on käytännön äärikantama 300 m jonka jälkeen iskuenergia muodostuu suhteellisen tehottomaksi.

Tyypillisen konepistoolin patruunan 9x19mm Vo on n. 400 m/s ja Eo 640 J (8 gramman luoti). Luodin ballistinen muoto on kuitenkin hieman epäedullinen, lentorata on huomattavasti kaarevampi ja aramidkuituisten suojavälineiden läpäisy on heikompa. Tämän patruunan rekyyli-impulssi on myös n. 30% suurempi joka vaikuttaa aseeseen hallittavuuteen epäedullisemmin. Suuremmasta hylsyn ulkohalkaisijasta johtuen 9 mm patruuna vie myös enemmän lipastilavuutta tankolipasrakteissa.

Patruunavalikoima sisältää tällä hetkellä SS190 patruunan lisäksi valojuovapatruunan, vaimenninpatruunan sekä harjoituskäyttöön tarkoitettua luodittoman paukkupatruunan.

P90 konepistoolin lipas täyttää rakenteeltaan, materiaailtaan ja sijoitukseltaan nykyaikaisen aseeseen vaatimukset. Lipastilavuus on 50 patruunaa. Lipas kiinnittyy aseeseen päälle piipunsuuntaisesti jotta mahdollisimman pientä ulkonemaa. Lippaan rungon materiaalina on läpinäkyvä lujittemuovi joten käyttäjä pystyy määrittelemään vallitsevan patruunatilanteen silmäyksellä. Lisäksi lippaassa oleva patruunamäärä on ilmaistu numeroin lipasrungon päällä: 10, 25, 40 ja 50.

Kun täytetty lipas on kiinnitetty aseeseen asettuvat patruunat kahdessa rivissä aseeseen nähden poikittain

siten että patruunan nalli osoittaa oikealle ja luodin kärki vasemmalle. Patruunoiden ulostulo on ohjattu lippaan aukolla siten että patruuna kiertyy päältä katsoen myötäkelloon spiraalimaisesti asetuen piipun suuntaisesti luodin kärki kohti patruunape-sää. Lippaan täyttö tapahtuu perinteisesti ja täyttövastus on normaali. Täytetyn lippaan paino on 460 grammaa.

Aseen ja ampumatarvikkeen yhdistelmänä 5.7x28 mm FN P90 tarjoaa siis käyttäjälleen käyttövalmiin varsin pienikokoisen, 0,5 m pitkän konepistoolin joka ladattuna 50 patruunalla painaa vain 3 kg!

Saudi-Arabia tilasi ensimmäisenä suuremman määrän P90 aseita ja patruunoita mutta mitään muita merkittäviä hankintoja ei tuntunut syntyvän. Täysin uuden järjestelmän hankkiminen viranomaiselle, jolla on jo varastoisaa huomattava määrä muun kaliberin patruunoita saattaa kynnys olla melko korkea jo pelkästään taloudellisista syistä. Vuonna 1995 FN Herstal teki päätöksen joka toi uutta vauhtia markkinoille, ja tulee saattamaan tämän uuden kaliberin yhä yleisemmäksi.

Saman kaliberin pistooli

Tämä merkittävä päätös toi markkinoille 5,7 x 28mm FN Fiveseven palveluspistoolin. Aseteknisesti se noudattaa nykytrendiä paitsi tietenkin käyttämänsä patruunan ja muutaman muun erikoisuuden osalta. Rakennemateriaaleina tällä 200 mm pitkällä pistoolilla ovat lujitemuovit ja teräslevypuristeet, eli hyvin "glock-mainen" konstruktio. Yksi erikoisuus on se että alarungon lisäksi myös pistoolin teräksinen luisti on luji-

temuovilla päällystetty. Luistin etupää liukuu alarungon T-mallisella johteella asean keskiakselin kohdalla. Toinen mielenkiintoinen seikka on asean toiminta joka on hidastettu massasulku. Tästä syystä esimerkiksi asean palautinjousi on voitu sijoittaa piipun ympärille ja erillistä ohjainkaraa ei ole tarvittu. Iskurin toiminta on liipaisupuristuksesta virittyvä joten ase on

Tämän pistoolin markkinoille tuleminen madalti monet hankintakynnykset ja FN Herstalin 5.7 mm tuoteperhe nähdään jo aivan uudessa valossa.

Tuotteiden tulevaisuus

Jotta tuotteet kehittyisivät netulisi saada mahdollisimman laajaan käyttöön. Ja mitä ilmeisemmin esitellään kohta

asentaa eri vaimenninrakenteita.

Fiveseven palveluspistoolissakin on alarungon etupäässä integroitu varustekisko.

Ergonomiaseikkoja pohditaan eritoten niiden projektien tiimoilta joissa suunnitteluun ensi vuosituhannen soti-laan yleisasetta. Ase joka tulee olemaan mekaniikan ja elektroniikan synergia, jolla

Tekniset tiedot

Kaliberi	5.7 x 28 mm
Toiminta	Massasulku, rekyllitoiminen
Patruunamäärä	50 patruunaa
Lipastyyppi	Tankolipas, vaakatasossa asean piipun suuntaisesti
Hylsynpoisto	Suoraan alaspäin
Aseen paino ladattuna	3.0 kg
Perusrakenne	Lyhennetty ns. "Bullpup"
Pituus	500 mm
P/K/L	500/210/55 mm
Piippu	263 mm (rihlaosa 230 mm)
Rihlaosa	nousu: kierros per 231mm myötäkelloon
Tulimuodot	Kerta- ja sarjatuli (tulinopeus 15 ls/s)
Vaihdin	Varmistettu - kertatuli - sarjatuli
Tähtäin	Optinen heijastintähtäin, ei suurentava, hämäräristikolla (+varatahtäin)
Valmistaja	FN HERSTAL S.A., Belgia

tavallaan aina varmistettuna kunnes liipasin painetaan pohjaan. Tosin se tekee liipaisusta jäykähkön. Lippaan tilavuus on 20 patruunaa. Pistooli painaa n. 730 grammaa ladattuna.

Fiveseven'in 123 mm pitkä piippu pudottaa SS190 patruunan luodin lähtönopeutta alueelle 650 m/s ja rekyyli muistuttaa lievästi 9x19mm palveluspistoolin rekyyliä, mutta lyhyempänä ja vähemmällä asean liikkeellä. Tässäkin aseessa luodin lentorata on niin laaka koko palveluspistoolin käyttöalueella, että tähtäyspiste voi ampujalalla olla sama etäisyydestä riippumatta.

muidenkin valmistajien asejärjestelmiä tässä uudessa kaliberissa. Osa aseista tulee todennäköisesti olemaan jo olemassa olevia rakenteita joihin tehdään 5.7x28mm kaliberimuunnos mutta toivottavasti mahdollisimman moni panostaa myös uudensuuntaisiin käytettävyyseikkoihin.

FN Herstal tarjoaa P90 konepistooliaan jo muutamana variaationa, lähinnä varustetason osalta. Aseen saa sisäänrakennetulla lasermaalinosoittimella sekä kaksi tai yksipuoleisella varustekiskoil-la joihin käyttäjä voi kiinnittää haluamansa optroniset lisälaitteet tai maalinvalaisimet. Lisäksi konepistooliin voi

voidaan ampua luoteja ja sirpaloituvia ammuksia, joka mittaa etäisyyden maaliin ja jolla voidaan toimia pimeässä.

Salaperäisesti voimme lopuksi todeta että täällä Suomessakin on vakava yritys integroida ergonomia käsiaseeseen varsin mullistavalla tavalla, lähtökohtana asean käytettävyys, rekyyllin- ja melunhallinta. Toivottavasti voimme pian palata tähän aiheeseen.

Teksti ja kuvat
luutnantti Robie Kulokivi

VARUSISIT

Joka vuosi palvelukseen tulevista 30000:sta varusmiehestä osa tulee armeija-aikanaan isäksi, arvelen luvun olevan vuositason. sadan miehen luokkaa. Armeija-aikana isäksi tuleminen on kova juttu varmasti sekä isän itsensä että palvelustovereiden mielestä. Omana armeija-aikanani eräs mies (en minä) tuli varmuudella isäksi, muitakin isikandidaatteja arvailtiin olevan. Seksi ei ole 1990-luvun keksintö! Edellä mainitun miehen isäksi tulo nähtiin hyväksi kuuluttaa AuK:n viikkopuhuttelussa ylinopeussakkojen saannin ja muiden rötöstelyiden yhteydessä: Asiasta tiedottaessaan koulumme rehtori vitsaili, pitäisikö isyysloman myöntämisen yhteydessä vaatia tehtäväksi myös vahinkoilmoitus (heko heko honk honk, nauru loppuu nyt). Itseäni iloisesta perhetapahtumasta palvelustoverin kohdalla kuuleminen jotenkin epämääräisesti pelotti. Tuntui siltä, että miehen elämään tuli ylimääräisiä hankaluuksia. RUK:uun tämä tuore isä kuitenkin meni. Upseeriainesta, upseeriainesta.

Kuraattorin luona tulee lähes kuukausittain käymään miehiä, joilla asia näiltä osin tulee palvelusaikana ajankohataistumaan. Miesten reagointi vaihtelee täydestä tyrmistyksestä sydäntä rinnasta repivään iloon. Jos lapsi on ollut suunnitteilla jo pitempään, armeijan käynti ei nuoremparin menoa haittaa, mutta osan miehistä kohdalla on kyse vakavan luokan työtapatu-

masta. Käytännön edellytyksiä edes omasta itsestä huolehtimiseen ei vielä ole, ei henkisesti eikä taloudellisesti. Eräitä on pelottanut jopa se, miten omat vanhemmat, erityisesti äiti, tulevat pojan sukupuolielämän aloittamiseen suhtautumaan.

Varusmiehen sosiaalis-taloudelliset etuudet isäksi tulemiseen liittyen eivät ole erityisen suuret. Henkilökohtaisten lomavuorokausien lisäksi varusmies voi saada itse siittäämänsä lapsen syntymään liittyen isyysvapaata kuusi päivää. Tältä ajalta voi saada 60 mk/ vrk Kansaneläkelaitoksen maksamaa isyysrahaa. Muita, virallisia etuuksia miehelle itselleen ei ole. Perusyksiköissä tiedän kuitenkin harrastettavan varusmiesystävällisiä palvelusaikajärjestelyjä isäksi tulevien miesten suhteen esim. synnytysvalmennukseen liittyen, palvelusvapaata on mahdollista saada.

Synnyttäneen äidin asema muuttuu sotilasavustuksen saamisen suhteen. Jos avo- tai aviopuoliso ei kykene elättämään itseään ja lastaan, saavat myös he sotilasavustuksen elämisen kustannuksiinsa. Isyysvapaan aikaisen isyysrahan lisäksi varusmies itse ei kuitenkaan saa mitään ylimääräistä. Mielestäni Sotilasavustuslaissa olisi näiltä osin selvästi parantamisen varaa. Jos lapsen syntymä ajoittuu palveluksen alkuvaiheeseen, ei ole äitiä ja pientä lasta kohtaan missään nimessä oikein, että lomien aikana varusmies on käytännössä äidin tulojen varassa.

Vaikka sotilasavustuksena voidaan korvata synnytyksestä ja lapsen tarvikkeiden hankinnasta aiheutuvia kustannuksia, on monen nuoren perheen kohdalla suurta hätää myös jokapäiväisen elannon saamisesta. On ikävää, perhepoliittisista julistuksista ja kannanotoista huolimatta, että myös näiden lomien aikana varusmiehen oletetaan elättävän itsensä varusmiespäivärahoilla. Kuntien mahdollisesti myöntämän harkinnanvaraisen toimeentulotuen saaminen edes tällaisiin tilanteisiin on myös hyvin vaikeata.

Monet palvelusaikana isäksi tulleet, tai piakkoin synnyttävät varusmiesisät, alkavat hätäillä palveluksen jatkamisen edellytysten suhteen. Armeijassa olo tuntuu vaikealta raskaana olevaa tai juuri synnyttäneitä puolisoa ajatellen, palveluksen keskeyttämisellä asiaan kuulemma tulisi "jokin ratkaisu". Tilannetta varusmiehen kanssa selvitellessämme olen itse joutunut sekä kognitiivisesti että emotionaalisesti ambivalenttiin tilaan. Palveluksen jatkamisella ja toisaalta myös keskeyttämisellä kun molemmilla on ne omat hyvät ja huonot puolensa, siksi yleis-pätevien ja hyvien neuvojen antaminen tässä tilanteessa on niin vaikeata. Jos lapsen kanssa äidillä (ja todennäköisesti myös isoäidillä) ei ole mitään hankaluuksia, ei siinä vaiheessa isää kotona välttämättä tarvita: Olen koettanut painottaa sitä, että isän tarve on vähintään yhtä suuri muuttaman kuukauden kuluttua,

kun palvelus on saatu jo suoritettua, pakottavaa tarvetta äidin tukena olemiselle ei välttämättä ole juuri nyt. Tilanne on luonnollisesti eri, jos ulkopuolisen avun mahdollisuutta ei ole ja äiti on kirjaimellisesti sekoamispiisteessä koliikkivauvan aiheuttaman unenpuutteen ja ahdistuksen vuoksi. Siinä tilanteessa perheessä varmasti tarvittaisiin joka päivä myös toista aikuista ihmistä lasta hoitamaan.

Hieman varttuneempien lasten varusmiesisät valittelevat taas sitä, kuinka runsaista lomista huolimatta perheen lapset ehtivät palvelusviikon aikana jo pikkuisen vieraantua isästä, ensimmäinen lomapäivä menee kuulemma pahimmillaan puolin ja toisin sen opetteluun, kuka on tämä uusi perheenjäsen.

Ei hyvä koskaan missään. Kuraattorin doktriini varusmiespalvelusaikana vapaaehtoisesti isäksituloa harkitseville miehille on kuitenkin tämä: Harkitkaahan pojat kaksi kertaa.

Isänpäivänä

Antti Kesseli Sosiaalikuraattori
Puh. 013/181 3254

■ Antti Kesseli

Valkolakista verikauhaan

**Aluksi kasarmi oli autio ja tyhjä
päivystäjän henki liikkui käytävien yllä
sitten päällikkö sanoi tulkoon alokkaat
ja alokkaat tulivat
meni päivä meni ilta
ja koitti ensimmäinen HERÄTYS**

(mukaillen vanhasta varusmiehen kirjasta)

15.7.-97 koitti odotettu ja ehkä pelättykin päivä tuleville varusmiehille. Palvelukseenastumismääräykset oli kirjattu tälle päivälle. Siviilielämä kaikkine ihanoiksi- neen aiteineen ja tyttöystävineen jää taakse. Suomi-neito raastaa lapset rinoiltaan suorittamaan SA inttiä (SA int = suunnattomasti aamuja itäisen naapurin tähden). Perhoset kiertelivät ja tekivät ikäänkuin ennakoiden hallitsemattomia syöksyjä vatsan pohjalla Mortin matkassa linjalla kohti varuskuntaa.

Päivän matkan jälkeen saavuttiin kasarmille, jossa oli vastassa pari vielä arvoltaan tunnistamatonta pelottavan näköistä ruunun raakkia. Vanhemmat jääkärit opastivat tutisevat alokkaat kassulle. Rohkeimmat tiedustelivat ja mitä tulevan pitää. Mortti tyytyi olemaan hiljaa ja tekemään mahdollisimman vähän hallitsemattomia liikkeitä.

Kassulta lähdettiin sitten syömään. Ruoka oli hyvää, mutta jarruun Mortti suhtautui epäilleen. Maistoi toki, muttei paljon. Ruokailusta lähdetessä onneton Mortti poltti kävellessään tupakkaa. Tupakkapaikan ohittaessaan Mortti sai osakseen naurunremakan ja monia pistäviä käskyjä olla polttamatta muualla kuin tupakkapaikalla. Mortti tumppasi tupakkansa nopeasti ja poistui punahekkuisena paikalta - ensimmäinen oppitunti.

Mortit komennettiin kasarmilla muotoon ja suunnattiin varusvarastolle. Varusvaraston sedät jakoivat morteille käsittelemättömän määrän vaatteita jalkarästeistä Manne-saappaisiin. Kasarmilla oli sitten hymy herkässä etsittäessä tuosta valtaisasta vaatesäkistä huomenna tarvittavia varusteita. Uni ei tahtonut tulla ensimmäisenä iltana silmään ja Mortti pyysi Jumalalta siunausta, ettei tippuisi ensimmäisenä ylennyksenä saamastaan yläpetistä. Parin tunnin päästä kassun täytti raskas kuorsaus.

Mortti tj 217

Terveitä aamuja varusmiehille

Keskiviikko 22. 10. 1997 oli varmaan monille Pohjois-Karjalan Prikaatin varusmiehelle yksi mieleenpainuvimmista päivistä armeijan palveluksessa. Tavanomaisen taistelukoulutuksen sijaan oli tarjolla terveyskasvatusta, muttei suinkaan perinteisellä kalvosulkeisjärjestysharjoitusmenetelmällä. Sen sijaan päivän Terveitä aamuja -koulutuksen tavoitteena oli, että varusmiehillä heräisi mielenkiinto omaan terveyteen ja hyvinvointiin. Myöskin varuskunnan sotilas- ja siviilihenkilöstöllä oli mahdollisuus osallistua päivän tapahtumiin. Koulutus kesti puoli päivää ja koostui neljästä rastista. Jaossa oli tietoa niin ruokavaliosta, päihhteistä, seksuaalisuudesta kuin lihashuollostakin.

Ravintoa vai päihhteitä

Ruokarastilla "Kunnon ruokaa" oli puolustusvoimien ruokailusuosituksen lisäksi havainnollisesti esitelty erilaisten aterioiden sisältämiä energia-annoksia. Monia varmaan yllätti se, että muutama olutpullon juominen vastaa energiasisällöltään samaa kuin se, että söisi kourallisen sokeripaloja. Rastia kiiteltiin erityisesti sen havainnollisuudesta. Todettiin, että esitys herätti ajattelemaan sitä, mitä suuhunsa laittaa.

Päihderastilla "Tupakatta paras & Ennenkuin korkkaat" saivat halukkaat mittauttaa keuhkojensa häkäpitoisuuden ja maksimivirtauksen. Häkätesti paljasti lahjomattomasti tupakoitsijat; niin aktiiviset kuin passiivisetkin. Samalla rastilla oli tarjolla valistukseksi harvinaisen tyylikäs videoesitys yhdestä ihmiskunnan suurimmista vaikuttajista: alkoholista.

Huumeiden käytöstä oli tarjolla todella mieleenpainuva esimerkki alas vajonneen narkomaanin asunnosta. Yksi

pieni huone 1. jääkärikomppanian tiloissa oli sisustettu tai pikemminkin sotkettu sellaiseksi, millainen asunnosta tulee, kun asukas ei enää välitä muusta kuin päivän huumeannoksesta. Mukana oli myös näytillä aitoja huumeiden käytössä tarvittavia välineitä sekä valokuvia huumeiden vaikutuksesta terveyteen. Lisäksi varusmiehiä muistutettiin siitä, ettei huumeiden käyttö ole vain jokaisen oma asia, vaan kysymyksessä on jokaisen palvelusturvallisuuteen vaikuttava asia. Näytillä oli myös "Masi", johon oli merkitty, mihin elimistön osaan mikäkin huume vaikuttaa. Lisäksi oli toinen "Masi", jonka avulla oli esitetty, miten mailussa ja kehonrakennuksessa hyvinkin yleiseksi tulleet doping-aineet vaikuttavat.

Palautteessaan varusmiehet kehuivat tällä rastilla erityisesti testejä. Lisäksi palautteesta paljastui, että huumeisuus toi uutta tietoa. Joisakin kommentteissa kaivattiin kuitenkin vieläkin enem-

män tietoa huumeista.

Suhteet ja fyysiikka kuntoon

Kolmas rasti "Lemmen pauloissa" antoi varusmiehille tietoa ja ajattelemisen aihetta seksuaalisuudesta ja ihmisuhteista. Tarjolla ei ollut perinteiseen negatiiviseen tyyliin tietoa pelkistä sukupuolitaudeista, vaan asiaa oli käsitelty laajemmin. Yhtenä peruslähdekohtana oli se, että seksuaalisuus on iloinen asia. Toinen laajemmin käsitelty asia oli parisuhteen hoitaminen armeijan aikana. Tarjolla oli myös erilaista materiaalia seksikkäistä vaatteista Kama Sutraan. Rastin pitäjiä keuhuttiin yleisesti avoimiksi ja koko rastia mielenkiintoiseksi.

Viimeisellä rastilla "Kunnossa kaiken aikaa" vuoden 1996 maitotyttö Tuula Penttilä opasti varusmiehiä lihashuollossa. Tarjolla oli silmäruoan lisäksi perustietoa siitä, miksi ja miten kannattaa huoltaa itseään esimerkiksi

marssille lähdeittäessä, sen aikana ja jälkeen. Lisäksi oli pari pientä harjoitusta, joilla jokainen varusmies sai tuntea käytännön verryttelyssä ja venyttelyssä. Rasti osoittautui varusmiehistä kaikkein mielenkiintoisimmaksi ja osasyynä oli epäilemättä onnistunut rastinvetäjän valinta.

Illalla oli sitten mahdollisuus kerrata päivällä opittuja asioita sotilaskodissa. Paikalla oliikin kiitettävästi varusmiehiä. Tosin mukaan olisi kaivattu myös heidän tyttöystävänsä ja kavereita, jolloin etenkin "Lemmen pauloissa" olisi saanut lisää merkitystä.

Uudessa koulutuksessa vara parempi?

Kaikenkaikkiaan tapahtuma tuntui varusmiehen silmin pirstävältä poikkeukselta. Sen sijaan, että koulutuksessa olleet asiat olisi esitetty oppitunnilla varusmiesten taistellessa unta vastaan, tapahtuma oli järjestetty interaktiiviseen henkeen. Asiat oli tuotu

■ Aliupseerikoulun oppilaat Janne Haatainen (vas.), Jussi Sinkkonen ja Simo Toropainen tutustumassa Lemmen pauloissa -rastin tarjontaan.

VARUSMIEHEN PALSTA

konkreettisesti aivan varusmiesten käsien ulottuville.

Jokainen varusmies on jo ennen palvelustaan ehtinyt saada koulutusta kaikista Terveitä aamuja - tapahtuman aiheista. Siten onkin parempi, että tällaiset jo tutut asiat käsitellään uudella tavalla. Näin saadaan asioihin uusia näkökantoja ja lisäksi tarpeeksi iskevillä esityksillä saadaan varusmiehet itse ajattelemaan omaa terveyttään ja siihen vaikuttavia asioita.

Tilaisuus osoitti, että hyvin suuri merkitys onnistumisesta on innostuneilla rastien vetäjillä. Etenkin "Lemmen pauloissa" ja "Kunnossa kaiken aikaa" saivat suurta suosiota varusmiesten antamassa palautteessa ja yhtenä tärkeimmistä syistä oli palautteissa mainittu vetäjät. Toinen asia, mistä voi erityisesti kiitellä rastinvetäjiä on se, että asian eteen oli nähty vaihua. Rastien lavastaminen ei ollut pelkästään sinne tänne laitettuja julisteita, vaan esimerkiksi huumeiden käytöstä kertova rasti oli lavastettu siten, että jo pelkästään paikalla käyminen herätti ajatuksia.

Kuten aina, parannettavaa myös löytyy. Varusmies-

ten kommentoissa tuli erityisesti esille armeijassa hyvinkin tuttu asia - liika kiire. Välillä oli rasteilla niin paljon asiaa ja erilaista katseltavaa, että tarkempi tutustuminen ja keskustelu asioista sai jäädä pois kun oli siirryttävä eteenpäin.

Myös ulkopuoliset tahot olivat päivästä kiinnostuneita. Useat tiedotusvälineet raportoivat tilaisuudesta antaen julkisuuteen erittäin hyvää kuvaa Pohjois-Karjalan Prikaatista.

Tällaiset koulutustilaisuudet, kuten Terveitä aamuja ja 28.10. varuskunnassa järjestetty Liikenteen teemapäivä ovat oivia tilaisuuksia tuoda vaihtelua varusmiehen arkeen koulutuksen sisällön kuitenkään kärsimättä. Pikemminkin tuntuisi siltä, että tällaiset puolen päivän tehopaketit kiinnostavassa muodossa järjestettyinä olisivat tehokkaampia erilaisissa kansalaiskasvatukseen kuuluvissa aiheissa kuin perinteisempi koulutus.

Varusmiestoimikunnan puheenjohtaja
jääkäri Vahimaa PK

Kuva
sotilas mestari Juhani Ikonen

Kiitos Pohjois-Karjalan Prikaatista Terveitä aamuja - koulutusta olivat järjestämässä koulutustoimisto, varuskuntasairaala, muonituskeskus, sotilaskoti ja varusmiestoimikunta. Yhteistyökumppaneina Prikaatilla olivat Terveitä aamuja - tapahtumaa järjestämässä:

Irti huumeista ry (Joensuun osasto)
Joensuun ammattikorkeakoulu
Jyväskylän ammattikorkeakoulu,
sosiaali ja terveystieteiden yksikkö
Jyväskylän yliopisto, terveystieteiden laitos
Kaukuvammaliitto
Maito ja Terveys ry
Pohjois-Karjala Projekti
Terveys ry
Tohmajärven huumeiprojekti
Heille paljon kiitoksia.

ABLOY® - Merkki
turvallisuudesta

 ABLOY®

Tee elämäsi sijoitus ajoissa

Eläke-Optimi on yksilöllinen ja tuottava eläkevakuutus, jolla varmistat tulevaisuuden elintason tai mahdollisuuden jäädä aiemmin eläkkeelle.

Joustava

- päätät itse kuukausierän ja eläkkeesi suuruuden

Verovähennyskelpoinen

- jopa 50 000 markkaan asti vuodessa

Tuottava

- vakuutussäästöille maksetaan 4,5 % kiinteää perustekorko ja lisäksi vuosittain vahvistettava asiakashyötys

Tule Sampo ja pyydä oma Eläke-Optimilaskelma sitoumuksetta.

 Turvallisesti
SAMPO

OPEL

Timosen Auto Oy

JOENSUU
LAPPEENRANTA

 TOYOTA

Autoniekka_{oy}

AVAINKUJA 4
JOENSUU

**SAVO-KARJALAN
LINJA OY**

*Halki
korpien,
pyrissä ja
pakkasessa,
-sinivalkeisin
värein.*

Soita
Kari-Pekka Hietala
Jari Hietala
Juha Tukiainen
Puh: 122 324

Sotilaskieltä

Tämä on kirjoitus sotilaskielestä. Jokainen armeijan käynyt Suomen mies tietää mitä sotilaskielellä tarkoitetaan. Kuten esim. hienostuneempi äidinkieli on sotilaskielikin muutosten alainen. Niinpä tällainen katumuskyymeniään jo elävä vanha krenatööri ei kakistellen ymmärrä nykyisten saapumiserien käyttämää terminologiaa. Toisaalta taas nämä nuoret miehet tuskin lienevät ikinä kuulleetkaan kymmenien vuosien takaista kieltä.

Sota-ajan jermuille jaettiin jokaiselle Molotovin puhelinnumero eli tärkeinu, kaulassa kannettava tuntelevy sitä varten, etteivät KEKissä olisi ruvenneet vahingossa pesemään väärää ruumista, kuten joku hirtehisesti asian ilmaisi. Silloinen vastustaja oli milloin aleksi, slobo, tiltun mies, tavaritsi, milloin polsu, ruksi, itäkylän mies tai vinkkelitosu. Hyvällä lapsella on monta nimeä.

Saksalainen eli sakemanni muuttui helposti määrätyistä syistä kuksmanniksi. Niin ikään heikäläistä kutsuttiin myös siskonmieheksi, niksmanniksi, töttermanniksi ja jopa äidin sussuksi. Veikko Huoviselta on sanonta: "Hemppasoo kun germaanin perse Anslussin aekaan".

Entäpä sitten ruokapuoli. Siinä saivat mahahapot kyytiä kun juotiin puolukanlehtiteetä sakariinilla maikutettuna. Hernekeitto oli haulipanos, lataa ja varmista, tuli ja liike. Milloin sattui olemaan jälkiruokaa se oli räkähyytelöä, sammakonkuttua tai metelivelliä. Kaalikeitto oli tietysti jalkarättisoppaa, terveisiä Heinävedeltä tai vihreä helvetti. Kalakeitto oli puolestaan piikkilankasoppaa.

Lihakeitosta oli olemassa nimityksiä sellaisia kuin Tattarisuon arvoitus (ennen sotia oli suolta löydetty ruumiita), lotina ja sysäyksenvahvistus. Käymälä saattoi olla nimel-

tään käytettyjen e-tarvikkeiden evakointipaikka.

Korpraali oli tietysti korppi, alikersantti alikeisari, kersantti kersu, ylikersantti vääpelistä vähennetty, vääpeli felttari, isokorppi, sotilasvirkamies juustomestari, alisotamies.

Vänrikki oli vänskä, luutnantti luti tai luuta-antti, kapteeni kapitaa-no, kapu, majuri taas vanha vänrikki. Sen isompia herroja ei mosuri juuri tavannutkaan.

Sotilaan tuli tilanteissa käyttää tiukasti ohjesäännön mukaista kieltä. Harvoinpa olen niin säikähtänyt kuin käydessäni alokkaana varusvarestolla ja sinne tuli samaan aikaan toinen alokas. Se sanoi kersantille:

- Pitäs suaha pyssynrasvaa.

Meiltä molemmilta jäi asiat toimittamatta. Mentiin kyykkyhyppyä 1500 kilometriä tuohon suuntaan.

Romuluu

Olemme tukeneet
Pohjois-Karjalan Prikaatin Killan toimintaa

Varkauden
kaupunki

Liperi

Joensuun
kaupunki

Siilinjärven
kunta

AUK - Kurssi 17

Tavoitteena taistelija

Aliupseerikoulun henkilökunta

Koulun johtaja
Majuri Ahti Korhonen

Vääpeli
Yliluutnantti Risto Kontkanen

Varajohtaja
Yliluutnantti Lassi Kellberg

Kiväärilinja

Yliluutnantti
Lassi Kellberg

Krh-linja

Yliluutnantti
Ville Haapala

Pst-linja

Luutnantti
Jari Lappalainen

Sissilinja

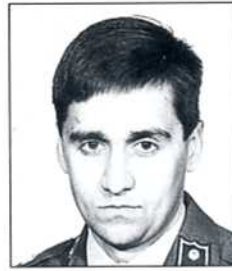
Luutnantti
Hannu Torvinen

Luutnantti
Ero Lempinen

Luutnantti
Hannu Sihvonen

Luutnantti
Pertti Kettunen

Ylikersantti
Janne Varonen

Ylikersantti
Pasi Keinänen

■ PUHEENVUOROT

KOULUN JOHTAJAN TERVEHDYS

**Aliupseerikoulun johtaja
Majuri Ahti Korhonen**

Kurssin 17 oppilaat, valmistuvat ryhmänjohtajat!

Aliupseerikoulun kesto aika, vajaa 12 viikkoa, ei tietenkään mahdollista kouluttaa valmista ryhmänjohtajaa. Kyseisenä aikana te olette oppineet ainoastaan perusteet kouluttaa ryhmäänne ja johtaa sitä eri tilanteissa. Tulevissa yksiköissänne te tulette varsinaisesti harjoittelemaan opittuja asioita ja jopa harjaantumaan niihin.

Muistakaa, että johtajaksi oppimiseen lähtökohtiin kuuluu oppia sietämään johtamissuorituksiinne kohdistuvaa arvostelua sekä alaisena että esimiehenä. Näin kehitytte johtajana ja kouluttajana sekä opitte tuntemaan paremmin itseänne. Muistakaa kuitenkin säilyttää oman persoonallisuutenne hyvät puolet.

Muistakaa erityisesti vastuunne ryhmänjohtajana, joka huolehtii kaikissa olosuhteissa ensiksi jokaisesta alaisestaan ja vasta sen jälkeen itsestään.

Onnittelten Teitä kurssin hyvästä suorittamisesta ja toivotan Teille menestystä tehtävissänne.

Kiitän kouluttajia ja apukouluttajia kurssin 17 hyväksi tehdystä erinomaisesta työstä.

Lopuksi erityiset kiitokset hyvästä yhteistyöstä muutamille Aliupseerikoulun sidosryhmille ja -henkilöille: Sotilaskodille, huollon toimipisteille, Pyhäselän kunnalle, sotilasmestari evp Vilho Kankaiselle ja kenttärovasti Heikki Holkerille.

OPPILASKUNNAN KURAATTORIN TERVEHDYS

**Toivotan teille antoisaa johtajakautta.
Oppilaskunnan kuraattori Yliluutnantti L Kellberg**

Kurssin 17 oppilaat!

Aliupseerikoulun oppilaskunnan tarkoituksena on lujittaa jäsentensä maanpuolustustahtoa, kohottaa yhteenkuuluvaisuuden tunnetta ja edistää jäsentensä vapaita harrastuksia. Tätä tarkoitusta varten perustettiin oppilaskunta jo heti kurssin alkupäivinä. Kurssin alussa oppilaskunnan toimintaa suunniteltaessa hallituksella oli varsin runsaasti ajatuksia erilaisista tapahtumista mitä kurssin aikana voitaisiin järjestää. Kurssin ohjelma oli kuitenkin tiivis ja aikaa vähän, joten sopivaa aikaa erilaisille tapahtumille oli vaikea löytää. Tämän takia monia alustavasti suunniteltuja tapahtumia jäi toteuttamatta.

Kurssijuhla päätettiin koulun johtajan "esityksestä" pitää paikallisen ravintolan sijasta "luonnonmuonakurssina" oppilaille jo tutuksi käyneellä Jaamankankaalla. Illan menu muodostui mm. loimulohesta ym. "luonnonantimista". Kurssijuhla pimeässä talvisessa metsässä nuotiotulien lämmössä oli varmasti mieleenpainuvampi tapahtuma kuin tunkkaisessa ravintolassa kaljamukin ääressä vietetty ilta.

Kurssin 17 oppilaat. Aliupseerikoulussa vallitsi hyvä ja rehti henki koko kurssin ajan niin oppilaiden kuin apukouluttajien ja kouluttajienkin välillä. Muista, että toimiessasi nyt ryhmänjohtajana sinä omalla toiminnallasi luot hengen ryhmääsi. Joukko, jossa vallitsee hyvä henki selviytyy helposti tiukoistakin tilanteista, jos ei muuten niin huumorilla.

OPPILASKUNNAN PUHEENJOHTAJAN TERVEHDYS

Oppilaskunnan puheenjohtaja oppilas Marko Paunonen

On tullut taas aika, jolloin aliupseerikoulun 17. kurssi lähestyy loppuaan. Paljon on ehtinyt tapahtua kurssimme aikana ja olemme saaneet perustaa niin tulevaa aliupseerikauttamme, kuin myös siviililämäämme varten. Tästä kaikesta saammekin kiittää koulumme johtajaa, kouluttajiamme unohtamatta apukouluttajia, jotka jaksoivat uurastaa innokkaasti joskus toivottamalle tuntuvienkin asioidemme eteen. Lisäksi tahtoisin kiittää koko aliupseerikou-

lun puolesta meistä huolta pitäviä sotilaskodin sisaria ja oppilaskuntamme kaikkia tukijoita. Toivon että seuraavakin kurssi saa nauttia samasta koko koulun yhteishengestä, joka on voinut meidän keskellämmme. Aika kuitenkin kuluu ja kohta olemme jo omissa yksiköissämme täyttämässä parhaamme mukaan edeltäjiemme saappaita... toivottavasti menestyksellä. Hyvää talvenjatkoa vaan kaikille ja erityisesti koulumme oppilaille.

PKarPr:n partiomestaruuskilpailut

Prikaatin partiosuunnistuskilpailut järjestettiin syyskuun 25-26. päivä varusmiehille niin tutulla Jaamankankaan alueella. Muut yksiköt ilmoittivat kisaan vain muutamia joukkueita, mutta Aliupseerikoulusta lähdettiin kovuuden maksimoimiseksi koko koulun voimin ajamaan takaa palokintokannuja (tosin kaikkien mielestä taisivat sittenkin olla ne muutamit voitosta luvatut köllit (kuntoisuuslommat, toim. huom.). Itse pääsin/jouduin osallistumaan, aikaisemmin suunnistusta harrastaneena, kisan A-sarjaan. Joukkueeseen kuuluivat luutnantti Kettunen, alikersantti Holopainen, oppilas Juntunen ja allekirjoittanut. Jo ennen lähtöä tiesin, että edessä tulisi olemaan kunnolleni miltei ylitsepääsemätön rääkki. Kisa koostui kolmesta osiosta: yöosuudesta, päiväosuudesta ja kiritapaleesta. Yöllä partio jaettiin kahtia ja kartalla olleet rastit haettiin puoliksi. Seuraavana aamuna, muutaman tunnin yöunen jälkeen, partion jokainen jäsen juoksi oman ratansa päätyen viimeiselle rastille, jossa partio jälleen kokoontui. Kokoontumisrastin jälkeen edessä oli vielä kiritapale, joka sisälsi hillittömän juoksemisen lisäksi myös ammuntaa sekä käsikranaatin tarkkuusheittoa. Yöosuudelle lähdin alikersantti Holopaisen kanssa. Rastit löysimme ilman sen suurempia pummeja, mutta Holopaisen juoksuvauhdissa pysyminen tuotti itselleni hieman ongelmia. Radan loppuvaiheessa tajuni ei enää oikein pelannut ja päivällinenkin oli käynyt jo muutamaan kertaan suussa kyselemässä ylösnousemusta. Mutta Holopainen jaksoi kannustaa ja piiskata sen verran hyvin, että maaliin saavuimme ihan ajallaan. Myös muut AUK:n joukkueet olivat sijoittuneet hyvin, muutamit jopa ihan kärkisijoillekin. Aamulla kipeitä jäseniä venytel-

lessä tuntui, että tästä päivästä ei selviäisi hengissä, mutta siitä se vain lähti liikkeelle kuorma-auton lavalla lähtöalueelle siirryessä. Partiomme selvisi päiväosuuksista muilta osin hyvin paitsi, että itse pystyin kämmäämään helpohkon rastin ja etsimään sitä noin 20 minuuttia. Rastia hakiessani juoksin itseni loppuun ja kiritapaleen lähestyessä aloin todella hyyytä. Kiritapaleen juostin hitaimman, eli minun, tahtiin. Ampumapaikalla en pystynyt hengästymiseni takia ampumaan kuin yhden pakollisen laukauksen ja senkin ohi. Onneksi partion muut jäsenet saivat paikattua ammunnan. Kiritapaleen viimeinen ylämäki meni osaltani siten, että kaikki varusteeni olivat Juntusen kannossa ja Holopainen joutui työntämään minua pitkin ylämäkeä, sillä jalkani eivät enää suostuneet toimimaan. Maalissa rojahdin maahan ja makasin siellä muutaman minuutin happea haukkaillen.

AUK pärjäsi kisassa lopulta hyvin. 1.partio sijoittui A-sarjassa ensimmäiseksi ja meidän joukkueemme kolmanneksi, pummistani huolimatta. Myös osa B-sarjan partioistamme kolkutteli kärkisijoja todella komeilla tuloksilla. Muutamit parhaiten pärjänneet saivat kärsimyksistään palkaksi kuntoisuuslomaa, mutta kaikki osallistuneet saivat varmasti rasitusvammoja ja osa vapautuspäiviäkin. Aliupseerikoulu kuitenkin osoitti kisassa sen, että sieltä löytyy kovatasoisia taistelijoita, jotka pärjäävät tasaisen varmasti kovemmissakin koitoksissa.

Oppilas Moilanen VA

AuK - Burn out kolmessa kuukaudessa

Kun peruskoulutuskaudella ilmoitin olevani halukas johtajakoulutukseen, en tiennyt tarkkaan mitä se pitäisi sisällään. Vaikka tiesin saavani tiedustelulinjalta monipuolisen koulutuksen, yllätyin paketin suuruudesta, kun ylikersantti Varonen latoi käsiini valtavan kasan kirjallisuutta. Illat ja lomamatkat ovatkin monesti sujuneet opiskelun merkeissä, sillä lukematta ei kurssista selviä - ainakaan kunnialla. Oletin myös että tulevia alikersantteja pidettäisiin kurissa ja herran nuhteessa, mutta todellisuudessa aloksa aikana oltiin sängyn ulkonäöstä ja kravatin tiukkuudesta tarkempia.

Kurssi alkoi teoriavoittoisesti, maastotoiminnan ja käytännön harjoittelun lisääntyessä loppua kohti tasaisesti. Tietoja ja taitoja eri osa-alueissa syvennettiin asteittain koko kurssin ajan, joten viikko-ohjelmat pysyivät loppuun asti monipuolisina ja mielenkiintoisina. Joitakin kertoja saimme kuunnella myös ulkopuolisia luennoitsijoita, aiheena lähinnä johtajuus. Kurssimme varsinaiset kouluttajat ovat ammattitaitoisia ja motivoituneita - kuten pitääkin olla. Erityisesti voisin mainita oman

linjani johtajan, luutnantti Torvisen, jonka persoonallinen tyyli puree oppilaisiin kuin veitsi voihin.

Hyvän yhteishengen ja sopivan rennon otteen ansiosta auk:ssa on ollut mukavaa, vaikka joskus on ollutkin hieman paineita. Fyysinen suorituskyky ei auk:ssa ole joutunut kertaakaan koville ja olisi ehkä hyvä jos ohjelmaan kuuluisi ainakin yksi rankempi harjoitus. Joukkokoulutuskaudella kurssin jälkeen rankkoja keikkoja tietysti riittää ja on selvää ettei 3kk riitä kaikkeen. Muutenkin kurssin päättyessä ovat uudet ryhmänjohtajat vielä puoliksi raakoja, mutta uusien palvelusaikojen myötä kypsymisaika pitenee.

Auk:sta on jäänyt minulle etupäässä positiivisia muistoja, ja olenkin tyytyväinen että pyrin johtajakoulutukseen. Auk on varmasti varusmiespalvelukseni mielenkiintoisin ja hyödyllisin ajanjakso. Muutkin ovat varmasti kanssani samaa mieltä, ja toivon että näin on myös jatkossa.

Oppilas Virtanen AT

AuK hakee kovuutta

"Herätyys!!!". Tuttu ääni kello kuudelta. Alkutilven aamu, pikku pakkasta ja huntupilveä. Entäs sitten? Ohjelmassa Tiedusteluharjoitus, Heinävaara, eli sissit menevät metsään.

...Telttaa, kaminää, ruokaa, rinkkaa, puhelinta, miinaa yms. seurauksena kaaos. "Linja!" Jyrähtävä ääni kaaoksen keskeltä saa tavarat ja miehet nopeasti järjestykseen. Auto pysähtyy, ja aprikoimme olemmeko jo perillä toiminta-alueella. Vastaus tulee muodossa: "Ilmasuojaan!". Sekalainen sissijoukko rynnistää päätä pahkaa kuusikkoon. Lyhytaikainen välipala puuduttavalle moottorimarssille ja taas pieni kohotus valmiuteemme toimia tositilanteessa. Perille päästyämme alkaa varsinainen koemuotoinen harjoitus ja valitut miehet johtavat ryhmiä. Myöhemmin tehtäviä vaihdetaan, sillä johtajuuttahan täällä ollaan oppimassa.

Havaitsemme vihollisen maastokuorma-auton ja kolme miestä. Nyt on ilmoitettava joukkueenjohtajalle. Radioasema pystyy, suojaus, ilmoitukset. Monta asiaa hoituu mallikkaasti, jotain unohtuu, mutta pääasia saadaan kunnialla läpi. Seuraavaksi vuorossa ruokailu; Partioittain suojausryhmytykseen, trangiä esiin ja taistelumuonaa valitsemaan. Samalla tilanne jatkuu ja vihollisesta saadaan uusi havainto. Kaikki valmista, ja liikkeelle. Ennen pitkää saamme tehtäväksi kivuta kukkulan huipulle tähystyspaikalle tieliikennettä laskemaan. Tähystyspaikka, telttakepit, polttopuut, ruokailut, pitkälanka-antenni ja radioasema. Härdellin syntyminen on taas lähellä, mutta järkevällä työnjaolla se saadaan vältettyä. Jotain on jo opittu. Jostain takamaastosta leijuu nenään tervastulien ja pannukahvin tuoksu. Mielelläänhän mekin, mutta kun on muita hommia. Hämärän hiipiessä tukikohtamme ylle, kaminassa humisee jo pe-

täjäpölli lämmittäen hieman koleassa illassa. Tähystyskin aloitetaan ja kohteita alkaa näkyä. Vartioid ja tähystykset pyöriivät koko yön siten, että 10 miestä 14:sta on koko ajan jossain hommassa. No, eihän aina tarvitse nukkua ja onhan ajan riittävä toiminnan harjoitteluun.

Seuraavana päivänä on vihollisrintamalla hiljaista, kunnes pienen tulenjohtoharjoittelun jälkeen saadaan tieto, että vihollisen partio lähestyy ja kuuluu komento "Irtautukaa!". Silloin mennään, eikä meinata. Teltat, kaminat ym. roippeat selkään ja juoksuksi. Kokoontumispaikalla tavataan, lasketaan tavarat, lastataan ne ja alkaa paluu kasarmille. Harjoitus on ohi. Väsyttää, mutta homma meni taas hyvin, vaikkakin taas mietittää miten monimutkaiseksi voi helpon asian tehdä. Eri vivahteet kuitenkin hakevat harjoituksiin toden tuntua ja miehiin kovuutta, ja tositilanteessa homma voisi olla vielä paljon hankalampaa.

Yhteenvetona Aliupseerikoulu on varmasti koko SA-intin nopeimmin ohi hujauttavia ajanjaksoja ja ainakin allekirjoittaneelle kyseisestä koulusta vain positiivista muisteltavaa. Linjan porukka tuli hyvin toimeen keskenään ja yhteistyö jatkuu aikanaan yksikössä. Myös tehtävät saatiin hoidettua ainakin itseä tyydyttävällä tavalla. Täytyy olla tyytyväinen että päätti tulla auk:uun. Niin.. se jyrähtävä ääni, tulientekijä ja kahvinkeitelijä. Mies on luutnantti Torvinen ja 20 vuoden sissikokemuksellaan erittäin pätevä kouluttamaan hyvinkin erilaisista lähtökohdista tulevaa porukkaa sissiryhmänjohtajiksi. Kaikista "Ilmasuojaan!", "Ryhmyty!" ym. komentoista huolimatta voi hyvällä omallatunnolla todeta, ettemme olisi voineet parempaa kouluttajaa linjallemme saada.

Oppilas Toropainen SJT / Sissilinja

■ Oppilaat Hasunen ja Haatainen suorittamassa tiedustelutehtävää. "Hei mikä toi katkoviiva on? "Eikös se ole joki?"

Tue sinä, minä syöksyn!

Kiväärilinja, tuttavien kesken pelkkä kiffelinja, pitää yllä perinteisten jääkäritaitojen kunniaa. Kiväärimiehet eivät käytä hienoja tai monimutkaisia teknisiä apuvälineitä, vaan luottavat tiukassakin paikassa pelkäänsään rynnäkkökivääriin, fyysiseen kuntoon, rohkeuteen ja vahaan ryhmähenkeen. Koulutuksen perustana kiväärilinjalla on yksittäisen taistelijan taitojen osaaminen sekä niiden käyttö ryhmänjohtajana tai ryhmänjäsenenä. Mitä tämä sitten käytännössä tarkoittaa? – Tetsausta tetsauksen perään.

Harjoitteleme tiiviisti tuliasemien paikkojen valintaa sekä puolustuksessa että hyökkäyksessä, jääkäreiden käsittämistä ja ryhmän ohjausta niin hyökkäyksessä, kuin puolustuksessa. Myös erilaisten käsiaseiden tunteminen ja käytön osaaminen kuuluvat kiväärilinjalaisen pakolliseen oppimäärään. Aseet aina ilmatorjuntakonekivääristä tarkkuuskivääriin ovat meille tuttuja. Erittäin hyvin kiffemiehet tuntevat myös telamiinat, joista rakennetaan varmiinotteita ryhmän pesäkkeen läheisyyteen. Hallitsemme myös sujuvasti muidenkin miinojen käytön sekä erilaisten viestivälineiden toiminnan. Koulutuksessa annetaan myös painoarvoa johtamis- ja koulutustaidolle. Harjoitteleme rastien suunnittelua, valmistelua ja pitämistä. Maastoharjoituksissa (joita

kyllä riittää!) toimivat oppilaat kukin vuorollaan ryhmänjohtajana, jolloin he saavat käytännön kokemusta ryhmän jäsenistä huolehtimisesta sekä heidän johtamisesta.

Kiväärilinjan tyyppinen palveluspäivä alkaa yleensä vauhdikkaasti sinne sun tänne poistumisella, jonka jälkeen vasta päästään itse asiaan. Päivät ovat tavallisesti joko rastikoulu-

tusta tai maastopäiviä. Rastikouluspäivinä, jotka ovat lähes poikkeuksetta fyysisesti helpompia kuin maastopäivät, harjoitteleme aseiden käsittelyä, suunnustaitoja, miinojen asennusta tai jopa asutuskeskustaiselua. Kun kiväärilinja sitten lähtee harjoitukseen maastoon, eli yleensä Jaamankankaalle, niin silloin hiki virtaa (etenkin sillä, jolle on napsahtanut ryhmän konekivääri-nakki). Harjoituspaikalle marssitaan jalan ja kouluttajat pitävät kyllä huolen siitä,

■ Oppilas Nykänen hajoaa.

että joukko ei kävele liian pitkään avojoonossa, vaan ryhmävi ja ryhmäavorivi merkit vilahtavat tasaisin väliajoin ja aina kun ko. merkit näkyvät tietää se viimeisille ryhmille hillitöntä juoksua. Maastoharjoitusten aikana kiväärimiesten yleisin asento on maassa mahallaan olo. Kyllä siinä alkaa tulla metsä pikkuhiljaa tutuksi, jopa mustikanvarvun tarkkuudella, kun makaa märällä kankaalla ja odottaa oletetun vihollisen hyökkäystä tai valmistautuu seuraavaan syöksyyn.

Kiväärilinjan toiminta saattaa ulkopuolisesta tuntua hieinan yksitoikkoiselta, mutta kun itse on linjalla mukana niin tietää, että kiväärilinjalaisilla on hyvä yhteishenki ja loistava huumorintaju, joiden avulla jaksetaan painaa. Ei haittaa, vaikka vihollinen avaakin tulen edestä kesken marssin, silloin vaan lyödään naamat turpeeseen ja tetsataan syöksyen tai ryömien sen kimppuun, aivan kuten kunnan kiväärilinjalaisen kuuluukin ylpeästi tehdä. Syöksyen eteenpäin!

Oppilas Moilanen VA

■ Näkeekö tästä nyt varmasti ampua?

Canon Keskus artema

Kranaatinheitinlinja

Aliupseerikoulun kranaatinheitinlinja ei pullistele miesvavuudellaan (11), mutta tässä tapauksessa laatu korvaa määrän. Koulutus on varsin monipuolista ja omaksuttavia asioita on runsaasti. Niin ks-mittaus ja laskijan tasot kuin raaka tetsauskin voivat kuulua heitinmiehen päiväohjelmaan. Nekit, nakit ja kokit ynnä muut muille käsittämättömät asiat tulevat tutuiksi jo kurssin alkuvaiheessa. Suurehko osa opetuksesta tapahtuu maaston sijasta luokassa ja krh-oppaaseen on syytä tutustua mikäli mieltä menestyä lukuisissa kokeissa.

Kaikille krh-linjan oppilaille annetaan sama peruskoulutus heittimenjohtajan tehtäviin, mutta lisäksi jotkut saavat vielä erikoiskoulutusta muihin tehtäviin. Tämän kurssin oppilaista tulee kaksi laskija-aliupseeria, mittaus-au sekä suuntakehä-au. Loppuista oppilaista tulee heittimenjohtajia krh-joukkueeseen.

Kranaatinheitinlinja on perinteisesti ollut Auk:n paras linja, eikä tämäkään kurssi tehnyt poikkeusta sääntöön. Tosin alussa (ja muulloinkin) oli havaittavissa pientä kankeutta, mutta viikkojen kuluessa hommat alkoivat sujua paremmin. Asiaa auttoi varmasti se, että koko linja majoittui yhteen tupaan joten tupahenki oli usein hyvä.

Tavallinen päivä

Päivystäjän herätyksen kaikuessa kaiuttimista alkaa tuvassa 5 tapahtua. Linjan Mr. Särnä, oppilas Haaranen syöksähtää avaamaan oven ja syyttämään valon. Tämän jälkeen hän joka-aamuiseen tapansa ilmoittaa, että huomenna joku muu saa tehdä em. asiat. Hiljalleen myös linjan loppuosa alkaa valua aamutoimiin. Kun aamupalalle siirtymiseen on aikaa viisi mi-

nuuttia on suurin osa jo valmiina lukuunottamatta tietenkin oppilas Hoffrenia, jolla on vielä smurffit päällä ja punkkakin vielä tekemättä. Mutta kuin ihmeen kautta hänkin selviää ajoissa, vaikkakin se vaatii vaatteiden napittamista vasta ulkosalla. Aamupalalle linja siirtyy, kuten tavallista, viimeisenä.

Päivän palvelus käsittää viestikoulutusta sekä kaikkien suosikin, kevyen heittimen ampumakuntoon laittamisen ja tulitoiminnan. Polkupyörävajojen luona jakaudumme kahteen heitinryhmään ja laskijoihin, joiden toimenkuvaan kuuluu ampu-ma-arvojen antaminen heittimille. Tämä tapahtuu laskemalla arvot tasomittarilla tulenjohtoon antamien tietojen perusteella. Harjoituksen loppuksi otamme leikkimielisen kilpailun ryhmien välillä. Kilpailu koostuu pitkälti juoksemisesta heittimien osien kanssa, mikä aiheuttaa jonkin verran avautumista myöhemmin. Varsinkin linjan parhaan taistelijan, Sahlmanin, kuuluisa taistelularvas on jälleen kipeä.

Viestikoulutusta ei ole ollut kovin paljon, mutta käytämme sanomalaitetta kuin vanhat tekijät. Myös muita viestivälineitä kuten tuliasema-,kaiutin- ja kenttäpuhelimia olemme näplänneet muutamia kertoja. Leirillä ollessamme teemme perinteisesti puhelinyhteyden vartiopaikalle, jota käytetään noin 0-1 kertaa. Päivän päätteeksi lähetelemme toisille enemmän tai vähemmän virallisia viestejä sanomalaitteilla. Päivälliselle siirrymme - yllätys yllätys- viimeisenä, mutta emme anna tämän häiritä vaan laulamme matkalla ruokalaan Sillanpään marssilaulua. Tämä aiheuttaa hilpeyttä muissa linjoissa ja ohikulki-joissa.

Ruokailun jälkeen tupa 5 tyhjenee sen asukkaiden kadotessa joko sotilaskotiin tai iltavapaalle. Myöhemmin illalla tuvassa kaikuu Panteran tai Sepulturin rentouttava musiikki. Ta-

valliseen tyyliin tuvassa alkaa hiljaisuus noin varttintuntia muuta koulua aikaisemmin. Hiljaisuus on tosin suhteellinen käsite, kun 3-4 korvalappustereot pauhaavat. Lopulta hiljaisuus kuitenkin laskeutuu ja sitä kestää ruhtinaalliset kaksi tuntia. Tämän jälkeen oppilas Pirinen saapuu iltavapaalta ja onnistuu herättämään kaikki kaappiansa paukuttelemalla. Viimein kaikki ovat unessa ja tuvassa kuuluu vain kuorsaus ja hampaiden narina.

■ Leirillä "siellä jossakin".

Oppilas Hoffren JA

Kiväärilinja

Jalkaväen selkäranka

Kiväärimies on jo talvisodasta tuttu suomalainen perustaistelija, joka poterostaan pysäyttää vihollisen hyökkäyksen. Kiväärilinjan miehet osaavat taistelijan perustaidot unissaankin ja kertasingot saadaan tar-

vittaessa käyttökuntoon silmänräpäyksessä. Lisäksi kurssin aikana tuli tutuksi linnoittaminen, asutuskeskustaistelu sekä muutama muu asia, jotka muille jäivät hieman hämäräksi.

Kuvassa seuraavat henkilöt (alkaen takarivistä vasemmalta oikealle)

Sokkanen OP	HV:llä (harjoitusvapaa, toim. huom.)
Mäkinen PI	Meidän oma jantteri (maalilaite, toim. huom.)
Jaatinen PP	"Ai vaiheessa - minäkö?"
Säisä JP	"Kersantti Säisä. Jokohan ne kohta jakaa niitä kessun natsoja?"
Juvonen JP	"Tuu vaan kokeileen - puoliteholla"
Sutinen JM	"Ässentoo. Lepää"
Honkanen JT	"Nakkeja jaossa... Jaatiselle"
Ahti "Cannon Ball" SH	"Mulla ei mene kun minuutti.."
Ketonen MM	"Mitäs meillä tänään, 13 x VP (vapautus palveluksesta)"
Turunen "Hullu" JP	TST-Turunen
Hoffren PVA	"Tänään hävisi vain smurffipuku"
Venäläinen MK	"Taulussa vain yksi reikä, hampaissa useita"
Tuompo TOO	"Ei jaksa enää juosta"
Penttinen KR (3. rivi)	"En mä tiä, olin HV:lla"
Halimaa PJ	"Tuntuu olevan kissarintamalla vähän vilkasta"
Nevalainen JT	Siperian karhu

Nykänen JM
Siira JP
Heiskanen MMS
Sivula KJ (4. rivi)
Oikarinen MT
Halonen ME
Holmen HTT

Kuvasta poissa:

JuntunenTK
Laatikainen JP
Louhelainen MJ
Turunen JT
Kakkonen "VMTL" JP
Pitkänen KJP
Moilanen VA
Laasonen MJ

"Matti "AA" Nykänen (Aina Avautuu)"
"Mitä? Minäkö tulilinjalla, aina ei voi onnistua"
"Tuntee paremmin soden vessat kuin omat hampaansa"
"Ei se mikkään virhe OO"
Billy Idol natsajahdissa
"Mitä häh? Viäntää kunnon savvoo"
Kuningas hät' housu

"Hei tarjoos biitti, kun just pääs loppumaan"
Ei sairastu millään
"Kyllä ne tietää minne mennä, ne on ammattimiehiä"
Härö, härömpi, häröin
"Shiis pää, mullako, syönkö keksin. Olen Kakkonen, tuvasta 4"
"Mitä vikaa mun passikuvassa"
"HV:t pitäis kieltää lailla"
Voema jyllää

Tiedustelulinja

Aina askeleen edellä

Tiedustelukoulutus on sekä teoreettisesti, että fyysisesti vaativaa ja onkin tuottanut jonkin verran työtä omak-sua kurssiin kuuluvat asiat. Tiedustelukoulutukseenhan kuuluu tavallisen sissikoulutuksen - joka sinänsä on jo varsin monipuolista - lisäksi mm. tiedustelumenetelmät ja

tulenjohtokoulutusta. Kaikki ovat kuitenkin enemmän tai vähemmän hyvällä menestyksellä "takoneet tattiin" kurssin asiat, mutta varsinainen harjaantuminen hyväksi tiedustelijaksi jää auk:n jälkeiseen joukkokoulutuskauteen.

Kuvassa seuraavat henkilöt (alkaen takarivistä vasemmalta oikealle)

Virtanen AT
Toropainen SJT
Haatainen IJ
Lyytinen MPH
Heino PS
Heikkinen AJ
Hasunen JS
Hällström TK
Peltoperä AP
Haatainen JK
Noronen MM
Hyttinen JHP
Tiitinen JPT
Sinkkonen JT

Maailman rumin koomapotilas
Mr George Ots
Ilpon pierut ei oo tältä planeetalta
Suomen paras sorsapilli"
"Voi Venäjä! Onko tässä järkee.. siis eikö tän vois tehdä... en ymmärrä"
"Haamuja! Haamuja, ei oo enää paljoo aamuja."
Parturikampaamo Hasunen oy
"eilen söin ainakin viis grillimakkaraa..
Mies joka kiroili liikaa
"Välillä hiukan mutruttellee..
Noronen ja suomi-kooppee, ei puutu kun ryssee!
"Vedä videot päähän"
"Kuulunkohan minä varmasti tänne?"
Tennistaurimme

Krh-linja

Kun "murkulaa" satoi taivaalta

Kranaatinheitinmiehen vakiokysymys metsässä on "onko? onko? onko? onko?". Lisäksi saattaa kuulua höpinää korosta, sivusta, O-panoksesta yms. normaali-ihmiselle täysin käsittämättömiä asioita. Toisaalta tavalliselle taistelijalle riittää, että krh:n tuli osuu koh-

teeseen, ja kyllä sen tällä koulutuksella ja ammattitaidolla pitäisi osua.

Kuvassa seuraavat henkilöt (alkaen takarivistä vasemmalta oikealle)

Hoffren JA	Hoffa-Bebée, suur-Hoffren
Eskelinen KT	"Herra alikersantti, kumpaan kätehen laitetaan oikean käden lapanen?"
Rautiainen JP	"Onko postia? Jos ei ole, niin turha tulla herättämään"
Pirinen OP	"Hei, olen 22-vuotias pentu.."
Laakkonen TK	"Helepoosti!"
Pasanen JAT	"Sano nyt jotain, onko se nappitaulu kunnossa"
Mykkänen ARM	"Jos ei muut, niin en minäkään"
Hartikainen MP	Komppanian nopein lausuja
Haaranen PI	Pitää krh:ta pystyssä
Sahlman VJV	Taisteluhammas, Tst-kuningas

Kuvasta puuttuu:

Martikainen SJS "Ei mulla oo mittään ..rhhhaa... vikaa"

<p>KÄRCHER WALLIUS KONEET JA LAITTEET</p>	<p>ARC CHESTERTON KERAAMISET PINNOITTEET JA KUNNOSSAPITOAINEET</p>
<p>SANDVIK BAHCO BELZER KÄSITYÖKALUT</p>	<p>JOENSUUN LAAKERI Kuurnankatu 32, Joensuu, puh. (013) 122 325</p>

Pst-linja

Panssarimiehen kauhu

Panssaritorjuntalinjan miehet vastaavat vihollisen panssarivaunujen pysäyttämistä. He ovat kurssin aikana käyneet lähes päivittäin "ulkoiluttamassa Mustia (raskas sinko)", ja on selvää että panssarivaunu harkitsee suunnitelmiaan kahdesti, kun pst-mies menee

tuliasemaan. Pst-linjalta löytyvät muutenkin kurssin särmimmät kaverit - ainakin puolivälissä kurssia linjan keskiarvo oli selvästi korkein.

Kuvassa seuraavat henkilöt (alkaan takarivistä vasemmalta oikealle)

Huttunen JT	The invisible man
Lempinen MO	"Voipi olla aika hiljasta, kyllä"
Räty TJ	Sinäkö se oot enkeli
Savolainen OJ	"mua väsyttää"
Laukkanen JT	"Sotkussa on äly kivoja tarroja"
Miinalainen PJ	Juopon oireita, AA-kerhoon
Tanskanen JT	"Nakkisuojaan!"
Martikainen JTT	"Herra alikessu, saanko puhutella?"
Torni PJ	Larry "ajokoira" Turn
Paunonen MT	"Huippu viikonloppu..... sain!"

Kuvasta poissa seuraavat henkilöt:

Veijanen MT	Lokki ihmisen muodossa
Vottonen PK	I'm a show man!
Miettinen SH	Sika-saku

Apukouluttajat

Kuvassa seuraavat henkilöt (alkaen takarivistä vasemmalta oikealle)

Alik Havukainen AO (kivl)	"Kattokaa, mitä löytyi kiväärilinjan tuvasta, sairasta perkle"
Alik Boman MT (tsto)	"Apua - pipo syö minut!"
Alik Karjalainen AV (pstl)	Suutari Anderson
Alik Toivanen JM (sissil)	"Kuka vei tinasotilaani"
Kers Heikkinen "Pupu" MH (krhl)	"Minä en halua nähdä enää yhtäkään ruskeaa lakanaa!"
Kok Vainikainen JP (krhl)	"Vessassa ei ole ollut kahteen viikkoon paperia"
Kok Heikkilä AVJ (pstl)	"Vainämöinen on idolini"
Kok Itälä OPJ (kivl)	Jämällä pikku joukkueenjohtaja
Alik Jormanainen MP (sissil)	"Kellä ois käsityölehtiä?"
Alik Holopainen JEP (kivl)	"Kuka kertoo missä Roope-sedät on?"

Kuvasta poissa:

Jääk Aromaa (kirjuri) "Enkö muka olekaan herra alikersantti ?!"

INFOBOKSI

Oppilaskunnan vastuumiehet

Puh. joht.	Paunonen MT (pstl)
Varapuh. joht.	Kakkonen JT (kivl)
Sihteeri	Laasonen MJ (kivl)
Rahast. hoitaja	Veijanen MT (pstl)
Ohjelmatoimikunta	Kakkonen JT
Hengellinen toimikunta	Turunen JI (kivl)
Urheiluvastaava	Oikarinen MT (kivl)
Urheiluapul.	Sivula KJ (kivl)
Urheiluapul.	Halimaa PJ (kivl)
Juoma-autom. hoitaja	Noronen MM (sissil)
Lehtivastaava	Virtanen AT (sissil)
Lehti-apulainen	Toropainen SJT (sissil)
Kuvaaja	Moilanen (kivl)
Verkkarivastaava	Hyttinen JHP (sissil)
Puukkovastaava	Kakkonen JT (kivl)

JATKOJALOSTAJA

Toimitamme tuotteillesi

PURKIT

PULLOT

KOTIMAASTA

MAAILMALTA

Lisätietoja Timo Karvonen puh./fax 013-747 149

PYÖRÄLIKE

A. MUSTONEN

82200 HAMMASLAHTI ☎ 973-741 001

PALVELUVERKOSTOMME LAAJENEE

AVAAMME JOENSUUHUN
TORIN LÄHEISYTEEN
VUODENVAIHTEESSA

LASKUNMAKSUAUTOMAATIN

*Sydämellisesti tervetuloa
uudistuvien pankkipalveluidemme pariin*

**PYHÄSELÄN OSUUSPANKKI
TUUSNIEMEN OSUUSPANKKI**

- Aidosti lähellä ihmistä -

**Tervetuloa Autotalo Laakkosen koko
maan kattavaan www palveluun!
www.autotalolaakkonen.fi**

- yli tuhannenneljänsadan vaihtoauton hakupalvelu
- esittelyssä uudet autot
- rahoituslaskuri
- huolto-, varaosa ja varustetarjouksia

AUTOTALO LAAKKONEN

YIT POVER

Varkauden yksikkö

PL 109, Käsityökatu 35
78201 VARKAUS
Puhelin (017) 5523 801
Faksi (017) 5522 271

**ITÄ-SUOMEN
SATO OY**

Siltakatu 14 B 80100 JOENSUU
Puh. (013) 126 777 Fax (013) 126 140

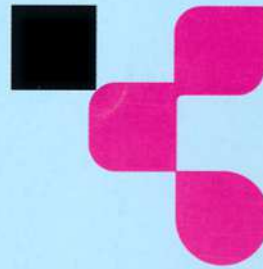
(013) 736 222

TÄYDEN PALVELUN PAINOSTOIMISTO

PAINOTALO

PunaMusta

Kosti Aaltosen tie 9
80140 Joensuu

JOENSUU HELSINKI

JOENSUU

varuskunta-
kaupunkien
ykkönen
tarjoaa

• **kulttuuria**

kirjoja, teatteria, konserteja ja näyttelyitä

• **harrastuksia**

urheilua, opiskelua, shakkia ja muuta mukavaa

• **viihdettä**

seuraa, juomaa, tanssia, laulua ja soittoa

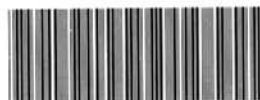
Myös Teidän tukenanne

KARJALAISEN KULTTUURIN EDISTÄMISSÄÄTIÖ

puh. 122 155

Joensuun kaupunginkirjasto -
Pohjois-Karjalan maakuntakirjasto

167N00138304